



Geef de Duivel zijn verdiende loon

IS DE DUIVEL EN "LUCIFER"
VAN DE KERKEN EEN HOAX?

Door Sheldon Emry

Geef de duivel zijn verdiende loon



Sheldon Emry

4 Juli 1926

--

6 Juni 1985

Introductie

Pastor Sheldon Emry was een man die zowel bewonderd als gehaat werd. Als een leider in de strijd voor de waarheid, zorgde hij ervoor dat mensen voor zichzelf gingen denken door vragen op te werpen die om een antwoord vroegen; vragen die mensen vaak negeerden of over het hoofd zagen. In zijn preken beantwoordde hij die vragen op een unieke manier, gebruik makend van logica en gezond verstand. Hij had de vooruitziende blik en de moed om te handelen naar de waarheden die hij had ontdekt in het aangezicht van blinde overheersende traditie. Hij ging veel verder dan wat de meeste predikanten van zijn tijd durfden te doen. Als gevolg daarvan inspireerde hij een nieuwe generatie van patriot christelijke pastors om in dezelfde geest van zijn bediening door te gaan, om de strijd voor de waarheid te strijden.

In 1967 begon Pastor Emry zijn christelijke bediening met een focus op een zeer belangrijke onderdrukte geschiedenis — de ware identiteit van Gods uitverkoren volk: de Angelsaksische, Keltische en verwante volken (de christelijke naties). Hij beperkte zijn zoektocht naar de waarheid echter niet tot dit gebied alleen.

Pastor Emry behandelde ook andere moeilijke onderwerpen: zoals economie, de "onsterfelijke ziel", de "opname", gezondheid en voeding, de "bovennatuurlijke Satan", en de huidige gebeurtenissen, geïnterpreteerd in het licht van de Bijbel. In alle gevallen had hij een talent voor het presenteren van de andere kant van de zaak, die verborgen of onderdrukt was gebleven. Zelfs in de laatste jaren van zijn bediening, ontdekte en onthulde hij in zijn nieuwsbrief verschillende oplichtingspraktijken en zwendel gericht tegen de Patriotische Christelijke beweging.

In april 1978, na verscheidene maanden van zorgvuldige studie, hield Pastor Emry zijn acht opgenomen preken waarin hij de ware betekenis onthulde van de woorden "duivel" en "Satan," zoals gebruikt in de Schrift. Hij zei later dat hij op het moment dat hij besloot zich over dit onderwerp uit te spreken, niet zeker was hoe zijn publiek deze schijnbaar nieuwe en radicale informatie zou ontvangen. Echter, bijna de gehele plaatselijke gemeente, evenals de meeste mensen op zijn bandbediening, konden onmiddellijk de waarheid zien in wat hij zei.

En toch, in sommige kringen van de Patriot Christelijke beweging, ontploften de acht preken van dominee Emry als een bom! Er waren er die de "geen bovennatuurlijke Satan" verklaring gewoon niet wilden accepteren, zelfs niet in het aangezicht van de feiten. Pastoor Emry's meest luidruchtige tegenstanders van deze Geef de Duivel zijn verdiende loon preken, waren meestal gelovigen in die doctrine die bekend staat als "Seedline".

"Seedliners" bevorderen een vorm van 'Identiteit' die voornamelijk is gebaseerd op het idee dat een 'bovennatuurlijke Satan' seksuele relaties had met Eva in de Hof van Eden, Kaïn voortbracht en van daaruit het 'Joodse ras'. Als bewezen zou worden dat er werkelijk geen "bovennatuurlijke Satan" bestond, dan zou het grootste deel van de "zaadlijn"-theologie in duigen vallen. Zij zouden gedwongen worden het geloof in hun tweede god ("Satan") op te geven; en zij zouden een meer realistische benadering van het Joodse probleem moeten kiezen. De meesten waren echter niet bereid dit te doen.

Sommige "Seedliners" suggereerden dat, omdat dominee Emry zulke "godslastering" had geuit, hij ook een afstammeling moest zijn van "Satans zaad", of met andere woorden, een Jood die heimelijk de Patriot Christelijke beweging was binnengedrongen. Deze absurditeit leidde tot een nog gewaagdere bewering dat dominee Emry in werkelijkheid misschien wel "de antichrist" zelf was. Weer anderen meenden dat er een besmettelijke uitbraak van "demonenbezetenheid" zou zijn in dominee Emry's kerk.

Maar ondanks het bizarre bijgeloof en de geruchten, bleef dominee Emry zich uitspreken in preken, zijn nieuwsbrief en door het bevorderen van boeken over het onderwerp. Hij realiseerde zich de verstrekkende en ernstige implicaties die de "Bovennatuurlijke Satan" leer had op het Christendom. Het bevorderde een andere god, waardoor meer heidense leerstellingen in zijn schaduw gingen groeien. Geef de duivel wat hem toekomt bleek één van de meest opwekkende en populaire preken te zijn van Pastoor Emry's hele bediening.

Een ander onderwerp dat hij behandelde en dat veel furore maakte onder christenen was zijn anti-establishment visie op geld, waarover hij schreef in zijn bestseller, "Miljarden voor de Bankiers brengt Schulden voor het Volk" (**Billions for the Bankers Brings Debts for the People**).

Pastoor Emry hield zijn serie van acht preken over de fictieve "Duivel" niet met de bedoeling om controversie op te wekken of om verdeeldheid te zaaien in een zogenaamd "verenigde" Patriotten Christelijke beweging, zoals sommigen beschuldigden. Zoals hij in zijn preek stelt, was de verdeeldheid er altijd al geweest, gecamoufleerd tegen een achtergrond van diepgewortelde religieuze traditie. De situatie vereiste eenvoudigweg een onafhankelijk inzicht om de valse traditie te ontmaskeren voor wat zij was, door haar te plaatsen naast wat de Bijbel werkelijk zegt.

Hoewel zijn bewering "nieuw terrein" leek voor zijn tijdgenoten, was dominee Emry niet de eerste in de geschiedenis die het bedrieglijk geloof in een "bovennatuurlijke Satan" ontmaskerde. In 1651 publiceerde de Engelse filosoof Thomas Hobbes het klassieke boek Leviathan, een verhandeling over Christendom en Regering, waarin hij aantoonde hoe de "bovennatuurlijke Satan" en "bovennatuurlijke duivels" doctrines werden bevorderd door hogepriesters om het gewone volk te manipuleren en te controleren, door angst voor het onbekende. Andere filosofen uit de 17e en 18e eeuw veroordeelden deze vorm van controle over het volk als "Priestcraft"; en in zijn preek erkende dominee Emry dat het vandaag de dag nog steeds wordt uitgeoefend op nietsvermoedende mensen.

Ongeveer 100 jaar geleden publiceerde een groep christenen in Amerika, bekend als de Christadelphians, een boekje getiteld: "De Bijbel, Duivel en Satan gedefinieerd." (**The Bible Devil and Satan Defined**). Ook zij doorzagen

het bedrog dat door eeuwen van gevestigde traditie op het publiek werd uitgeoefend.

U kunt dus zien dat, hoewel de "geen bovennatuurlijke Satan" leer nieuw mag lijken voor een moderne generatie, het in feite een herontdekte waarheid is die eeuwenlang verborgen was voor hen die verstrikt waren door de gedachtenbeheersing van de moderne "priesters van Babel".

De tegenstanders van de "bovennatuurlijke Satan" leer waren klein in aantal vergeleken met de voorstanders van deze leerstelling. Dit is niet verwonderlijk, aangezien het sinds lang het beleid van de gevestigde godsdienst is om het christendom te vermengen met heidense religies, waaronder een "bovennatuurlijke Satan" doctrine; om de kerken aantrekkelijker te maken voor niet-christenen, en hen zo naar de kerken te trekken. Maar omdat de voorstanders van een "bovennatuurlijke Satan" in de meerderheid waren, werd het tegenovergestelde standpunt zelden gehoord. Het wordt door de meerderheid van de mensen nog steeds als ketterij beschouwd.

Het is een bekend gezegde dat als je maar één kant van een argument hoort, keer op keer, je uiteindelijk zult geloven dat die kant de waarheid is, zelfs als het een onwaarheid en misleiding is. De overgrote meerderheid van de Christenen bevond zich al in deze situatie met betrekking tot de "bovennatuurlijke Satan" doctrine, toen Pastoor Emry het lef had om God alle eer te geven door de taboe kant van het argument te presenteren. Dit is de reden waarom zoveel mensen, die sinds hun kindertijd uit alle hoeken van de samenleving alleen de pro-"bovennatuurlijke Satan" propaganda hebben gehoord, het uiterst moeilijk vinden om de afgoderij die hen zo na aan het hart ligt, los te laten.

In latere jaren was dominee Emry onder de indruk van het belang van het produceren van meer gedrukte literatuur om te helpen onderdrukte waarheden bekend te maken. Een deel van zijn plan was om de afschriften van zijn preken te publiceren. Kort voor zijn dood in juni 1985, gaf dominee Emry een medewerker de opdracht om te beginnen met het overschrijven van de beste van zijn opgenomen preken, en, niet verrassend, "Geef de duivel wat hem toekomt" stond bovenaan de lijst als een van de meest gevraagde preken.

Dit boek is het complete afschrift van deze acht harde preken die hij de titel gaf: "GEEF DE DUIVEL ZIJN VERDIENDE LOON."

Sinds de dood van Pastoor Emry, blijven veel mensen in het Christendom een verkapte afgoderij beoefenen door in een andere god te geloven, die alleen in hun gedachten bestaat. Die god is de mythologische "Satan" van de kerken. De noodzaak voor Godvrezende (niet Satan-vrezende) Christenen om zich uit te spreken tegen deze afgoderij is duidelijk. Daarom is "Geef de duivel zijn verdiende loon" vandaag de dag nog net zo actueel en effectief als op die acht zondagochtenden in 1978, toen pastor Emry ze voor het eerst gaf.

Sommigen van hen die ooit Pastoor Emry's kerk bezochten en deel uitmaakten van zijn oorspronkelijke personeel, zien nog steeds duidelijk het belang in van het publiceren van deze klassieke preken en het breed uitdragen ervan onder christenen, overal. We weten dat Pastoor Emry hetzelfde zou hebben gedaan als hij nog in leven was geweest.

Paul Bunch

Het woord "duivel"

Geef de duivel wat hem toekomt' is een oud gezegde. Ik weet niet of de jongeren van vandaag het gehoord hebben of niet. Als er iets verkeerd ging, of het nu een ongeluk was, of als iemand in zonde of dwaling verviel, zeiden andere mensen over het voorval: "Men moet de duivel zijn verdiende loon geven." De implicatie was dat de duivel achter elke slechte gebeurtenis zat.

Het gebruik van het woord "verdiende loon" komt waarschijnlijk vreemd over, vooral voor jonge mensen, maar Webster's 1828 Dictionary geeft de volgende definities:

1. Dat wat verschuldigd is.
2. Dat wat ambt, rang, stand, sociale relaties, of gevestigde regels van recht of decorum vereisen dat gegeven, betaald, of gedaan wordt.
3. Dat wat de wet of het gebruik vereist, zoals tol, tribuut, ambtshonorarium.

Dus, het woord "verschuldigd" (DUE) is een Oud Engels woord dat iets betekent dat verschuldigd is of verdiend. Als je iemand zijn verdiende loon geeft, geef je hem datgene wat hem "toekomt". Als je iemand de eer of de schuld geeft voor iets dat is gebeurd, dan geef je hem wat hem toekomt. Als wij de duivel verantwoordelijk achten voor sommige dingen, en wij doen een uitspraak die aangeeft dat hij de schuldige is, dan erkennen wij zijn verantwoordelijkheid en geven wij de duivel "wat hem toekomt". Veel mensen geven de duivel de schuld van veel dingen. Er is zelfs een komiek op de televisie die zegt: "Ik moest het van de duivel doen!" wanneer hij iets verkeerd doet.



"VERSHULDIGD"

Laten we om te beginnen een paar passages in de Bijbel lezen waar het woord "verschuldigd" wordt gebruikt. We beginnen in Deuteronomium:

"De levitische priesters, de gehele stam Levi, zullen geen bezit of erfdeel hebben tezamen met Israel; van de vuuroffers des HEREN en Diens erfdeel zullen zij eten, maar onder zijn broeders zal hij geen erfdeel hebben: de HERE is zijn erfdeel, zoals Hij hem beloofd heeft. Dit nu is het recht der priesters ten opzichte van het volk, van hen die een slachtoffer brengen, hetzij een rund hetzij een stuk kleinvee: men zal de priester geven de schouder, de beide wangstukken en de maag." Deuteronomium 18:1-3

De dingen die aan de priesters gegeven moesten worden, werden hun "toekomende" genoemd. Zij hadden geen inkomen uit enige andere bron, en bezaten geen eigendom.

"Geef de HERE, gij geslachten der volken, geeft de HERE heerlijkheid en sterkte. Geef de HERE de heerlijkheid van zijn naam, brengt offer en komt voor zijn aangezicht. Buigt u neder voor de HERE in heilige feestdos,"

1 Kronieken 16:28-29

Heerlijkheid is iets wat je God verschuldigd bent en je moet God geven wat "verschuldigd" is.

"Onthoud het goed niet aan wie het toekomt, terwijl het in uw macht is het te doen." Spreuken 3:27

In Mattheüs, hoofdstuk 18, vertelt Jezus de gelijkenis van de boze dienaar wiens schuld hem door zijn meester werd vergeven. De knecht weigerde vervolgens een andere knecht te vergeven die hem iets schuldig was. Toen de meester ontdekte wat de slechte dienaar had gedaan, had hij het volgende te zeggen:

"Toen ontbood zijn heer hem en zeide tot hem: Slechte slaaf, al die schuld heb ik u kwijtgescholden, daar gij het mij dringend hadt gevraagd. Hadt ook gij geen medelijden moeten hebben met uw medeslaaf, zoals ook ik medelijden had met u? En zijn meester werd toornig en gaf hem in handen van de folteraars, totdat hij hem al het verschuldigde zou betaald hebben." Mattheüs 18:32-34

In Lukas 23 staat het verhaal van Jezus' kruisiging en we lezen over de dief aan het kruis in vers 39:

"Een der gehangen misdadigers lasterde Hem: Zijt Gij niet de Christus? Red Uzelf en ons! Maar de andere antwoordde en zeide, hem bestraffende: Vreest zelfs gij God niet, nu gij hetzelfde vonnis ontvangen hebt? En wij terecht, want wij ontvangen vergelding, naar wat wij gedaan hebben, maar deze heeft niets onbehoorlijks gedaan." Lucas 23:39-41

Een dief gaf toe dat hij de dood ontving, die hij verdiend had. Daarom kreeg hij wat hem toekwam. Jezus, daarentegen, verdiende de doodstraf niet, omdat Hij niets verkeerd had gedaan.

In 1 Korintiërs 7:3 wordt de man verteld dat hij "gepaste welwillendheid" moeten betonen aan de vrouw. De vrouw heeft iets dat haar verschuldigd is. Het is "gepaste" welwillendheid. Desgelijks ook de vrouw aan de man.

Ik denk dat je nu wel begrijpt wat het woord "verschuldigd" betekent. Laten we nu verder gaan in de Schriften om te zien of het mogelijk is dat we soms meer "verschuldigd" geven aan "de duivel" dan hij toekomt, of verdiend heeft.

DRIE OPVATTINGEN OVER DE DUIVEL

Er zijn in het algemeen drie opvattingen of leringen over dit zogenaamde schepsel genaamd, "de Duivel." Allereerst leert de moderne kerk dat de duivel een soort levend wezen is, misschien niet onsterfelijk, maar in ieder geval zeer lang levend, aangezien hij al enkele duizenden jaren bestaat. Tot op zekere hoogte moet hij alomtegenwoordig zijn, want kerkmensen over de hele wereld beweren dat zij door hem verleid of beïnvloed

worden - allemaal tegelijk. De kerken schrijven hem toe dat hij de voornaamste functie heeft het doel van God te dwarsbomen. Zij zeggen dus dat "de duivel" de mensen beïnvloedt tot kwade gedachten en daden. De kerk zegt ons dat we de duivel moeten weerstaan en dat we daarbij God om hulp moeten vragen. De moderne kerken geven door hun leer echter meestal toe dat "*de duivel*" bij de meeste van zijn pogingen aan het langste eind trekt.

Er is een andere leer die stelt dat er noch een God noch een "*Duivel*" is en dat het allemaal bijgeloof is. Sommigen die dit geloven zijn belijdende atheïsten en evolutionisten. Zij beweren dat de mens de hoogste orde in de schepping is en dat er geen gedachten of dingen zijn boven de mens.

De derde leer over de duivel betreft een pantheon van godsdiensten (gewoonlijk andere dan de christelijke), over de gehele wereld, die "*de duivel*" zoveel "*verschuldigd*" zijn, dat zij duivelaanbidders worden. Hij is hun god geworden. Zij betonen hem hulde en "*verschuldigd*" in die mate dat hij de plaats van God in hun godsdienst heeft ingenomen. Hoewel sommigen beweren God als de machtigste te erkennen, schijnen zij te denken dat, aangezien God welwillend en barmhartig is, en "*de Duivel*" kwaadwillig of slecht, zij beter "*de Duivel*" kunnen aanbidden en gunstig stemmen, zodat zij aan het langste eind zullen trekken.

U denkt waarschijnlijk dat de heidenen degenen zijn die "de duivel" aanbidden, en dat het zeker geen christenen kunnen zijn. Misschien zal een klein verhaal illustreren hoe belijdende christenen "*de duivel*" meer "*recht*" kunnen geven dan zij zouden moeten.

Sommigen van jullie hebben misschien het verhaal gehoord van Michael O'Leary. Hij had een leven geleid van drinken en zuipen, en tenslotte werd hij ernstig ziek. Hij dacht dat hij stervende was en riep de hulp in van een priester. De priester kwam en na een tijdje met Mike te hebben gepraat, zei hij tegen hem dat hij moest beloven dat hij, als hij deze situatie zou overleven, zich zou afkeren van zijn slechte gewoonten en een leven zou leiden waarin hij de mensheid zou dienen. Mike deed die belofte, maar de priester had een iets verder idee - hij zei tegen Mike: "Mike, je hebt een zondig leven geleid en je bent de dood nabij. Zeker, je bent al vele jaren in dienst van de duivel. Denk je niet dat je je moet uitspreken en de duivel vrijmoedig moet veroordelen? Zeg hem dat hij weg moet en dat je hem nooit meer wilt zien of van hem wilt horen." Mike keek op van zijn bed naar de priester en zei: "Nou, geloof en begora, pater, u hebt zojuist toegegeven dat ik er vreselijk slecht aan toe ben. Denkt u dat het zin heeft dat ik op dit moment het risico loop iemand tegen me in het harnas te jagen?"

Mensen krijgen daar meestal een lachje van. Echter, veel Christenen (zoals Mike) zijn "*de duivel*" zoveel "*verschuldigd*" dat ze meer tijd besteden aan het zich zorgen maken over wat "*de duivel*" hen, hun familie of andere mensen zou kunnen aandoen, dan dat ze zich zorgen maken over hoe God bezig is, of, misschien, zelfs wat ze zouden moeten doen. We zullen zien, als we verder gaan, dat sommige mensen (zoals Mike) "*de duivel*" een beetje meer "*geven*" dan hem toekomt.

BESCHRIJVING VAN DE DUIVEL IN HET NIEUWE TESTAMENT

Laten we eens kijken wat er gezegd wordt over "de duivel" in het Nieuwe Testament. In hoofdstuk vier van Efeziërs, spoort Paulus de gelovigen aan tot goed gedrag:

"Als gevangene in de Here, vermaan ik u dan te wandelen waardig der roeping, waarmede gij geroepen zijt,"
Efeziërs 4:1

Paulus geeft vervolgens enkele voorbeelden van wat de gelovigen moeten doen:

"Legt daarom de leugen af en spreekt waarheid, ieder met zijn naaste, omdat wij leden zijn van elkander. Geraakt gij in toorn, zondigt dan niet: de zon mag niet over een opwelling van uw toorn ondergaan; en geeft de duivel geen plaats. Wie een dief was, stele niet meer, maar spanne zich liever in om met zijn handen goed werk te verrichten, opdat hij iets kan mededelen aan de behoeftige." Efeziërs 4:25-28

Onder de vermaningen om goed te doen en zich van het kwade af te keren, was ook: "Geef de duivel geen plaats."

Hoofdstuk zes van Efeziërs is dat grote hoofdstuk over de hele wapenrusting van God:

"Voorts, weest krachtig in de Here en in de sterkte zijner macht. Doet de wapenrusting Gods aan, om te kunnen standhouden tegen de verleidingen des duivels; want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereld-beheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten. Neemt daarom de wapenrusting Gods, om weerstand te kunnen bieden in de boze dag en om, uw taak geheel vervuld hebbende, stand te houden."
Efeziërs 6:10-13

Paulus noemt vervolgens de verschillende onderdelen van die wapenrusting: het Woord en de Geest en, natuurlijk, Gods hulp en bescherming. Deze zijn allemaal nodig om de listen van de duivel te weerstaan.

"en een dienstknecht des Heren moet niet twisten, maar vriendelijk zijn jegens allen, bekwaam om te onderwijzen, geduldig, met zachtmoedigheid de dwarsdrijvers bestraffende. Het kon zijn, dat God hun gaf zich tot erkenning der waarheid te keren en, ontnuchterd, zich te wenden tot de wil van Hem, losgekomen uit de strik des duivels, die hen gevangen hield." 2 Timotheüs 2:24-26

De kantlijn in mijn Bijbel zegt dat "gevangen genomen" zou kunnen luiden: "die levend genomen zijn." De gevolgtrekking is dat zij gevangenen van de duivel zijn terwijl zij leven en het heeft iets te maken met de wil van de duivel. Maar de persoon kan zich hiervan herstellen of zich hiervan losmaken als God hem de kracht geeft om de waarheid te erkennen.

Het tweede hoofdstuk van Hebreëën legt uit wat Jezus' dood tot stand heeft gebracht:

"Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen, opdat Hij door zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou onttrenen, en allen zou bevrijden, die gedurende hun ganse leven door angst voor de dood tot slavernij gedoemd waren."
Hebreëën 2:14-15

Dus de duivel heeft "de macht van de dood". Trouwens, elke schrijver van het Nieuwe Testament noemt de duivel, maar niet noodzakelijkerwijs in al hun brieven. Paulus vermeldt "*de duivel*" niet in Romeinen, 2 Korintiërs, Philemon of Titus. Voor het overige wordt "*de duivel*" in alle brieven van het Nieuwe Testament genoemd.

Jacobus had dit te zeggen over "de duivel":

"Onderwerpt u dus aan God, maar biedt weerstand aan de duivel, en hij zal van u vlieden. Nadert tot God, en Hij zal tot u naderen. Reinigt uw handen, zondaars, en zuivert uw harten, gij, die innerlijk verdeeld zijt."

Jakobus 4:7-8

Jakobus spoort christenen aan rechtvaardig te leven en tot God te komen. Hij zegt ook dat als u de duivel weerstaat, hij van u zal wegvlugten.

I Petrus, hoofdstuk vijf, bevat een nogal beangstigende passage over de duivel:

"Vernedert u dan onder de machtige hand Gods, opdat Hij u verhoge te zijner tijd. Werpt al uw bekommernis op Hem, want Hij zorgt voor u. Wordt nuchter en waakzaam. Uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden. Wederstaat hem, vast in het geloof, wetende, dat aan uw broederschap in de wereld hetzelfde lijden wordt toegemeten."

1 Petrus 5:6-9

Ik vraag me af hoeveel kleine kinderen deze preek hebben gehoord van predikanten en zich vervolgens hebben afgevraagd of "de duivel" daarbuiten in het donker mensen aan het opeten is. Petrus zegt dat de duivel "rondloopt."

In 1 Johannes, hoofdstuk drie, wordt de duivel genoemd, en ook iemand anders die "die goddeloze" wordt genoemd.

"Want dit is de verkondiging, die gij van den beginne gehoord hebt: dat wij elkander zouden liefhebben; niet gelijk Kain: hij was uit de boze en vermoordde zijn broeder. En waarom vermoordde hij hem? Omdat zijn werken boos waren en die van zijn broeder rechtvaardig."

1 Johannes 3:11-12

Er zijn een aantal predikanten in de Verenigde Staten die prediken dat de duivel, in de gedaante van een slang of een ander schepsel, Eva verleidde in de Hof van Eden en Kaïn voortbracht. Zij zeggen dat vers twaalf bewijst dat Kaïn was verwekt door "die goddeloze", omdat er staat: "Niet zoals Kaïn, die van die goddeloze was, en zijn broer doodde." Welnu, we hebben ook een ander vers in diezelfde passage, geschreven door dezelfde man (of eigenlijk door God) waarin staat:

"wie de zonde doet is uit de duivel, want de duivel zondigt van den beginne."

1 Johannes 3:8

Als we dit vers op dezelfde manier zouden opvatten, zouden we moeten zeggen dat de duivel ons allen heeft verwekt, want, zoals ons in Romeinen wordt gezegd:

"....gelijk geschreven staat: Niemand is rechtvaardig, ook niet een,"

Romeinen 3:10, En ook:

"Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods,"

Romeinen 3:23

Zelfs Johannes zelf schreef:

"Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en de waarheid is in ons niet. Indien

wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid. Indien wij zeggen, dat wij niet gezondigd hebben, maken wij Hem tot een leugenaar en zijn woord is in ons niet."

1 Johannes 1:8-10

Als we deze verzen op dezelfde manier opvatten als sommigen 1 Johannes 3:12 opvatten, dan betekent het dat als Johannes zegt "wie de zonde doet, is van de duivel", dat wij allen "kinderen van de duivel" zijn - d.w.z. wij zijn door de duivel verwekt.

Of Kaïn nu wel of niet door "die goddeloze" werd verwekt, is voor onze studie nu niet van belang. In ieder geval hebben we bewezen dat de duivel en de zonde zeer nauw verwant zijn. Ook zijn zonde en mens blijkbaar onafscheidelijk, want we hebben net gelezen dat allen gezondigd hebben, en dat we dus ook allen zondaars zijn. Bij natuurkunde hebben we geleerd dat dingen die gelijk zijn aan hetzelfde, gelijk zijn aan elkaar. De duivel is verbonden met zonde, en wij zijn zondaars. Dus, we zijn vrij dicht bij de duivel, tenminste een deel van de tijd.

Jezus is direct verbonden met de vernietiging van wat het ook is dat de duivel doet. Jezus vernietigt de werken van de duivel, zoals Johannes ons vertelt:

"wie de zonde doet is uit de duivel, want de duivel zondigt van den beginne. Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels verbreken zou."

1 Johannes 3:8

WAT IS HET—GEVALLEN ENGEL OF NATIES EN KONINGEN?

De duivel wordt ook verschillende keren genoemd in het Boek Openbaring. Het woord "duivel" komt van het Griekse woord, "diabolos." In Openbaring hoofdstuk 2, zegt Jezus, in een gesprek met de kerk van Efeze:

"Wees niet bevreesd voor hetgeen gij lijden zult. Zie, de duivel zal sommigen uwer in de gevangenis werpen, opdat gij verzocht wordt, en gij zult een verdrukking hebben van tien dagen. Wees getrouw tot de dood en Ik zal u geven de kroon des levens."

Openbaring 2:10

Dus de "duivel" kan en zal sommige christenen in de gevangenis stoppen.

In Openbaring 20 zien we wat twee einden van de duivel lijken te zijn. Het ene einde lijkt tijdelijk te zijn en het andere is permanent, of er gebeurt tenminste iets nogal drastisch.

"En ik zag een engel nederdalen uit de hemel met de sleutel des afgronds en een grote keten in zijn hand; en hij greep de draak, de oude slang, dat is de duivel en de satan, en hij bond hem duizend jaren,"

Openbaring 20:1-2

"En wanneer de duizend jaren voleindigd zijn, zal de satan uit zijn gevangenis worden losgelaten, en hij zal uitgaan om de volkeren aan de vier hoeken der aarde te verleiden, Gog en Magog, om hen tot de oorlog te verzamelen, en hun getal is als het zand der zee. En zijkwamen op over de breedte der aarde en omsingelden de legerplaats der heiligen en de geliefde stad; en vuur daalde neder uit de hemel en verslond hen, en de duivel, die hen verleidde, werd geworpen in de poel van vuur en zwavel,

waar ook het beest en de valse profeet zijn, en zij zullen dag en nacht gepijnigd worden in alle eeuwigheden."

Openbaring 20:7-10

Hier leidt de duivel een soort grote macht van mensen als het zand van de zee. Hun volken worden Gog en Magog genoemd en zij komen tegen de heiligen. Dan wordt de duivel geworpen in de poel van vuur. Sommige mensen zeggen dat dit ofwel het einde van de duivel is, ofwel dat hij in die poel van vuur zal zijn, pijn lijdend en folterend tot in eeuwigheid. Het woord "gepijnigd" in deze passage is hetzelfde woord dat Jezus gebruikte toen Hij zei dat de dienstknecht werd overgeleverd aan de kwelgeesten totdat hij zou betalen "alles wat hem verschuldigd was". Het is een Grieks woord dat letterlijk betekent "gevangenbewaarder" of "iemand die vasthoudt". Waar de duivel ook wordt vastgehouden in deze poel van vuur, de meeste mensen zouden hopen dat dit het einde zou betekenen van hem en de problemen die hij, naar men zegt, op aarde heeft veroorzaakt. Maar, het woord "duivel" staat soms voor iets anders dan wat algemeen wordt gedacht; bijvoorbeeld een persoon, een engel, of een mindere god.

In hoofdstuk twaalf van Openbaring lezen we:

"En er werd oorlog in de hemel; Michael en zijn engelen hadden oorlog te voeren tegen de draak; ook de draak en zijn engelen voerden oorlog, maar hij kon geen standhouden, en hun plaats werd in de hemel niet meer gevonden. En de grote draak werd op de aarde geworpen, de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan, die de gehele wereld verleidt; hij werd op de aarde geworpen en zijn engelen met hem."

Openbaring 12:7-9

"Daarom, verheugt u, gij hemelen en wie daarin wonen. Wee de aarde en de zee, want de duivel is tot u nedergedaald in grote grimmigheid, wetende, dat hij weinig tijd heeft. En toen de draak zag, dat hij op de aarde was geworpen, vervolgde hij de vrouw, die het mannelijke kind gebaard had. En aan de vrouw werden de twee vleugels van de grote arend gegeven om naar de woestijn te vliegen, naar haar plaats, waar zij onderhouden wordt buiten het gezicht van de slang, een tijd en tijden en een halve tijd. En de slang wierp uit haar bek water achter de vrouw als een stroom, om haar door de stroom te laten medesleuren. En de aarde kwam de vrouw te hulp en de aarde opende haar mond en verzwolg de stroom, die de draak uit zijn bek had geworpen. En de draak werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben;"

Openbaring 12:12-17

Dit laatste vers wordt soms vereenzelvigd met de slang die Eva in hoofdstuk drie van Genesis had bedrogen. God zei tegen de slang:

"En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen."

Genesis 3:15

Dit lijkt te passen bij wat we zojuist lezen in vers 17 van Openbaring 12 - *"de draak werd toornig op de vrouw, en trok ten strijde tegen het overblijfsel van haar zaad"*. Laten we eens wat meer lezen van de beschrijving van die slang, duivel, of draak in Openbaring:

"En er werd een groot teken in de hemel gezien: een vrouw, met de zon bekleed, met de maan onder haar voeten en een krans van twaalf sterren op haar hoofd; en zij was zwanger en schreeuwde in haar weenen en in haar pijn om te baren. En er werd een ander teken in de hemel gezien, en zie, een grote rode draak met zeven koppen en tien horens, en op zijn koppen zeven kronen. En zijn staart sleepte een derde van de sterren des hemels mede en wierp die op de aarde. En de draak stond voor de vrouw, die baren zou, om, zodra zij haar kind gebaard had, dit te verslinden. En zij baarde een zoon, een mannelijk wezen, dat alle volken zal hoeden met een ijzeren staf; en haar kind werd plotseling weggevoerd naar God en zijn troon. En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats heeft, door God bereid, opdat zij daar twaalfhonderd zestig dagen onderhouden zou worden."

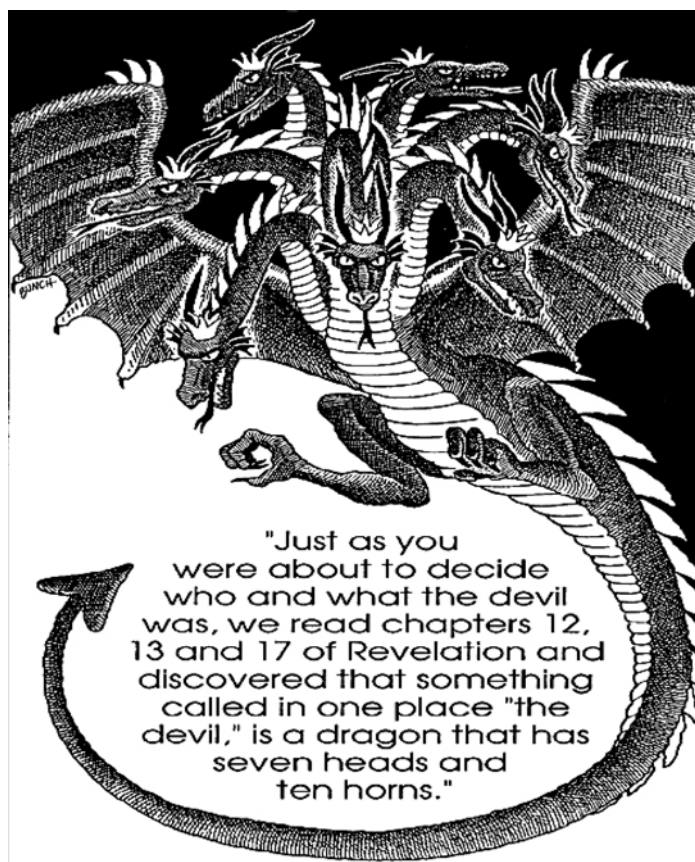
Openbaring 12:1-6

Dan komt het vers dat ik eerder noemde:

"En er kwam oorlog in de hemel; Michael en zijn engelen hadden oorlog te voeren tegen de draak; ook de draak en zijn engelen voerden oorlog,"

Openbaring 12:7

Welke draak? De draak met zeven koppen en tien horens en zeven kronen op zijn kop. De draak die "de slang" wordt genoemd in Openbaring 12:13. Sommigen zeggen dat dit verwijst naar Genesis 3:15. Zij zeggen dat het dezelfde slang is. Hier wordt hij echter beschreven als een wezen met zeven koppen, tien horens en zeven kronen op zijn kop. In alle andere brieven waarin de duivel wordt genoemd, zult u geen beschrijving vinden die past bij Openbaring 12.



Het beest heeft zeven koppen en tien horens en zeven kronen op zijn hoofd. Zeggen die getallen en woorden je iets? Laten we eens kijken wat het volgende hoofdstuk van Openbaring zegt:

“en hij bleef staan op het zand der zee. En ik zag uit de zee een beest opkomen met tien horens en zeven koppen; en op zijn horens tien kronen en op zijn koppen namen van godslastering. En het beest, dat ik zag, was een luipaard gelijk, en zijn poten als van een beer en zijn muil als de muil van een leeuw. En de draak gaf hem zijn kracht en zijn troon en grote macht.” Openbaring 13:1-2

Hier is een beest dat zeven koppen heeft en tien horens en tien kronen. De draak [de duivel of de slang] geeft dit beest autoriteit.

“En ik zag een van zijn koppen als ten dode gewond, en zijn dodelijke wond genas; en de gehele aarde ging het beest met verbazing achterna, en zij aanbaden de draak, omdat hij aan het beest de macht gegeven had, en zij aanbaden het beest, zeggende: Wie is aan het beest gelijk? en: Wie kan er oorlog tegen voeren? En hem werd een mond gegeven, die grote woorden en godslasteringen spreekt; en hem werd macht gegeven dit tweeënveertig maanden lang te doen. En het beest opende zijn mond tot lasteringen tegen God, om zijn naam te lasteren en zijn tent en hen, die in de hemel wonen. En hem werd gegeven om tegen de heiligen oorlog te voeren en hen te overwinnen; en hem werd macht gegeven over elke stam en natie en taal en volk.” Openbaring 13:3-7

We hebben gezien dat de eerste draak oorlog voerde tegen de heiligen. Nu is hier een ander beest, wiens macht afkomstig is van die draak.

Ik zal dit vreemde beest later nog wat meer beschrijven. Waar leidt de beschrijving ons heen? Naar Openbaring 17. Onthoud, we hebben het nog steeds over de duivel. Hier is een schepsel genaamd "de duivel," die een draak is geworden, die nu koppen en horens heeft en de heiligen bestrijdt.

“En een van de zeven engelen, die de zeven schalen hadden, kwam en sprak met mij, zeggende: Kom hier, ik zal u tonen het oordeel over de grote hoer, die zit aan vele wateren, met wie de koningen der aarde gehoereerd hebben, en zij, die op de aarde wonen, zijn dronken geworden van de wijn harer hoerarij. En hij voerde mij in de geest weg naar een woestijn. En ik zag een vrouw zitten op een scharlakenrood beest, dat vol was van godslasterlijke namen, en het had zeven koppen en tien horens.”

Openbaring 17:1-3

Hier zit een vrouw op een beest met zeven koppen en tien horens; en in vers vijf vernemen we de naam van de vrouw:

“En op haar voorhoofd was een naam geschreven, een geheimenis: het grote Babylon, moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde. En ik zag de vrouw dronken van het bloed der heiligen en van het bloed der getuigen van Jezus. En ik verbaasde mij, toen ik haar zag, met grote verbazing.” Openbaring 17:5-6

Tot nu toe hebben we een draak (die de slang of de duivel wordt genoemd) die oorlog voert tegen het overblijfsel van het zaad van deze vrouw. We hebben ook een beest dat oorlog voert tegen de heiligen. Het beest en de draak hebben beide zeven koppen en tien horens; hoewel, één van hen heeft zeven kronen en één heeft er tien. Nu hebben we hetzelfde soort beest met zeven

koppen en tien horens; alleen in dit geval rijdt er een vrouw op en de vrouw voert oorlog met de heiligen. De engel beschrijft wat Johannes ziet:

“En de engel zeide tot mij: Waarom verbaast gij u? Ik zal u het geheimenis van de vrouw zeggen en van het beest met de zeven koppen en tien horens, dat haar draagt. Het beest, dat gij zaagt, was en is niet, en het zal opkomen uit de afgrond en het vaart ten verderve; en zij, die op de aarde wonen, wier naam niet geschreven is in het boek des levens van de grondlegging der wereld af, zullen zich verbazen, als zij zien, dat het beest was en niet is en er toch zal zijn.”

Openbaring 17:7-8

De engel zegt dat de wereld niet zal begrijpen wat ze zien; ze zullen zich verbazen als ze dit zien.

“Hier is het verstand, dat wijsheid heeft: De zeven koppen zijn zeven bergen waarop de vrouw gezeten is. Ook zijn het zeven koningen: vijf ervan zijn gevallen, een is er nog en de andere is nog niet gekomen, en wanneer hij komt, moet hij korte tijd blijven.” Openbaring 17:9-10

De zeven koppen worden geïdentificeerd als zeven koningen:

En het beest, dat was, en niet is, ja, dat is het achtste, en is van de zeven, en gaat in het verderf. En de tien horens, die gij gezien hebt, zijn tien koningen, die nog geen koninkrijk ontvangen hebben, maar die één uur met het beest als koningen macht ontvangen. Openbaring 17:11-12

Deze draak, die in de voorgaande hoofdstukken "de slang" en "de duivel" wordt genoemd, wordt beschreven als naties, grote machten, of koningen. Dan, in vers 18, vertelt de engel Johannes wat de vrouw is:

. ...die grote stad, die heerst over de koningen der aarde.

Openbaring 17:18

Ik ga hier niet breedvoerig beschrijven wat geheime Babylon is — dat onderwerp heb ik in andere preken behandeld. Ik wil echter zoveel mogelijk citeren om u te laten zien dat we iets hebben dat "de duivel" wordt genoemd (in de brieven), wat eenvoudigweg niet overeenkomt met wat in een ander deel van de Schrift "de duivel" wordt genoemd.

Laten we nog eens bekijken wat we tot nu toe hebben geleerd. In Efeziërs 4 lezen we dat Christenen moesten ophouden plaats te geven aan de duivel. In Efeziërs 6 werd ons verteld dat wij de hele wapenrusting van God nodig hebben om de list van de duivel te weerstaan. In 2 Timotheüs 2 staat dat God christenen die door de duivel gevangen zijn genomen (of levend gemaakt) kan helpen om zichzelf te herstellen. In Hebreeë 2 lezen we dat de duivel de macht van de dood had, maar dat Jezus' dood de macht van de duivel vernietigde. In Jakobus 4 werd ons verteld dat de duivel zal vluchten als je hem weerstaat. In 1 Petrus 5 lezen we dat de duivel rondloopt als een leeuw die mensen verslindt. In 1 Johannes 3:8 vinden we dat allen die gezondigd hebben van de duivel zijn en dat Jezus geopenbaard is opdat Hij de werken van de duivel zou vernietigen. Dan, in Openbaring 2, werd de gemeente te Efeze verteld dat de duivel christenen in de gevangenis kan stoppen. In Openbaring 20 lijkt de duivel tijdelijk aan zijn einde te zijn gekomen, wordt dan later bevrijd, verzamelt mensen in volken voor een strijd en dan wordt hij in een

poel van vuur geworpen. Of je denkt dat dat een tijdelijke of permanente dood is, is op dit moment niet belangrijk.

Net toen u op het punt stond te beslissen wie en wat de duivel was, lazen wij de hoofdstukken 12, 13 en 17 van Openbaring en ontdekten wij dat iets dat op één plaats "de duivel" wordt genoemd, een draak is die zeven koppen en tien horens heeft. Deze draak is een beest, als een luipaard, dat poten heeft als een beer en een mond als een leeuw en hij voert oorlog tegen de heiligen. Dit is niet te begrijpen, als de duivel is, wat de kerken geloven dat hij is. De draak is een beest met horens, en de horens worden koningen genoemd. In Openbaring 17 zien we dat de draak wordt bereden door een vrouw, gekleed in het rood. De engel zei dat de vrouw regeerde over alle koningen van de aarde. Dit zou logisch zijn, omdat deze draak degene was met horens, die koningen voorstelden. Plotseling, hier in Openbaring, veranderde deze quasi onsterfelijke gevallen engel in naties en koningen recht voor onze ogen.

Alles wat ik tot nu toe in deze studie heb bereikt, is u ervan te overtuigen dat er misschien iets over "de duivel" is, dat wij in het verleden misschien niet hebben begrepen.



Gemeenschappelijke Overtuigingen Over De Duivel

Aan het begin van deze studie lazen we over de dief aan het kruis. Laten we dat nog eens lezen, want ik wil dat je het in gedachten houdt als we andere Schriftgedeelten over de duivel, Satan, en de slang bestuderen:

"Een der gehangen misdadigers lasterde Hem: Zijt Gij niet de Christus? Red Uzelf en ons! Maar de andere antwoordde en zeide, hem bestraffende: Vreest zelfs gij God niet, nu gij hetzelfde vonnis ontvangen hebt? En wij terecht, want wij ontvangen vergelding, naar wat wij gedaan hebben, maar deze heeft niets onbehoorlijks gedaan." Lucas 23:39-41

De dief zei dus dat zijn eigen slechtheid zijn probleem had veroorzaakt. Hij zei niet dat de duivel het had veroorzaakt. Hij ontving de "verschuldigde" beloning voor zijn daden. Met andere woorden, de dood was hem rechtvaardig verschuldigd. De dief gaf geen "verdiende loon" aan de duivel, maar eiste het allemaal voor zichzelf op.

De meeste belijdende christelijke kerken zeggen dat de duivel, of Satan, een levend wezen is dat eigen gedachten en macht heeft. Zij leren dat hij veel mensen beïnvloedt om slechte daden te doen of om slechte gedachten te hebben. Het volgende is een citaat van Cruden (van Cruden's Concordantie) waarin hij beschrijft wat hij "de duivel of Satan" noemt:

"Een zeer boosaardige engel, de onverbiddelijke vijand en verleider van het menselijk ras, dodelijk in zijn boosaardigheid, verrassend subtiel, in het bezit van een kracht superieur aan de onze, met een machtig aantal vorsten en machten onder zijn bevel, zwerft hij rond, vol woede, als een brullende leeuw, zoekend om ons te verleiden, te verraden, te vernietigen, om ons te betrekken in schuld en boosaardigheid. In één woord, hij is een vijand van God en de mens, en doet zijn uiterste best om God van Zijn heerlijkheid en de mensen van hun ziel te beroven".

In een paar korte woorden vat dit samen wat de meeste "fundamentalistische" predikers over de duivel zouden zeggen. Cruden zegt verder:

"Het gangbare geloof kent zoiets als alwetendheid toe aan het kwade wezen dat zo beschreven wordt. Hij wordt beschouwd als universeel aan het werk, zowel actief in Engeland en Amerika, als in alle andere delen van de wereld op hetzelfde moment, en zijn verleidelijke kunsten uitoefenend in miljoenen harten tegelijk. Men gelooft ook dat hij in zekere zin almachtig is, dat hij zijn bevelen uitvoert met een macht die boven de natuur staat, en dat hij zeker meer succes heeft dan God in de onderlinge strijd om menselijke zielen, aangezien de hel volgens de overlevering een veel groter deel van de bewoners van de aarde ontvangt dan hun weg naar de hemelse stad vindt."

Ik denk dat u het met me eens zult zijn dat het bovenstaande een algemene verklaring is van het geloof van de fundamentalistische kerken. Zij geloven dat, in deze strijd tussen de duivel en God, de duivel in het verleden de overwinnaar is geweest, en dat momenteel is: de succesvolle, omdat hij meer mensen of meer zielen heeft opgeëist dan God heeft gedaan.

Er is een andere leer over de duivel, die ontkent dat een dergelijk schepsel bestaat. De meesten die deze leer geloven, ontkennen ook dat de Almachtige God bestaat. Sommigen noemen zichzelf Atheïsten of Evolutionisten en zij beweren dat de natuurlijke wereld, die wij zien, alles is wat bestaat. Zij zeggen dat deze op de een of andere manier is ontstaan; wij weten niet precies hoe, maar dat zij is geëvolueerd tot wat wij vandaag zien zonder dat er een kracht van buitenaf op heeft ingewerkt.

Aan de andere kant geloven sommigen in een bovennatuurlijke Duivel aan wie zij ALLE macht hebben toegeschreven. Zij prijzen hem en worden duivel- of satan-aanbidders. Deze mensen beweren dat zij voordelen ontvangen, of hun verlangens krijgen, van de duivel. Zij hebben in feite een godsdienst bedacht (die wij "duivelsaanbidding" zouden noemen), waarbij zij "de duivel" loven met uitsluiting van God.

Christenen wordt opgedragen geen plaats aan de duivel te geven. Zij moeten de hele wapenrusting van God aantrekken om stand te houden tegen de duivel. Christenen worden gewaarschuwd dat zij soms gevangenen van de duivel kunnen zijn. De duivel heeft de macht van de dood, maar Jezus heeft die macht vernietigd. De duivel zal vluchten als je hem weerstaat. Hij wordt vergeleken met een leeuw, die mensen verslindt. Johannes schreef: "Allen die gezondigd hebben, zijn van de duivel." Jezus werd openbaar gemaakt om de werken van de duivel te vernietigen.

In Openbaring vinden we dat de duivel christenen in de gevangenis kan stoppen. Wanneer we de verwijzingen naar de duivel in volgorde lezen, uit het Nieuwe Testament, komen we een beest tegen dat een "draak", een "slang" en ook "de duivel" (met een hoofdletter) wordt genoemd. Dit beest bleek, wat alleen maar beschreven kon worden als grote wereldmachten, naties en koninkrijken, want het beest, dat ook wel de duivel wordt genoemd, had zeven koppen en tien horens en die koppen en horens werden beschreven als naties en koninkrijken.

Bij het lezen door het Nieuwe Testament was onze duivel eerst iets dat inwerkte op individuele Christenen en dan, zie en aanschouw, tegen de tijd dat we het Boek Openbaring bereikten, was hij naties, koninkrijken, en aardse machten geworden. Toen wij over de duivel lazen in het laatste deel van het Nieuwe Testament, ontdekten wij dat de beschrijving niet paste bij iets anders dat wij in het eerste deel hadden gelezen. Er leek een enorme tegenstrijdigheid te zijn. Ook is er een zekere tegenstrijdigheid tussen wat de Bijbel leert en wat de kerken onderwijzen, volgens wat ik zojuist citeerde van Mr. Cruden.

We kunnen de beschrijvingen in Openbaring, hoofdstukken 12, 13 en 17, niet gebruiken voor wat algemeen als "de duivel" wordt beschouwd. Hier wordt hij beschreven als naties, koninkrijken en wereldmachten. Dat wil niet zeggen dat deze machten niets met de duivel te maken hebben, maar ze zijn niet de duivel zelf. Naties en koninkrijken zijn samengesteld uit vele mensen en aardse machten. Zij kunnen niet beschreven worden als een engelachtig of bovennatuurlijk wezen.

HET WOORD "DIABOLOS"

Laten we Openbaring 20 lezen om te proberen "de duivel" van de kerken te vinden.

"En ik zag een engel nederdalen uit de hemel met de sleutel des afgronds en een grote keten in zijn hand; en hij greep de draak, de oude slang, dat is de duivel en de satan, en hij bond hem duizend jaren, en hij wierp hem in de afgrond en sloot en verzegelde die boven hem, opdat hij de volkeren niet meer zou verleiden, voordat de duizend jaren voleindigd waren; daarna moest hij voor een korte tijd worden losgelaten." Openbaring 20:1-3

De term "duivel" wordt gebruikt in vers twee, en opnieuw in vers tien van Openbaring 20. Het Griekse woord is "diabolos." Volgens Strong's Concordance betekent het "verrader" (niet verleider maar verrader), "valse aanklager, lasteraar of duivel". In het Boek Handelingen, in alle brieven en in Openbaring, telkens als je het woord "duivel" leest, komt het van het Griekse woord "diabolos". In 2 Timoteüs, wordt het woord "diabolos" gebruikt, maar het wordt niet vertaald met "duivel."

"Weet wel, dat er in de laatste dagen zware tijden zullen komen: want de mensen zullen zelfzuchtig zijn, geldgierig, pochers, vermetel, kwaadsprekers, aan hun ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, liefdeloos, trouweloos, valse beschuldigers, onmatig, onhandelbaar, afkerig van het goede, verraders, roekeloos, opgeblazen, meer liefhebbers der wellusten dan liefhebbers van God" 2 Timotheüs 3:1-4

De twee woorden "valse beschuldigers" zijn vertaald van het woord "diabolos". Als de vertalers consequent waren geweest, zou "valse beschuldigers" vertaald zijn met "duivels". Dan zou vers twee hebben betekend dat de mensen duivels (diabolos) zijn.

Maar de duivel, of duivels, werden niet verondersteld menselijk te zijn! Toch zegt Paulus dat in de laatste dagen stervelingen "diabolos" zullen zijn. Dit is hetzelfde woord dat gebruikt wordt in Openbaring, hoofdstuk 2 en 20, en in alle brieven. Om de vrouwen niet te vergeten, laten we lezen wat er staat in hoofdstuk twee van Titus:

"Maar gij, kom uit voor hetgeen met de gezonde leer strookt. Oude mannen moeten nuchter zijn, waardig, bezadigd, gezond in het geloof, de liefde en de volharding. Oude vrouwen eveneens, priesterlijk in haar optreden, niet kwaadsprekend, niet verslaafd aan veel wijn, in het goede onderrichtende" Titus 2:1-3

Paulus zegt dat vrouwen vermaand moeten worden om geen duivels te zijn. Het lijkt er dus op dat Paulus dacht dat mannen en vrouwen "diabolos" of "duivels" konden zijn. Het woord "slang" in Openbaring 20 komt van hetzelfde Griekse woord: "diabolos", dat geen betekenis geeft van onsterfelijkheid of eeuwig leven, of enige engelen- of geestenaard aan de slang, als zodanig. Het betekent gewoon "valse aanklager" of "lasteraar". De slang is geen engelachtig wezen, wanneer hij gedefinieerd wordt met het woord "duivel", omdat zowel mannen als vrouwen duivels kunnen zijn.

"SAWTAWN:" TEGENSTANDER - NIET GEVALLEN ENGEL

Hoe zit het met het woord "Satan?" De slang in Openbaring 20 wordt met de titel "Satan" aangeduid. Dat is iets eenvoudiger te begrijpen, want in elk geval waar het woord "Satan" in het Nieuwe Testament voorkomt, komt het van een Grieks woord dat wordt uitgesproken als "satanas." In het Oude Testament komt het telkens van hetzelfde Hebreeuwse woord dat wordt uitgesproken als "sawtawn". Dit is wat Strong's Concordantie zegt over het Griekse woord "satanas:"

— *Van Chaldeeuwse oorsprong, de aanklager, of de "duivel."*

Strong's zegt dit over het Hebreeuwse woord "sawtawn:"

— *Tegenstander, tegenstander, Satan. Van een iets andere wortel "sawtan," wat aanvallen, beschuldigen, een tegenstander zijn, of weerstand bieden betekent.*

Dus, het woord "Satan" in het oorspronkelijke Grieks en Hebreeuws, zowel in het Oude Testament als in het Nieuwe, komt van hetzelfde woord. Het is een woord van Chaldeeuwse oorsprong dat door de Hebreeërs werd overgezet in andere letter tekens en door de Grieken ongewijzigd werd opgepikt. Het betekent "aanklager", "tegenstander", of het betekent "doen wat een aanklager, een tegenstander of een tegenstander doet".

Laat me dit aantonen aan de hand van het gebruik van "Satan" in het Oude Testament. In Numeri 22, heeft Balak Balaam ingehuurd om tegen Israël te profeteren. Hier wordt het woord "sawtawn" gebruikt en het wordt vertaald met "tegenstander:"

"God nu kwam tot Bileam des nachts en zeide tot hem: Nu die mannen gekomen zijn om u te ontbieden, sta op, ga met hen mede, maar alleen het woord, dat Ik tot u spreken zal, zult gij volbrengen. Toen stond Bileam des morgens op, zadelde zijn ezelin en ging met de vorsten van Moab mee. Maar de toorn Gods ontbrandde, toen hij ging, en de Engel des HEREN stelde zich op de weg als zijn tegenstander (duivel); Bileam reed op zijn ezelin en had twee zijner dienaren bij zich." Numeri 22:20-22

Hier hebben we een engel des Heren die een "satan" of een "tegenstander" is tegen deze man. De Hebreeuwse tekst zegt dat de engel des Heren, letterlijk, "een satan" was.

In hoofdstuk 19 van 2 Samuël is David in een twistgesprek met zijn eigen mannen. Een man die David eerder had belasterd, kwam hem om vergiffenis vragen. David's mannen zeiden dat David de man moest doden omdat hij de gezalfde van de Heer had vervloekt. David antwoordde:

"Maar David zeide: Wat heb ik met u te doen, zonen van Seruja, dat gij thans mijn tegenstanders zijt? Zou heden iemand in Israel ter dood gebracht worden? Ik weet immers, dat ik heden weer koning over Israel ben."

2 Samuël 19:22

David sprak tot de officieren in zijn eigen leger en vroeg hen waarom zij "sawtawns" of "satans" tegen hem waren.

Hier is nog een gedeelte die de term "tegenstander" gebruikt:

"Chiram nu, de koning van Tyrus, zond zijn dienaren naar Salomo, omdat hij gehoord had, dat men hem tot koning gezalfd had in de plaats van zijn vader, want Chiram was altijd met David zeer bevriend geweest. En Salomo liet aan Chiram zeggen: Gij weet, dat mijn vader David niet in staat was voor de naam van de HERE, zijn God, een huis te bouwen wegens de oorlog, die zij van alle kanten tegen hem voerden, totdat de HERE hen onder zijn voetzolen gelegd had. En nu heeft de HERE, mijn God, mij rust gegeven allerwegen: er is geen tegenstander en generlei onheil."
1 Koningen 5:1-4

Het woord "tegenstander" komt van "sawtawn". Salomo zei tegen Hiram: "God heeft mij aan alle kanten rust gegeven, zodat er noch Satan, noch kwaad is." Salomo zegt dat er toen geen satan was. Er was geen "satan" omdat het woord "satan" in het Chaldeeus, Hebreeus en Grieks "tegenstander" of "tegenstrever" betekent. Salomo zei dat hij geen tegenstander had; hij had vrede. Dit woord "sawtawn" wordt 19 keer in het Oude Testament vertaald met "Satan". Het komt één keer voor in I Kronieken, 14 keer in Job, één keer in Psalmen en drie keer in Zacharia. De andere 13 keer dat het woord "sawtawn" voorkomt, wordt het vertaald met "tegenstander". Het wordt dus 19 keer vertaald naar "Satan" en het wordt 12 keer vertaald naar "tegenstander". Tegenstander is de letterlijke betekenis van het woord in alle drie de talen — Chaldeeus, Hebreeus, en Grieks.

Ik denk dat we nog een paar gedeeltes moeten lezen waar "sawtawn" vertaald wordt met "tegenstander". In 1 Koningen 11, tegen het einde van zijn regering, lezen we dat Salomo gezondigd heeft tegen God:

"Derhalve werd de HERE vertoornd op Salomo, omdat zijn hart zich afgewend had van de HERE, de God van Israel, die hem tweemaal verschenen was, en die hem te dezer zake geboden had geen andere goden na te lopen; maar hij had niet in acht genomen wat de HERE geboden had. Toen zeide de HERE tot Salomo: Omdat het zo met u gesteld is, dat gij mijn verbond en mijn inzettingen, die Ik u geboden had, niet in acht genomen hebt, zal Ik voorzeker het koninkrijk van u afscheuren en het uw knecht geven. Maar bij uw leven zal Ik dat niet doen, ter wille van uw vader David; uit de hand van uw zoon zal Ik het afscheuren. Evenwel zal Ik niet het gehele koninkrijk afscheuren, een stam zal Ik aan uw zoon geven ter wille van mijn knecht David en ter wille van Jeruzalem, dat Ik verkoren heb."
1 Koningen 11:9-13

God vertelt Salomo wat Hij gaat doen vanwege Salomo's zonde.

"En de HERE deed een tegenstander tegen Salomo opstaan, de Edomiet Hadad; deze was van het koninklijk geslacht in Edom."
1 Koningen 11:14

De Here wekte een satan op. Wie was deze satan? Hij was niet alleen een man, maar hij heeft ook een naam: "Hadad." Hij was een sterfelijk man uit Edom.

"God deed nog een tegenstander tegen hem opstaan, Rezon, de zoon van Eljada, die zijn heer Hadadezer, de koning van Soba, ontvlucht was."
1 Koningen 11:23

Dus, hier is een andere satan, die een sterveling is, en zijn naam staat in de Bijbel.

"En hij was een tegenstander van Israel zolang Salomo leefde, nog afgezien van het kwaad dat Hadad deed. Hij had een afschuw van Israel en was koning over Aram."
1 Koningen 11:25

David gebruikte het woord "sawtawn" ook in Psalm 38:

"Mijn vijanden echter leven, zij zijn machtig, talrijk zijn zij, die mij trouweloos haten, zij, die mij kwaad voor goed vergelden en mij wederstaan, omdat ik het goede najaag."
Psalm 38:19-20

"Tegenstanders" is hier meervoud gemaakt door de vertalers. In de oorspronkelijke tekst is het woord "sawtawn," het kan zowel in enkelvoud als meervoud gebruikt worden. De vertalers hebben er meervoud van gemaakt vanwege Davids gebruik van het meervoud "zij". Hij had meer dan één tegenstander en zij waren "satans:" Als de vertalers consequent waren geweest, zouden zij "sawtawn" hebben vertaald in "Satan."

Twee andere plaatsen waar "sawtawn" vertaald is met "tegenstanders", staan in Psalm 71 en Psalm 109:

"O God, wees niet verre van mij; mijn God, haast U mij ter hulpe. Laten beschaamd worden en vergaan, wie mijn leven belagen; in schande en smaad zich hullen, wie mijn onheil zoeken."
Psalm 71:12-13

"O God, die ik loof, zwijg niet, want een goddeloze en bedrieglijke mond hebben zij tegen mij opengedaan; zij spreken tegen mij met een leugentong, met woorden van haat omringen zij mij en zij bestrijden mij zonder oorzaak; tot loon voor mijn liefde weerstaan zij mij, maar ik ben een en al gebed"
Psalm 109:1-4

David's tegenstanders waren geen bovennatuurlijke, engelachtige wezens. Maar, het waren "satans."

"zij laden kwaad op mij in plaats van goed, en haat tot loon voor mijn liefde. Stel een goddeloze als rechter over hem, een (satan) aanklager sta aan zijn rechterhand"
Psalmen 109:5-6

"Satan," in vers vijf, is hetzelfde woord dat vertaald is met "tegenstanders" in vers vier. Hier is het vertaald in het woord "Satan": "laat Satan aan zijn rechterhand staan." Als u daar even over na wilt denken. David bidt niet dat God "Satan", de duivel van de kerken, aan de rechterhand van zijn vijand zal zetten, maar dat God één van hun eigen tegenstanders daar zal zetten. Dit is verwarrend vanwege de vertaling van hetzelfde woord op twee verschillende manieren in dezelfde tekst.

"Dit zij van de HERE het loon van mijn belagers, en van hen die kwaad tegen mij spreken."
Psalm 109:20

"Dat mijn belagers(tegenstanders in het Hebreeus) met smaad bekleed worden, en zich in hun schande hullen als in een mantel."
Psalm 109:29

Opnieuw gebruikt David "tegenstanders" of "satans" als een woord dat "menselijke vijanden" betekend. Je kunt van deze "sawtawn," of "satan" in geen van de passages die we tot nu toe hebben gelezen een eeuwig levend, engelachtig, bovennatuurlijk wezen maken. In feite, op sommige plaatsen, is hij een specifiek menselijk wezen en wordt hij genoemd.

In elk geval waar het oorspronkelijke woord "sawtawn" is gebruikt, tot nu toe, kunnen we het niet gebruiken voor iets anders dan sterfelijke menselijke wezens.

"SAWTAWN" IN JOB

Zoals ik al eerder zei, van de 19 keer dat het woord "sawtawn" wordt vertaald als "Satan", komen er 14 voor in Job. We zullen die 14 passages moeten lezen om te begrijpen wie of wat al Job's moeilijkheden veroorzaakte. In de moderne kerken is het gebruikelijk te leren dat deze gevallen engel, dit bovennatuurlijke, engelachtige wezen, "Satan" genoemd, verantwoordelijk was.

"Er was in het land Us een man, wiens naam was Job, en die man was vroom en oprecht, godvrezend en wijkende van het kwaad. Hem werden zeven zonen en drie dochters geboren. Zijn bezit bestond uit zeventuizend stuks kleinvee, drieduizend kamelen, vijfhonderd span runderen, vijfhonderd ezelinnen en een zeer grote slavenstoet, zodat deze man de rijkste was van alle bewoners van het Oosten. Zijn zonen nu plachten een feestmaal aan te richten, ieder op zijn beurt in eigen huis, en nodigden dan hun drie zusters uit met hen te eten en te drinken. Telkens wanneer de dagen van het feestmaal om waren, ontbood Job hen en heiligde hen; hij stond dan des morgens vroeg op en bracht voor ieder van hen een brandoffer, want Job dacht: Misschien hebben mijn kinderen gezondigd en in hun hart God vaarwel gezegd. Zo deed Job altoos weer." Job 1:1-5

Wij hebben in het begin vastgesteld, dat Job zeer rijk is, hij heeft vele zonen en dochters, en hij is een godvrezend man, die God loofde om al zijn bezittingen en al zijn kinderen.

"Op zekere dag nu kwamen de zonen Gods om zich voor de HERE te stellen, en onder hen kwam ook de satan."

Job 1:6

De kantlijn in mijn Bijbel, en in vele Bijbels, heeft eigenlijk de woorden "de 'tegenstander' kwam, ook, onder hen," omdat het hetzelfde woord is "sawtawn." Alleen hier is het een hoofdletter en geschreven als "Satan."

"En de HERE zeide tot de satan: Vanwaar komt gij? En de satan antwoordde de HERE: Van een zwerftocht over de aarde, die ik doorkruist heb. Toen zeide de HERE tot de satan: Hebt gij ook acht geslagen op mijn knecht Job? Want niemand op aarde is als hij, zo vroom en oprecht, godvrezend en wijkende van het kwaad. En de satan antwoordde de HERE: Is het om niet, dat Job God vreest? Hebt Gij zelf niet hem en zijn huis en al wat hij bezit aan alle kanten beschut? Het werk zijner handen hebt Gij gezegend, en zijn bezit is zeer toegenomen in het land." Job 1:7-10

Dit schepsel, wie en wat hij ook is, zegt dat Job God vreest en Hem eer geeft omdat God hem gezegend heeft. God heeft hem al deze dingen gegeven en beschermt hem.

"Strek daarentegen uw hand uit en tast alles aan wat hij bezit; of hij U dan niet openlijk zal vaarwel zeggen! En de HERE zeide tot de satan: Zie, al wat hij bezit, zij in uw macht; alleen tegen hemzelf zult gij uw hand niet uitstrekken. Toen ging de satan van des HEREN aangezicht heen."

Job 1:11-12

Als je verder leest, ontdek je dat Job zijn ossen, ezels, schapen, knechten, kamelen, en zelfs zijn zonen en dochters verloor. De kerken zeggen dat dit werd gedaan door een groot, engelachtig, kwaadaardig, boosaardig wezen dat alle andere mensen op aarde verleidt en kwaad brengt.

Nadat Job alles verloren had, lezen we:

In dit alles heeft Job niet gezondigd, noch heeft hij God dwaas beschuldigd.

"Op zekere dag kwamen de zonen Gods om zich voor de HERE te stellen, en onder hen kwam ook de satan om zich voor de HERE te stellen. En de HERE zeide tot de satan: Vanwaar komt gij? En de satan antwoordde de HERE: Van een zwerftocht over de aarde, die ik doorkruist heb. Toen zeide de HERE tot de satan: Hebt gij ook acht geslagen op mijn knecht Job? Want niemand op aarde is als hij, zo vroom en oprecht, godvrezend en wijkende van het kwaad. En nog volhardt hij in zijn vroomheid, hoewel gij Mij tegen hem hebt opgezet om hem, zonder oorzaak, in het verderf te storten."

Job 1:22-2-3

Dus, zelfs na zijn rampspoed was Job nog steeds trouw aan God. Nu zegt God tegen Satan: "Zie, ondanks alles wat er gebeurt, vreest Job Mij nog steeds en schuwt het kwade."

"Maar de satan antwoordde de HERE: Huid voor huid, en al wat iemand heeft, zal hij geven voor zijn leven. Streck daarentegen uw hand uit en tast zijn gebeente en zijn vlees aan; of hij U dan niet openlijk zal vaarwel zeggen! En de HERE zeide tot de satan: Zie, hij zij in uw macht; alleen, spaar zijn leven. Toen ging de satan van des HEREN aangezicht heen, en sloeg Job met boze zweren, van zijn voetzool af tot zijn hoofdschedel toe. En hij nam een potscherf om zich daarmee te krabben, terwijl hij neerzat in de as."

Job 2:4-8

Job was op dit punt zo ziek dat zijn vrouw zei:

Houd gij noch vast aan uw oprechtheid? Vervloekt gij God, en sterft.

Job 2:9

De vrouw van Job gaf het op. Job had alles verloren wat hij had. Hij was nu in ziekte en pijn en mogelijk in angst voor zijn eigen leven. Op dit punt hebben bijna alle fundamentalisten zonder uitzondering een boosaardig engelenwezen, genaamd "Satan" ("sawtawn" in de oorspronkelijke Chaldeeuwse taal), ervan beschuldigd Job dit alles te hebben aangedaan. Maar, misschien hebt u vers drie van hoofdstuk twee gemist, waar God spreekt en Hij over Job zegt: *"en nog houdt hij vast aan zijn oprechtheid, hoewel Gij Mij tegen hem hebt bewogen, om hem zonder oorzaak te verderven."* Wie deed de vernietiging? God zei dat HIJ het deed.

Nadat deze bijkomende rampen zich hadden voorgedaan en, blijkbaar, na dagen van gesprekken met vrienden die zogenaamd kwamen om hem te troosten, maar die niet veel troost boden, zegt Job tegen zijn vrienden:

“Hoelang nog zult gij mijn ziel grieven en mij met woorden verbrijzelen? Reeds tienmaal hebt gij mij gesmaad; gij schaamt u niet mij te kwellen. Heb ik dan werkelijk gedwaald, woont de dwaling bij mij? Indien gij werkelijk een hoge toon tegen mij wilt aanslaan, levert mij dan het bewijs voor mijn schande.”

Job 19:2-5

Als u het Boek Job kent, weet u dat deze mannen tegen Job hadden gezegd dat hij gezondigd moest hebben. Zij vertelden Job dat hij iets verkeerd had gedaan, en dat hij daarom al deze rampen had moeten doorstaan. Dus Job berispte hen:

“Erkent toch, dat God mij onrecht gedaan heeft en zijn net over mij heeft heengeworpen. Zie, ik schreeuw: Geweld! Maar ik krijg geen antwoord. Ik roep om hulp, maar er is geen recht. Mijn weg heeft Hij toegemuurd, zodat ik niet verder kan, en op mijn paden spreidt Hij duisternis. Mijn eer heeft Hij mij ontnomen, de kroon van mijn hoofd weggenomen. Hij heeft mij aan alle kanten afgebroken, zodat ik verga, en mijn hoop als een boom uitgerukt. Hij heeft zijn toorn tegen mij doen ontbranden en mij als zijn vijand beschouwd. Als een man komen zijn benden aan, zij banen zich een weg tegen mij en legeren zich rondom mijn tent. Mijn broeders heeft Hij van mij verwijderd, en mijn kennissen zijn mij geheel vreemd geworden.”

Job 19:6-13

Van wie zegt Job dat hij al deze rampen heeft veroorzaakt? Job zegt dat God het heeft gedaan. Hij probeert deze mannen erop te wijzen dat het niet noodzakelijkerwijs een zonde van hemzelf was, maar dat zij moeten begrijpen dat God het heeft gedaan. Job zegt:

“Ontfermt u, ontfermt u mijner, gij mijn vrienden, want God's hand heeft mij getroffen.”

Job 19:21

In het laatste hoofdstuk van Job, nadat God tot hem gesproken heeft, antwoordt Job:

“Ik weet, dat Gij alles vermoogt, en dat geen uwer plannen wordt verijdeld. ‘Wie is het toch, die het raadsbesluit omsluit zonder verstand?’ Daarom: ik verkondigde, zonder inzicht, dingen, mij te wonderbaar en die ik niet begreep. ‘Hoor nu, en Ik zal spreken; Ik wil u ondervragen, opdat gij Mij onderricht’ Slechts van horen zeggen had ik van U vernomen, maar nu heeft mijn oog U aanschouwd. Daarom herroep ik en doe boete in stof en as.”

Job 42:2-6

Ook al had Job zijn vrienden berispt en hun gezegd dat hij niet gezondigd had, toch zei hij: God, ik besef wat ik ben, ik besef wat U bent, U kunt alle dingen doen, daarom heb ik berouw. Dan spreekt God tot de andere mannen:

“Nadat de HERE deze woorden tot Job gesproken had, sprak de HERE tot de Temaniet Elifaz: Mijn toorn is ontbrand tegen u en tegen uw beide vrienden, want gij hebt niet recht van Mij gesproken zoals mijn knecht Job. Welnu, neemt zeven stieren en zeven rammen en gaat naar mijn knecht Job en brengt ze voor u tot een brandoffer, en mijn knecht Job moge voor u bidden, want slechts hem zal Ik ter wille zijn, zodat Ik u niet iets kwaads aandoe, omdat gij niet recht van Mij gesproken hebt zoals mijn knecht Job.”

Job 42:7-8

God zegt dat Job recht gesproken heeft. Hij zegt dan tegen Jobs vrienden dat zij een brandoffer moeten brengen, omdat, zoals Hij zegt in vers acht: "gij van Mij niet gesproken hebt hetgeen recht is, gelijk mijn knecht Job." Deze mannen brachten een offer omdat God hen dat had opgedragen, zoals we zien in het volgende gedeelte:

“Toen gingen de Temaniet Elifaz, de Suchiet Bildad en de Naamatiet Sofar heen en deden zoals de HERE tot hen gesproken had. En de HERE was Job ter wille. En de HERE bracht een keer in het lot van Job, toen hij voor zijn vrienden gebeden had, en de HERE gaf Job het dubbele van al wat hij bezeten had. Toen kwamen al zijn broeders en zusters en al zijn vroegere bekenden tot hem en aten met hem in zijn huis. Zij beklagden en troostten hem over al het onheil dat de HERE over hem gebracht had, en schonken hem ieder een geldstuk en een gouden ring. En de HERE zegende het verdere leven van Job meer dan het vroegere; hij verkreeg veertienduizend stuks kleinvee en zesduizend kamelen, duizend span runderen en duizend ezels. Hij kreeg zeven zonen en drie dochters;”

Job 42:9-13

Waarom gaf God Job al deze zegeningen? Ze werden gegeven om datgene te vervangen wat de Almachtige God van Job had genomen. Het Boek Job is zeer specifiek. De mensen die uiteindelijk kwamen om Job te troosten, realiseerden zich dat alles wat Job was overkomen, was gedaan door God Almachtig.

Ik heb niet heel Job geciteerd, maar ik heb elke plaats geciteerd waar het woord "Satan" voorkomt in Job. Ik daag U uit om ook maar een deel van die verwijzingen te gebruiken om te concluderen dat "satan" een soort van eeuwig levend wezen is dat macht heeft die bijna gelijk is aan God. Als we de oorspronkelijke betekenis van het woord nemen, komen we uit op het woord "tegenstander". Deze tegenstander kan niets anders geweest zijn dan een andere zoon van God, een man van het Adamische ras, die met de rest van de mensen voor God kwam en God uitdaagde om Job op de proef te stellen. Het was God die de rampspoed bracht. Er is geen aanwijzing dat de Satan van Job enige bovennatuurlijke krachten had, van welke aard dan ook. Het was God die de dingen deed die de natuur te boven gingen.

We zullen moeten geloven wat Jesaja schreef:

“Ik ben de HERE en er is geen ander; buiten Mij is er geen God. Ik gordde u, hoewel gij Mij niet kent, opdat men het wete waar de zon opgaat en waar zij ondergaat, dat er buiten Mij niemand is; Ik ben de HERE, en er is geen ander, die het licht formeert en de duisternis schep, die het heil bewerk en het onheil schep; Ik, de HERE, doe dit alles.”

Jesaja 45:5-7

"SAWTAWN" IS NIET DE SATAN VAN DE KERKEN VAN VANDAAG

Laten we eens kijken naar de andere vijf keren in het Oude Testament dat "sawtawn" wordt vertaald in "Satan."

“Satan keerde zich tegen Israel en zette David aan, Israel te tellen. Toen zeide David tot Joab en tot de oversten van het volk: Gaat Israel tellen van Berseba tot Dan, en brengt mij de uitslag, opdat ik het getal wete.” 1 Kronieken 21:1-2

David telde de kinderen van Israël. Dit was de reactie van God:

"Maar deze zaak was kwaad in Gods ogen, en Hij sloeg Israel. Toen zeide David tot God: Ik heb zwaar gezondigd, doordat ik dit gedaan heb; nu dan, doe toch de ongerechtigheid van uw knecht weg, want ik heb zeer dwaas gehandeld."
1 Kronieken 21:7-8

Wie gaf David de schuld dat hij dit gedaan had? Gaf hij "Satan" zijn verdiende loon? Nee, David zei: "Ik heb gezondigd."

Het woord "Satan" wordt alleen gebruikt in vers één van deze passage. Als het vertaald was naar de betekenis van het woord, zou er gestaan hebben: "een tegenstander stond op tegen Israël, en wekte David op om Israël te tellen" Er is niets in de context hier dat deze "satan" tot een gevallen engel kan maken.

Het woord "satan" komt ook voor in Psalm 109:

"Stel een goddeloze als rechter over hem, een aanklager (satan) sta aan zijn rechterhand;"
Psalm 109:6

David zei: *"Laat een vijand van mijn vijand aan zijn rechterhand staan."* Dat is alles. David zou niet gebeden hebben dat de "Satan" van de kerken de adviseur van zijn vijand zou zijn! Het is nauwelijks logisch dat David zou willen dat een wijze en machtige aartsengel de adviseur van zijn eigen vijand zou zijn. Nee, David bad werkelijk dat zijn vijand een tegenstander of een vijand van hemzelf zou hebben om hem te adviseren. Dit zou rampspoed brengen over de plannen van de vijand. David wenste dat zijn vijanden 'satans' van henzelf in hun kamp zouden hebben.

De laatste drie plaatsen in het Oude Testament waar het woord "Satan" wordt gevonden, staan in Zacharia:

"Vervolgens deed Hij mij de hogepriester Jozua zien, staande voor de Engel des HEREN, terwijl de satan aan zijn rechterhand stond om hem aan te klagen. De HERE echter zeide tot de satan: De HERE bestraffe u, satan, ja de HERE, die Jeruzalem verkiest, bestraffe u; is deze niet een brandhout uit het vuur gerukt?"
Zacharia 3:1-2

Er is geen enkele aanwijzing dat de Satan hier ook maar in de verste verte lijkt op de Satan die door de kerken wordt onderwezen. Hij doet niets behalve daar staan alsof hij zich moet verzetten en dan wordt hij berispt en horen we niets meer over hem.

In de kantlijn staat dat in het laatste deel van vers één voor het woord "Satan" gelezen zou kunnen worden "een tegenstander". De laatste drie woorden "om hem te weerstaan" hadden moeten luiden "om zijn tegenstander te zijn" (satan). Het woord "weerstaan" is vertaald van hetzelfde Chaldeeuwse woord: "sawtawn." Het betekent "zich verzetten of een tegenstander zijn".

Dus hier in Zacharia, net als in Job en 1 Kronieken 21, is er absoluut geen bewijs dat deze "sawtawn" of "satan" ook maar iets lijkt op de satan die door de kerken wordt gepredikt. Hij wordt genoemd alsof hij daar gewoon staat, er staat niet dat hij iets doet. Hij wordt berispt, en we horen niets meer over hem.

We hebben elke vers in het Oude Testament gelezen waar het Chaldeeuwse woord "sawtawn" wordt gebruikt. Het is ofwel vertaald met "tegenstander" of vertaald naar het woord "Satan". Niet één keer kan het echt gebruikt worden om een soort boze, machtige, almachtige engel of een grote vijand van God aan te duiden die, letterlijk, de mensheid kan overheersen en (bijna) God, zelf. In alle

gevallen noemt of beschrijft het woord iemand die tegenover iemand anders staat. In de meeste gevallen is de "sawtawn" of "Satan" duidelijk een sterfelijk mens. In feite wordt hij soms bij naam genoemd. In geen enkel geval is er enige indicatie van een lang leven of bovennatuurlijke krachten. Dat haalt de wind uit de zeilen van Satan, vind je niet? Of, misschien, nemen we gewoon de wind uit de mond van de valse profeten.

KIJK EENS WIE "EEN SATAN" IS

Voordat we verder gaan, laten we eens kijken naar 2 Samuël, hoofdstuk 24, dat een herhaling is van hetzelfde verhaal dat we eerder lazen over David die Israël telde:

"De toorn des HEREN ontbrandde weer tegen Israel; Hij zette David tegen hen op en zeide: Ga, tel Israel en Juda."
2 Samuël 24:1

De rest van het hoofdstuk is identiek aan 1 Kronieken 21, waar staat dat Satan David ertoe bewoog Israël te tellen. De "Satan" van 1 Kronieken 21:1 is niemand anders dan God Zelf die "een tegenstander" is. Dat is de manier waarop het woord wordt gebruikt.

Tot nu toe is de enige plaats waar we de duivel enig recht kunnen doen gelden, in Job, waar we lezen:

"Toen ging de satan van des HEREN aangezicht heen, en sloeg Job met boze zweren, van zijn voetzool af tot zijn hoofdschedel toe."
Job 2:7

Dus, als we de Satan van Job iets willen geven, volgens de strikte interpretatie van wat we zojuist lazen, zouden we maar één ding kunnen toegeven: dat hij Job steenpuisten zou kunnen hebben gegeven. Sommige mensen zouden waarschijnlijk kunnen getuigen dat velen van ons steenpuisten kunnen krijgen door een of ander gif in ons lichaam op te nemen. Dokters geven mensen de hele tijd steenpuisten door hen injecties te geven die slecht zijn voor hun lichaam. Steenpuisten zijn niets anders dan een poging van het lichaam om iets door de huid naar buiten te brengen dat een vergif is voor het lichaam. Deze grote Satan kon niet veel gedaan hebben, hij kon niet veel macht hebben, als het enige wat hij kon doen was Job steenpuisten geven.

In Psalm 109:6 zagen we dat "satan" duidelijk "tegenstander" betekent. We lazen zojuist drie keer in Zacharia waar "sawtawn" of "Satan" zich ging verzetten tegen de engel des Heren of Jozua. De Heer berispte hem en dan is er verder geen commentaar over hem. Dus "Satan" heeft niets gedaan dat hem tot een grote, machtige aartsengel zou maken, die verschrikkelijke boze dingen doet met alle mensen op aarde. Het is mogelijk dat de enige daad die hij ooit voltooide was Job steenpuisten te bezorgen.

In 11 gevallen wordt "sawtawn" vertaald met "tegenstander". Vanuit de context betekent "sawtawn" in elk geval eenvoudig "een tegenstander" of "een tegenstander". In twee gevallen wordt de "sawtawn" een sterfelijke mens genoemd, in één geval is hij een engel van God, en één keer is hij God zelf. Dus "sawtawn", zoals het gebruikt wordt in het Oude Testament, wordt niet en kan niet gebruikt worden om te leren dat er een grote en machtige aartsengel bestaat, die zielen uit de hand van God ruikt, hen meeneemt naar zijn verblijf in de "onderwereld" en hen straft voor eeuwig en altijd. Het woord "sawtawn",

waar wij "Satan" van krijgen, wordt eenvoudig niet op die manier gebruikt.

Toch vinden we, als we even nadenken, dat dit afschuwelijke schepsel dat het onderwerp is van zoveel angstaanjagende prediking vanuit de kerken, identiek is aan een ander schepsel dat "de duivel", "Lucifer" en "Satan" wordt genoemd en dat wordt afgebeeld in de films, in verhalen en op de televisie. Het zou u een ogenblik te denken moeten geven, waarom de Satan van de kerken identiek is aan de Satan die wordt afgebeeld door filmmakers, die niet in Christus geloven. Deze antichristelijke filmmakers zijn de laatste tijd uitgekomen met verhalen over hoe een bovennatuurlijk wezen, dat de duivel of Satan wordt genoemd, samenwoont met een vrouw en een halfduivels kind voortbrengt.

SAMENVATTING VAN HET WOORD "SAWTAWN"

Laat me een samenvatting geven van het gebruik van het woord "sawtawn" in de oorspronkelijke tekst. Het is heel belangrijk dat u begrijpt wat we in deze studie ontdekken. We moeten zien wat de Bijbel wel of niet leert; aangezien we in een tijd leven waarin de kerken, en veel wereldsgezinde mensen, een grote "anti-Christ" aan het opbouwen zijn, die verondersteld wordt een zeker wezen te zijn, die de wereld zal regeren. Tegelijkertijd prediken deze kerken dat deze anti-christ ook regeert over een onderwereld, waar miljarden doden verblijven.

Wij hebben ontdekt dat 19 keer in het Oude Testament, "sawtawn" vertaald wordt als "Satan." Alle 19 keer in slechts vier verzen. In I Kronieken 21:1 zien we, door het lezen van het andere verslag, dat de "sawtawn" hier duidelijk God, zelf is. De tweede passage is in Job, waar het woord "Satan" 14 keer wordt gebruikt. In Job is Satan een tegenstander — daar is geen discussie over mogelijk. Het enige zekere waar hij direct deed was Job steenpuisten bezorgen. In Psalm 109:6 betekent het woord "Satan" duidelijk "vijand" of "tegenstander" — het is zeker niet de duivel van de kerken. In Zacharia 4, wie of wat hij ook is, hij stond daar gewoon, hij werd berispt, en dat lijkt het einde van hem te zijn. Er wordt geen enkele daad aan hem toegeschreven.

"Sawtawn" wordt in het Oude Testament zeven keer vertaald met "tegenstander". Sawtawn komt van het primaire woord "sawtan", dat in het Oude Testament ook vijf keer vertaald is met "tegenstander". De eerste keer dat we "sawtawn" vertaald vinden als "tegenstander" is in Numeri 22, waar de "sawtawn" de engel van de Heer was. In I Samuël 29:4, was de "sawtawn" David zelf, als tegenstander van de Filistijnen. In 2 Samuël 19:22, zijn de "sawtawns" Davids eigen mannen. In 1 Koningen 5:4 zegt Salomo dat hij vrede had en dat er geen "sawtawn" was. Salomo bedoelde dat er geen vijand, of vijandelijke natie, tegen hem was. In 1 Koningen 11, nadat Salomo zich tegen God had gekeerd en gezondigd, wordt het woord "sawtawn" (vertaald: tegenstander) drie keer gebruikt. God riep "sawtawns" op tegen Salomo. Deze "sawtawns" worden bij name genoemd, het zijn sterfelijke mensen, koningen of generaals van andere naties. In Psalm 109 wordt het woord "tegenstanders" drie keer gebruikt. Telkens komt het woord uit het Chaldeeus, "sawtan", dat dezelfde betekenis heeft als "sawtawn". "Satan" komt slechts één keer voor in diezelfde passage als een transliteratie van "sawtawn" en het betekent "vijand". David noemt zijn boze vijanden, "mijn sawtawns" of "vijanden" (meervoud). In dat geval kan het onmogelijk één grote, boze aartsengel betekenen. De verbazingwekkende

waarheid is dus dat het Chaldeeuwse woord "sawtawn" (en zijn stamwoord "sawtan") 31 keer wordt gebruikt in slechts 11 passages in het Oude Testament.

Van de 11 passages en 31 keer dat de woorden "sawtawn" en "sawtan" worden gebruikt, is er slechts één passage waar ook maar een flauw vermoeden is dat deze "sawtawn" enige bovennatuurlijke kracht heeft. Die bovennatuurlijke macht zou eenvoudigweg kunnen bestaan uit het geven van steenpuisten aan een man. Denk eens aan wat de kerken ons vertellen dat Satan is, vergeleken met wat de Bijbel NIET over Satan zegt. In 10 van de 11 keer, is de "sawtawn" een engel. Zes keer is het een mens. Eén keer is het iets, of iemand, die Job steenpuisten gaf. Het is mogelijk dat Job een dokter had die een tegenstander van hem was en die hem steenpuisten gaf, ik weet het niet. Dat is speculatie van mijn kant Maar, dat is niet meer speculatie dan de leer die we horen over deze grote, boze, bovennatuurlijke, alwetende, alomtegenwoordige engel; die over de hele aarde is, allemaal tegelijk, miljarden zielen steelt en ze meeneemt naar zijn koninkrijk op aarde.

Het woord "Slang"

"Slang" is een van de woorden die in het Boek Openbaring gebruikt worden samen met "Satan", "de duivel" en "de draak".

Het eerste gebruik van dit woord in het Oude Testament is in Genesis 3:

De slang nu was listiger dan al het gedierte des velds, dat de Here God gemaakt had. En hij zeide tot de vrouw: Ja, heeft God gezegd: Gij zult niet eten van alle bomen des hofs?
Genesis 3:1

"Nachash" is het Hebreeuwse woord dat vertaald wordt met "slang". Strong's Concordance definieert het als volgt: "sissen, d.w.z. een (tover)spreuk fluisteren." Het kan ook betekenen "slang of serpent, een voorspeller of tovenaars." We hebben hier een keuze, dus we moeten de context controleren om te beslissen wat de slang is.

De slang bleef met Eva praten en dan zegt God:

"Daarop zeide de HERE God tot de vrouw: Wat hebt gij daar gedaan? En de vrouw zeide: De slang heeft mij verleid en toen heb ik gegeten. Daarop zeide de HERE God tot de slang: Omdat gij dit gedaan hebt, zijt gij vervloekt onder al het vee en onder al het gedierte des velds; op uw buik zult gij gaan en stof zult gij eten, zolang gij leeft. En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen."
Genesis 3:13-15

Na het lezen van deze verzen zijn hier enkele conclusies die getrokken kunnen worden over de slang:

1. Deze slang is niet noodzakelijkerwijs een beest van het veld. De Bijbel zegt dat het listiger was dan een beest - er wordt niet gezegd dat de slang het listigste beest was.

2. De slang kon met Eva communiceren.

3. Eva gaf het de schuld van haar daad.

4. God sprak tot de slang.

5. De slang is niet noodzakelijkerwijs onsterfelijk, want in vers 14 is er een gevolgtrekking van een leven met een einde, waar God zei: *"stof zult gij eten al de dagen van uw leven."*

6. Er werd geen bovennatuurlijke handeling verricht door deze slang; tenzij, wij van mening zijn dat elke keer dat een mens een fout maakt of een zonde begaat, of zich tegen God keert, dat het een bovennatuurlijke handeling is, veroorzaakt door een of ander bovennatuurlijk wezen.

Het incident van Genesis 3 is opgetekend in 2 Korintiërs 11:

"Maar ik vrees, dat misschien, zoals de slang met haar sluwheid Eva verleidde, uw gedachten van de eenvoudige en loutere toewijding aan Christus afgetrokken zullen worden."
2 Korintiërs 11:3

Paulus vreesde dat zij op dezelfde manier bedrogen zouden worden als Eva was overkomen. Wie vreesde Paulus dat de misleiding zou doen?

"Want indien de eerste de beste een andere Jezus predikt, die wij niet hebben gepredikt, of gij een andere geest ontvangt, die gij niet hebt ontvangen, of een ander evangelie, dat gij niet hebt aangenomen, dan verdraagt gij dat zeer wel."
2 Korintiërs 11:4

Paulus vergelijkt de prediking van een vals evangelie met de slang die Eva verleidde. Hij waarschuwde de Korintiërs voor iemand die tot hen kwam en een valse leer verkondigde. De vergelijking is juist, want hier is wat de slang met Eva deed:

"Toen zeide de vrouw tot de slang: Van de vrucht van het geboomte in de hof mogen wij eten, maar van de vrucht van de boom, die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: Gij zult daarvan niet eten noch die aanraken; anders zult gij sterven. De slang echter zeide tot de vrouw: Gij zult geenszins sterven, maar God weet, dat ten dage, dat gij daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden, en gij als God zult zijn, kennende goed en kwaad."
Genesis 3:2-5

Wat deed de slang? Hij verkondigde een ander evangelie! Hij verdraaide de ware betekenis van God's Woord. Dat is wat Paulus vreesde dat zou gebeuren. Hij vergeleek iemand die kwam en een ander evangelie verkondigde (u vertellen dat God iets zei wat God niet zei) met wat er gebeurde met Eva en de slang in de hof. Paulus wist dat mensen dat zouden doen. Waarom hebben we dan een bovennatuurlijke agent nodig in de tuin van Eden om te doen wat Paulus zei dat mensen uit zichzelf konden doen? Het antwoord is dat we die niet nodig hebben. Elke daad of eigenschap van de slang in de hof van Eden zou kunnen worden uitgevoerd door een mens of een schepsel dat verkeerd spreekt over Gods Woord. Dat is alles wat we echt aan hem kunnen toeschrijven.

De volgende vermelding van het woord "slang" of "nachash" in het Oude Testament is in Genesis 49:

"En Jakob ontbood zijn zonen en zeide: Komt bijeen, opdat ik u bekend make, wat u in toekomstige dagen wedervaren zal. Verzamelt u en luistert, gij zonen van Jakob, luistert naar Israel, uw vader."
Genesis 49:1-2

Dan verbindt Jakob elk van zijn zonen (of stammen) met een profetie over de laatste dagen:

"Dan zal zijn volk richten als een der stammen Israels. Moge Dan een slang op de weg zijn, een adderslang op het pad, die in de hielen van het paard bijt, zodat zijn berijder achterover valt."
Genesis 49:16-17

Het woord "slang" in vers 17 komt van het woord "nachash" en het woord "adder" komt van "aderath", wat een Hebreeuws woord is dat slang betekent. Er wordt bijbedoeld dat Dan op de een of andere manier zou kunnen vervullen wat een slang ook doet. We kunnen beter een beetje voorzichtig zijn met wat we zeggen dat de slang is, want blijkbaar was Dan een slang of "nachash."

MOZES EN SLAGEN

In Exodus 4 wordt het woord "slang" (nachash) gebruikt in verband met Mozes' staf:

"Toen antwoordde Mozes: Maar als zij mij niet geloven en niet naar mij luisteren, doch zeggen: de HERE is u niet verschenen? En de HERE zeide tot hem: Wat hebt gij daar in uw hand? Hij antwoordde: Een staf. Daarop zeide Hij: Werp die op de grond. En toen hij die op de grond geworpen had, werd hij een slang, zodat Mozes ervoor wegluchtte. Maar de HERE zeide tot Mozes: Strek uw hand uit en grijp ze bij de staart. Toen strekte hij zijn hand uit en greep haar vast en zij werd een staf in zijn hand." Exodus 4:1-4

Het woord "slang" wordt opnieuw gebruikt in Exodus 7:

"En de HERE zeide tot Mozes en Aaron: Wanneer Farao tot u zegt: vertoon een wonder teken, dan zult gij tot Aaron zeggen: neem uw staf en werp die neer voor het aangezicht van Farao; dan zal hij een slang worden." Exodus 7:8-9

In dit geval is het woord een ander Hebreeuws woord: "tanniyn" (tan-neen), wat meer specifiek betekent, een zeeslang of een landslang. Met andere woorden, het was zoiets als een slang of een draak.

In Numeri 21 wordt het woord "nachash" opnieuw gebruikt:

"Toen zond de HERE vurige slangen onder het volk; die beten het volk, zodat er velen van Israël stierven. Daarop kwam het volk tot Mozes en zeide: Wij hebben gezondigd, want wij hebben tegen de HERE en tegen u gesproken; bid tot de HERE, dat Hij de slangen van ons wegdoe. Toen bad Mozes ten gunste van het volk. De HERE dan zeide tot Mozes: Maak een vurige slang en plaats die op een staak; ieder, die daarnaar ziet, wanneer hij gebeten is, zal in leven blijven. Toen maakte Mozes een koperen slang en plaatste die op een staak; en wie, wanneer een slang hem gebeten had, op de koperen slang de blik richtte, bleef in leven." Numeri 21:6-9

"Nachash," zoals gebruikt in deze verzen, is dezelfde die in Genesis 3 gebruikt wordt voor "de slang". Het wordt ook gebruikt in verschillende andere verzen, zoals in 2 Koningen 18, waar opnieuw verwezen wordt naar Mozes' koperen slang:

"Hij verwijderde de offerhoogten, verbrijzelde de gewijde stenen en hieuw de gewijde palen om; ook sloeg hij de koperen slang stuk, die Mozes gemaakt had, omdat tot op die tijd de Israelieten daaraan plachten te offeren. En men noemde haar Nechustan." 2 Koningen 18:4

ANDERE VERZEN MET "NACHASH"

Job 26:13 verwijst naar het sterrenbeeld Hydra:

"Door zijn adem werd de hemel helder, zijn hand doorboorde de snelle slang." Job 26:13

De volgende verzen spreken over een natuurlijke slang of adder:

"Hun venijn is gelijk het venijn van een slang; als een dove adder, die haar oor toesluit" Psalm 58:4

"zij hebben hun tong gescherpt als een slang, addervergif is onder hun lippen. sela." Psalm 140:3

Spreuken 23 bevat een andere interessante uitspraak over een "nachash":

"Bij wie is ach? bij wie is wee? bij wie is twist? bij wie geklaag? bij wie zijn wonden zonder reden? bij wie troebele ogen? Bij hen die laat opzitten bij de wijn, die komen om de gemengde drank te proeven. Zie niet naar de wijn, wanneer hij roodachtig fonkelt, wanneer hij in de beker parelt; vlot glijdt hij naar binnen, ten slotte bijt hij als een slang en spuwt gif als een adder. Dan zien uw ogen vreemde dingen en uw hart spreekt wartaal; gij zijt als een, die in het hart der zee ligt, als een, die op het uiteinde van een ra ligt. Men heeft mij geslagen, ik voelde geen pijn, mij gebeukt, ik merkte niets; wanneer zal ik wakker worden? Dan zoek ik hem weer op." Spreuken 23:29-35

In dit geval, wat brengt de man op een dwaalspoor? Wat leidt hem naar de vreemde vrouw? Wat geeft hem al dit leed en verdriet, twisten en geklets? Is het "de duivel," "de slang," "Old Nick?" Nee, het is de wijn die je bijt als een slang. God vertelt je wat er gebeurt als je te veel wijn drinkt. Geen bovennatuurlijke duivel van de kerken.

De volgende verzen spreken over echte slangen:

De weg van een adelaar in de lucht, de weg van een slang op een rots... Spreuken 30:19

Wie een kuil graaft, zal daarin vallen, en wie een heg breekt, een slang zal hem bijten. Prediker 10:8

Zeker, de slang zal bijten zonder betovering, en een babbelaar is niet beter. Prediker 10:11

Jesaja 27:1 verwijst naar een grote slang:

"Te dien dage zal de HERE met zijn fel, groot en sterk zwaard bezoeking brengen over de Leviatan, de snelle slang, over de Leviatan, de kronkelende slang, en Hij zal het monster in de zee doden." Jesaja 27:1

WAS ER EEN PRATENDE SLANG IN GENESIS 3?

Volgens de context spreken Jeremia 46:22, Amos 5:19, Amos 9:3 en Micha 7:17 over natuurlijke slangen of adders. Dit brengt ons tot een andere opmerkelijke conclusie: als je elk van de verwijzingen in het Oude Testament zou bestuderen, in ieder geval waar "nachash" vertaald wordt met "slang" (met de mogelijke uitzondering van Genesis 3), verwijst het naar werkelijke slangen of serpentes. De vraag is: zou de slang van Genesis 3, net als alle andere gevallen, een echte slang kunnen zijn? Zou God in alle andere gevallen "nachash" gebruiken om te verwijzen naar een slang of wat een slang deed en het dan, in Genesis 3, gebruiken om een bovennatuurlijke aartsengel aan te duiden die uit de hemel was neergedaald om Eva te verleiden? Sommigen zeggen dat het geen echte slang kan zijn omdat slangen niet kunnen praten.

Numeri 22 bevat een ander bekend verhaal. Bileam is door Balak ingehuurd om Israël te vervloeken:

"Toen stond Bileam des morgens op, zadelde zijn ezelin en ging met de vorsten van Moab mee. Maar de toorn Gods ontbrandde, toen hij ging, en de Engel des HEREN stelde zich op de weg als zijn tegenstander; Bileam reed op zijn ezelin en had twee zijner dienaren bij zich. Toen de ezelin de Engel des HEREN op de weg zag staan, met getrokken zwaard in de hand, boog zij van de weg af en ging de akker op; en Bileam sloeg de ezelin om haar naar de weg terug te drijven. Daarop ging de Engel des HEREN staan in een holle weg tussen wijngaarden, waar een muur was aan beide zijden. Toen de ezelin de Engel des HEREN zag, drukte zij zich tegen de muur aan, zodat zij Bileams voet tegen de muur klemde; toen sloeg hij haar opnieuw. De Engel des HEREN ging andermaal verder en ging staan op een enge plaats, waar geen ruimte was om rechts of links uit te wijken. Toen de ezelin de Engel des HEREN zag, ging zij onder Bileam liggen; toen ontbrandde de toorn van Bileam en hij sloeg de ezelin met de stok." Numeri 22:21-27

Bileam heeft het moeilijk. Blijkbaar ziet hij de engel niet, maar de ezel wel.

"Nu opende de HERE de mond der ezelin, en zij zeide tot Bileam: Wat heb ik u gedaan, dat gij mij nu driemaal geslagen hebt? En Bileam zeide tot de ezelin: Omdat gij de spot met mij drijft; had ik een zwaard in mijn hand, dan zou ik u nu zeker doden." Numeri 22:28-29

Kunt u zich voorstellen dat deze man op deze ezel zit en tegen hem terugpraat? Hij zegt: "Als ik een zwaard had, zou ik je doden!"

"Maar de ezelin zeide tot Bileam: Ben ik niet uw ezelin, waarop gij uw leven lang tot op deze dag hebt gereden? Ben ik ooit gewoon geweest u zo te behandelen? En hij zeide: Neen." Numeri 22:30

De ezelin komt voor zichzelf op. Ze legt uit waarom ze ongehoorzaam bleef.

"Toen opende de HERE de ogen van Bileam; hij zag de Engel des HEREN met getrokken zwaard in de hand op de weg staan en hij knielde neer en wierp zich op zijn aangezicht." Numeri 22:31

Als een ezel van God het vermogen kan krijgen om te spreken, dan is er evenveel reden waarom de slang van Genesis 3 hetzelfde vermogen zou hebben. Deze prestatie is op zijn minst even geloofwaardig als een slang die een soort gevallen engel is.

Toen ik deze dingen bestudeerde en begon samen te voegen, was ik een beetje geschokt door wat ik vond. In bijna alle gevallen waarin predikers woorden uit het Oude Testament gebruiken om te preken over deze grote aartsengel, gevallen engel, duivel genaamd Satan, bedoelen deze predikers iets anders dan wat de Bijbel feitelijk zegt. In slechts twee gevallen in de Bijbel kunnen we, met enige redelijke eerlijkheid, zeggen dat het verwijst naar een bovennatuurlijke engel die macht heeft over de mensen - en het is niet een tegenstander of een slang.

In de hele Oud Testamentische Schrift betekent "nachash" een letterlijke slang of een symbool van een echte slang. Te leren dat de slang van Genesis 3 iets anders is dan een letterlijke slang, die van God de macht heeft gekregen om te spreken, is echt speculatie of een mening.

Wij hebben de slang hier geen "verdienste" gegeven en wij kunnen de duivel geen "verdienste" geven. In feite komt in het Oude Testament, zoals ik al eerder zei, het woord

"duivel" (enkelvoud) niet eens voor. Het is er alleen in het meervoud (duivels).

DE KOMEEET KOHOUTEK — EEN ANALOGIE

Ik wil jullie graag herinneren aan iets dat enkele jaren geleden gebeurde. Het kan zijn dat God ons een gebeurtenis gaf die ons aan het denken had moeten zetten, en het zou ons nu aan het denken moeten zetten. Sommigen van jullie herinneren zich de komeet Kohoutek. Volgens het artikel van Howard Rand kwam Kohoutek uit de buurt van het grote slangensterrenbeeld, Hydra. Als u zich herinnert, vertelden de astronomen ons, in tal van tijdschriften en krantenartikelen en op de televisie, dat Kohoutek de "komeet van de eeuw" zou zijn. Hij zou zo schitterend zijn dat wij hem allemaal zouden kunnen zien zodra hij de zon zou passeren en aan zijn terugreis naar de hemel zou beginnen.

Predikanten begonnen preken te houden over de komeet Kohoutek en noemden het een teken aan de hemel. Ik deed er zelf een serie over op de radio. Gelukkig wachtte ik tot de komeet voorbij was voordat ik er radiopreken over ging houden. Misschien hield God me tegen.

Kohoutek was zichtbaar voor de astronomen door hun apparatuur toen het richting de zon ging. Maar zodra hij de zon passeerde, verdween hij, in plaats van in een miljoenen kilometers lange staart uit te barsten, zoals ze zeiden.

Duizenden mensen aan de westkust charterden een oceaanstomer om weg te komen van de smog van Los Angeles, zodat ze deze felle komeet aan de hemel konden zien. Ze zouden een feestje houden terwijl ze keken.

Vergeet niet dat Kohoutek uit het sterrenbeeld Hydra kwam, voor zover onze astronomen konden vertellen. Wat gebeurde ermee? Toen het bij de zon kwam, die symbool staat voor het Licht van Gods Woord, werd het niets. Het verdween. Niemand zag het terug. De enige mensen die Kohoutek zagen terugkeren naar de hemel waren astronomen met extreem krachtige telescopen die het net voor zonsopgang en net voor zonsondergang konden zien als ze toevallig op de juiste plaats waren. Voor zover ik weet, heeft geen mens Kohoutek met het blote oog gezien.

Ik vraag mij af of de duivel van de kerken niet een of ander ding of wezen is dat is opgebouwd tot een groot en glorieus symbool van licht; — een "Lucifer," die door miljoenen in de wereld wordt aanbeden. Hij wordt door veel kerkmensen aanbeden vanwege wat de kerken zeggen dat hij doet, of kan doen. Misschien als hij bij het Licht van Gods Woord komt, of wij het Licht van Gods Woord op hem laten schijnen, zullen we ontdekken dat hij is als de komeet Kohoutek - hij zal verdwijnen als het Licht van Gods Woord komt.

Houdt u zich nog even in over de uiteindelijke oplossing van dit probleem, want we hebben nog heel wat meer te bestuderen. De meeste mensen komen uit kerken die onderwijzen over een grote "hel"; een plaats waar de overgrote meerderheid van de mensheid bij miljoenen wordt opgenomen en voor eeuwig en altijd wordt gemarteld door de duivel en zijn engelen. Door het bestuderen van Gods Woord hebben wij ontdekt dat de "hel" van de kerken alleen bestaat in de gedachten van hen die valse leerstellingen verkondigen. Wanneer je het licht van Gods Woord op "hel" richt, wordt het wat het in de Bijbel is, eenvoudigweg het graf of de plaats van de doden. Is het mogelijk dat wanneer wij het Licht van Gods Woord richten op de koning van dat duivelse koninkrijk, die koning zal verdwijnen samen met zijn koninkrijk?

De Zondebok

Dit is nieuw terrein en het is misschien de eerste keer dat sommigen van u deze dingen horen. Sta mij de gelegenheid toe om een aantal van de conclusies die ik gevonden heb te bewijzen, of aan te tonen vanuit de Schriften.

Zoals ik al eerder zei, komt het woord "duivel", in het enkelvoud, niet voor in het Oude Testament. Het meervoud, "duivels," wordt vier keer gebruikt. De eerste keer is in Leviticus 17. In dit hoofdstuk wordt de wet van bloedoffers ingesteld:

“En zij zullen hun offers niet meer brengen aan de veldgeesten, die zij overspelig nalopen. Een altoosduurende inzetting zal dit voor hen zijn in hun geslachten.”

Leviticus 17:7

Wij weten uit andere delen van de Schrift dat wanneer Israël werd verweten "naar de hoeren te zijn gegaan", zij andere goden volgden. Daarom moet het woord "duivels" in dit vers verwijzen naar afgoden of andere goden. In dit vers komt "duivels" van het Hebreeuwse woord "saiyr" dat in het Engels "satyr" betekent. Het wordt op andere plaatsen vertaald als "geit" of "bok."

“zij offerden aan de boze geesten, die geen goden zijn, aan goden, die zij niet hebben gekend, nieuwe goden, die kort tevoren opgekomen waren, voor welke uw vaders niet gehuiverd hadden.”

Deuteronomium 32:17

Ook hier staat het woord "duivels" voor andere goden. In dit vers komt "duivels" van het Hebreeuwse woord "SHED" (uitgesproken als [shade] schaduw). Volgens Strong's Concordantie komt het van een stamwoord dat letterlijk "een niets" betekent. In het Nieuwe Testament zegt Paulus dat de afgoden niets zijn. Er is geen andere God. Dus, deze "geengoden" die Israël aanbad worden in onze vertaalde Bijbels "duivels" genoemd.

In 2 Kronieken, hoofdstuk 11, is het koninkrijk verdeeld:

“Rehabeam woonde te Jeruzalem, en hij bouwde in Juda vestingsteden”

2 Kronieken 11:5

Rehabeam bleef koning over het zuidelijke deel van het koninkrijk Juda:

“De priesters en de Levieten echter uit geheel Israel voegden zich uit hun gehele gebied bij hem, want de Levieten verlieten hun weidegronden en hun bezitting en gingen naar Juda en Jeruzalem, omdat Jerobeam en zijn zonen het hun onmogelijk maakten voor de HERE het priesterambt te bekleden.”

2 Kronieken 11:13-14

Jerobeam, die koning was over het noordelijke koninkrijk, had de ware Levitische priesters verstoten. Deze priesters gingen toen naar Jeruzalem. Dit is wat Jerobeam deed in het noordelijke koninkrijk:

“Want hij (Jerobeam) stelde zich priesters aan voor de hoogten, voor de veldgeesten (duivelen), en voor de kalveren die hij gemaakt had.”

2 Kronieken 11:15

Ook hier komt het woord "duivelen" van het Hebreeuwse woord "saiyr" of "satyr", dat "bokken" of een geitenafgod betekent. Jerobeam richtte gouden kalveren op in Samaria en riep ze uit als Israëls goden! Hier verkondigt Jerobeam priesters voor duivels. Wat zijn dat? Valse goden. Het waren levenloze afgoden van metaal of steen. Geen leven, geen kracht, en toch door de Engelse vertalers "duivels" genoemd.

Verwijzend naar wat Israël had gedaan in het land Kanaän, lezen we dit in Psalm 106:

“Zij verdelgden de volken niet, van welke de HERE tot hen gesproken had; maar zij lieten zich in met de heidenen en leerden hun werken, zij dienden hun afgoden, die hun tot een valstrik werden, zij offerden hun zonen en hun dochters aan de boze geesten;”

Psalm 106:34-37

Wat waren de duivels? Het waren de afgoden van de Kanaänieten, die Israël aanbad. De godsdienst van Kanaän was de aanbidding van de Babylonische god, Baäl.

DE VALSE ZONDEBOK

We hebben zojuist alle vier gedeeltes in het Oude Testament gelezen waar het woord "duivels" wordt gebruikt. In twee van deze passages komt "duivels" van het Hebreeuwse woord "saiyr," wat in het Engels "satyr" is. "Satyr" komt ongeveer 20 keer voor in het Oude Testament. Het wordt gewoonlijk vertaald met de woorden "geit" of "bok", behalve op de twee plaatsen die we zojuist lazen, waar het vertaald wordt met "duivels".

Laten we eens kijken naar een paar van de passages waar "satyr" vertaald wordt met "geit" of "bok":

“Als een vorst gezondigd heeft en zonder opzet tegen een van al de geboden van de HERE, zijn God, iets gedaan heeft dat niet gedaan mocht worden, en dus schuldig geworden is, dan zal hij, als hem de zonde die hij begaan heeft, bekend geworden is, als zijn offergave een geitebok brengen, een gaaf dier van het mannelijk geslacht. Hij zal zijn hand op de kop van de bok leggen en hem slachten op de plaats waar men ook het brandoffer voor het aangezicht des HEREN pleegt te slachten; een zondoffer is het.”

Leviticus 4:22-24

“Op de achtste dag riep Mozes Aaron, diens zonen en de oudsten van Israel en zeide tot Aaron: Neem u een kalf, een jong rund, ten zondoffer, en een ram ten brandoffer, beide gaaf, en breng ze voor het aangezicht des HEREN.”

Leviticus 9:1-2

“Hierna offerde hij de offergave des volks; hij nam de bok van het zondoffer die voor het volk bestemd was, slachtte die en bereidde hem ten zondoffer zoals het vorige. Daarna offerde hij het brandoffer en deed daarmee volgens het voorschrift.”

Leviticus 9:15-16

Hoofdstuk 16 van Leviticus bevat de verordening van de "zondebok". De Israëlieten zouden een geit (sater) nemen, hun hand erop leggen en alle zonden van Israël op de bok leggen en dan de bok de wildernis in sturen. "zondebok" is hetzelfde woord als "sater" dat vertaald wordt met "duivels" in de twee passages die we eerder lazen. Met andere woorden, duivels waren iets waar je je zonden op kon leggen (of de schuld geven). En door de geit weg te doen werden je zonden weggenomen.

God beschuldigde Israël ervan dat zij valse duivels (saters of bokken) hadden, die zij de schuld gaven van hun zonden. Zij aanbaden de valse duivels in plaats van de ware God van Israël. Is dit niet interessant? Veel mensen doen ongeveer hetzelfde met de duivel van de kerken. Zij zeggen, "De duivel heeft het mij laten doen; het is zijn schuld. Hij is degene die mij verleidde." Ze doen hun zonden af door ze op een duivel af te schuiven. Daar komt het onbijbelse idee van dat zegt: Wij haten de zonde, maar hebben de zondaar lief.

Enkele jaren geleden werd een van de zogenaamde "patriottische", "anti-communistische" predikanten beschuldigd van homoseksuele handelingen met enkele studenten van zijn, zogenaamd, patriottisch christelijk college, en hij gaf dat ook toe. Ongeveer een jaar later ging hij terug en begon voor dezelfde organisatie te werken. Hij werkt nog steeds voor hen. In die tijd maakte hij de opmerking dat zijn problemen allemaal veroorzaakt waren doordat hij door de duivel was verleid. Hij zei dat hij nu de duivel zou bestrijden en deze zonde niet meer zou doen. Maar God legt de schuld van de zonde bij het individu, niet bij "de duivel".

Dus, "de duivel" is een verzonnen, valse, zondebok, waarvan mensen beweren dat hij verantwoordelijk is voor hun zonde. Israël's afgoden werden door de vertalers "duivels" genoemd, omdat dat de betekenis van het woord is.

MYTHE EN AFGODERIJ

In het volgende gedeelte spreekt God tot de kinderen van Israël:

"Weest niet verschrikt en vreest niet. Heb Ik het u niet van oudsher doen horen en verkondigd? Gij zijt mijn getuigen: is er een God buiten Mij? Er is geen andere Rots, Ik ken er geen. Zij, die beelden vormen, zijn allen ijdelheid: hun dierbare maakfels brengen geen baat, zijzelf zijn er getuigen van, dat zij niets zien en niets weten, zodat zij beschaamd staan. Wie vormt een god en giet een beeld, waarvan hij geen baat heeft? Zie, al de aanhangers daarvan zullen beschaamd staan; de werklieden zijn slechts mensen: laten zij bijeenkomen en zich opstellen, zij zullen verschrikt worden en beschaamd staan tevens."

Jesaja 44:8-11

Hij gaat verder met Israël uit te dagen om te proberen hun "geen goden" (afgoden) te laten opstaan en iets te laten doen. Hij vertelt hen dat hun "geen goden" (afgoden) niet kunnen horen, niet kunnen zien, niets kunnen doen.

"Ik ben de HERE en er is geen ander; buiten Mij is er geen God. Ik gordde u, hoewel gij Mij niet kentet, opdat men het wete waar de zon opgaat en waar zij ondergaat, dat er buiten Mij niemand is; Ik ben de HERE, en er is geen ander, die het licht formeert en de duisternis schep, die het heil bewerk en het onheil schep; Ik, de HERE, doe dit alles."

Jesaja 45:5-7

Het lied van Mozes spreekt ook over deze "geen goden,"

"Want de HERE zal recht doen aan zijn volk en Zich ontfemen over zijn knechten; wanneer Hij ziet, dat hun kracht vergaan is, van hoog tot laag allen hun einde gevonden hebben, dan zal Hij zeggen: Waar zijn hun goden, (de rots, waarbij zij schuilden) die het vet van hun

slachtoffers aten, de wijn van hun plengoffers dronken? Laat hen opstaan om u te redden, zodat gij bescherming vindt. Ziet nu, dat Ik, Ik het ben, daar is geen God, behalve Mij. Ik dood en doe herleven, Ik verbrijzel en Ik genees, en niemand is er die redt uit mijn macht. Voorwaar, Ik hef mijn hand ten hemel en zeg: Zowaar Ik in eeuwigheid leef."

Deuteronomium 32:36-40

God zegt dat Hij al deze dingen doet en dat niemand uit zijn handen kan verlossen. Toch hebben wij onder ons een godsdienst die belijdt dat er een bijna eeuwig levend wezen is, "de duivel" genoemd, die miljarden mensen uit Gods handen neemt. Deze "duivel" neemt hen dan mee naar zijn eigen koninkrijk en martelt hen voor eeuwig en altijd omdat zij zondaars zijn. Maar, dat is niet wat God zegt.

HET OUDE TESTAMENT GEEFT DE DUIVEL GEEN "VERDIENDE LOON"

In het Oude Testament hebben wij niets gevonden waarop wij de duivel of de satan van de kerken zouden kunnen baseren. We hebben elke passage gelezen waar de woorden "duivel" en "Satan" voorkomen. Van de negen passages in het Oude Testament waar wij "sawtawn" vonden (het woord dat een deel van de tijd vertaald wordt als "Satan"), kan van acht van deze passages gemakkelijk worden aangetoond dat zij verwijzen naar, ofwel God, Zijn engelen, of naar specifieke mensen. Op slechts één plaats is er een mogelijkheid van een soort duivel die een soort hocus pocus zou kunnen hebben gebruikt en Job steenpuisten zou kunnen hebben gegeven.

Van de 19 gedeeltes in het Oude Testament waar het woord "slang" wordt gebruikt, verwijzen er 18 ofwel naar natuurlijke slangen ofwel naar een symbolische slang. Slechts één van die 18 vertelt over een bovennatuurlijke handeling. Dat is natuurlijk Mozes' "koperen slang". In dat geval werden mensen genezen door er alleen maar naar te kijken. De meeste mensen zullen toegeven dat de genezing moet zijn gekomen door de kracht van God - niet door enige kracht die in de koperen slang zelf woonde. Het was zeker niet een daad van de "duivel" van de kerk.

Van de 19 passages waar het woord "slang" wordt gebruikt, is er één passage in Genesis, hoofdstuk drie, waar de slang sprak. Als het een echte slang was, dan is dat een bovennatuurlijke daad op zich. Omdat alle andere passages in het Oude Testament waar het woord "slang" wordt gebruikt, verwijzen naar slangen of symbolen van slangen. We hebben meer gezegd en meer reden om te stellen dat de slang van Genesis, hoofdstuk drie, een slang was die de macht van woorden, hoofdstuk van God had gekregen, dan dat we hem een engelachtig wezen noemen.

Wij hebben een paar gevallen gevonden in het Oude Testament waar ofwel het Engelse woord "devils" ofwel het Hebreeuwse woord, dat vertaald wordt, "duivels" wordt gebruikt, en het zijn stenen of metalen beelden. Het zou ook kunnen verwijzen naar een "zondebok", dat is een geit waarop mensen hun zonden leggen of de schuld geven; en die ze dan afwerpen en beweren dat ze geen schuld hebben aan hun eigen zonden. In twee passages heeft het die betekenis, en in het andere geval komt het van iets anders, namelijk een afgod.

De duivels van het Oude Testament spreken niet, zij denken niet, zij doen niets. Wij kunnen de duivel geen "verdiensel" geven uit zijn vermelding in het Oude Testament. In werkelijkheid is er niets in de Schriften van het Oude Testament waarop wij enig schepsel kunnen

baseren; zoals de Satan van de confessionele kerken of van wat de "Seedline" kerken worden genoemd.

DE WARE BIJBELSE DUIVEL

Voordat we naar het Nieuwe Testament gaan, wil ik citeren uit Jakobus:

"Laat niemand, als hij verzocht wordt, zeggen: Ik word van Godswege verzocht. Want God kan door het kwade niet verzocht worden en Hijzelf brengt ook niemand in verzoeking. Maar zo vaak iemand verzocht wordt, komt dit voort uit de zuiging en verlokking zijner eigen begeerte. Daarna, als die begeerte bevrucht is, baart zij zonde; en als de zonde volgroeit is, brengt zij de dood voort."

Jakobus 1:13-15

Wat is de verleider? Het is de lust of begeerte van de mens zelf.

"Waaruit komt bij u strijden en vechten voort? Is het niet hieruit uit uw hartstochten, die in uw leden zich ten strijde toerusten? Gij begeert, doch gij hebt niet; gij zijt moorddadig en naijverig en gij kunt er niets mede verkrijgen; gij vecht en gij strijdt. Gij hebt niets, omdat gij niet bidt."

Jakobus 4:1-2

Jakobus schrijft aan Israëel, zoals we kunnen zien door het eerste vers van hoofdstuk één te lezen:

"Jakobus, een dienstknecht van God en van de Here Jezus Christus, groet de twaalf stammen in de verstrooiing."

Jakobus 1:1

Wat is de duivel die moet worden weerstaan? Hij wordt beschreven in de volgende passage:

"Of, gij bidt wel, maar gij ontvangt niet, doordat gij verkeerd bidt, om het in uw hartstochten door te brengen. Overspeligen, weet gij niet, dat de vriendschap met de wereld vijandschap tegen God is? Wie dus een vriend der wereld wil zijn, wordt metterdaad een vijand van God. Of meent gij, dat het schriftwoord zonder reden zegt: De geest, die Hij in ons deed wonen, begeert Hij met jaloersheid? Maar Hij geeft dan ook des te grotere genade. Daarom heet het: God wederstaat de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade. Onderwerpt u dus aan God, maar biedt weerstand aan de duivel, en hij zal van u vlieden."

Jakobus 4:3-7

"De geest die in ons woont"! Dat is wat we moeten "weerstaan", De wellust en begeerte die in onze eigen leden woont is wat Jakobus zegt dat ons probleem is. Hebreeën, hoofdstuk acht, gaat over God die een nieuw testament geeft:

"Want indien dat eerste onberispelijk ware geweest, zou er geen plaats gezocht zijn voor een tweede. Want Hij berispt hen, als Hij zegt: Zie, er komen dagen, spreekt de Here, dat Ik voor het huis Israëls en het huis Juda een nieuw verbond tot stand zal brengen,"

Hebreeën 8:7-8

Wie was de schuldige? Was het een duivel die Israëel verleidde om het Oude Verbond te verbreken? Nee, God zei dat de schuld bij Israëel lag. Hij legde de aanklacht van zonde of overtreding van het Oude Verbond bij Israëls deur.

Jeremia 17 is een vrij bekende passage uit de Schrift, die het verdient om op dit punt herhaald te worden:

"Arglistig is het hart boven alles, ja, verderfelijk is het; wie kan het kennen? Ik, de HERE, doorgrond het hart en toets de nieren, en dat, om aan een ieder te geven naar zijn wegen, naar de vrucht zijner daden."

Jeremia 17:9-10

Als we dat letterlijk nemen, zouden we het zo kunnen lezen dat het hart van de mens het meest bedrieglijke en boosaardige ding op aarde is. Het is niet een of andere engelachtige, altijd levende, alomtegenwoordige geest die bedrieglijk is boven alle dingen. **God zegt dat het hart van de mens is**. We hadden sommige van deze dingen eerder moeten herkennen!

EEN MISLEIDENDE "LEER VAN (OVER) DUIVELS"

De meesten van ons groeiden op met kennis van de kerkelijke "hel" en geloofden daarin. Wij geloofden, waarschijnlijk omdat iedereen die wij kenden dat geloofde, dat de meeste mensen na hun dood bij bewustzijn naar een plaats van vuur en zwavel, pijn en foltering gingen. Ons werd geleerd dat de nog levende "doden" de eeuwigheid schreeuwend van pijn doorbrachten, terwijl de duivel en zijn engelen om hen heen dansten en hen met hooivorken prikten of hen bespotten. Je hebt sommige beschrijvingen gelezen - ze zijn afschuwelijk! Ons werd verteld dat al deze martelingen en pijn een rechtvaardige straf zijn voor deze ellendige mensen, omdat zij óf nooit van Jezus Christus hadden gehoord, óf wel van Hem hadden gehoord, maar de oproep van een of andere dominee hadden afgewezen, die zijn hele leven had besteed aan het "redden van hun zielen uit de hel". Zij hadden Christus niet "aangenomen als hun persoonlijke Verlosser" en konden dus niet aan het "hellevuur" ontkomen. Dientengevolge waren al deze zielen daar in een rechtvaardig oordeel. Al deze straffen waren Schriftuurlijk. Het was voor de zonde van ongelof. Zij hadden hun predikant niet geloofd, toen deze in zijn medelijden was gekomen en had getracht "hun ziel te redden". Door studie in Gods Woord en door de genade en gunst van de Almachtige God, hebben wij ontdekt dat deze leer totaal onjuist is! Het heeft geen basis in de Heilige Schrift. Het is, letterlijk, een "leer van de duivels"; een heidens bijgeloof en geen christelijke waarheid.

Blijkbaar moeten sommige predikanten (waaronder ikzelf) een beetje dikker van geest zijn dan de meesten, want zij (en ik) hadden de waarheid moeten gaan inzien. Toen de waarheid over de "hel" ons door de Almachtige God werd gegeven en we ontdekten dat die niet eens bestond, hadden we moeten beginnen te vermoeden dat de zogenaamde koning van dat koninkrijk ook niet bestond. Maar ik denk dat het soms jaren duurt voor we het begrijpen. Mijn verontschuldiging voor het feit dat het jaren duurde voordat ik begon te vermoeden dat de kerken ons misschien voorgelogen hebben over dit onderwerp.

Hier is een beetje van wat ik een aantal jaren geleden tegen een lieve Baptisten dame zei, min of meer in wanhoop, toen ze weigerde te luisteren naar mijn poging om haar te overtuigen dat de "pretribulation opneming" een valse leer was. Eerst citeerde ik Mattheüs 24 aan haar:

"Toen Hij op de Olijfberg gezeten was, kwamen zijn discipelen alleen tot Hem en zeiden: Zeg ons wanneer zal dat geschieden, en wat is het teken van uw komst en van de

voleinding der wereld? En Jezus antwoordde en zeide tot hen: Ziet toe, dat niemand u verleide!" Mattheüs 24:3-4

De eerste waarschuwing van de Christus over het einde van het tijdperk was een waarschuwing voor misleiding. Jezus zei:

"Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zodat zij, ware het mogelijk, ook de uitverkorenen zouden verleiden."
Mattheüs 24:24

Dus, aan het einde van dit tijdperk zou er een enorme misleiding zijn. Ik citeerde haar vers vijf om aan te tonen uit welke hoek die misleiding zou komen.

"Want velen zullen komen onder mijn naam en zeggen: Ik ben de Christus, en zij zullen velen verleiden."



Mattheüs 24:5

Ik zei tegen die lieve dame: "Als Jezus zei dat de grootste misleidingen zouden komen door hen die in Jezus' naam komen en prediken dat Jezus de Christus is. dan zou dat betekenen dat elke leer die door de meerderheid van de kerken wordt onderwezen en door een groot deel van de mensen wordt geloofd, waarschijnlijk vals is en op zijn minst moet worden onderzocht.

"Maar slechte mensen en bedriegers zullen van kwaad tot erger komen; zij verleiden en worden verleid. Blijf jij echter bij wat u geleerd en toevertrouwd is, wel bewust van wie jij het hebt geleerd, en dat jij van kindsbeen af de heilige schriften kent, die u wijs kunnen maken tot zaligheid door het geloof in Christus Jezus. Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust." 2 Timotheüs 3:13-17

Sprekend over de Schriften van het Oude Testament, zegt Timotheüs dat zij u zullen corrigeren; zij zullen u de waarheid geven.

"Ik betuig u nadrukkelijk voor God en Christus Jezus, die levenden en doden zal oordelen, met beroep zowel op zijn verschijning als op zijn koningschap: verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat de mensen de gezonde leer niet meer zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich tal van leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren."
2 Timotheüs 4:1-4

Timotheüs zei hetzelfde wat Jezus zei — dat mensen zich vrijwillig laten misleiden door valse leerstellingen.

De leer van de "brandende hel" (eeuwig leven in een staat van foltering) wordt door vele kerken onderwezen en door vele mensen geloofd. Met de criteria die ons door het Nieuwe Testament worden gegeven, kwam die leer onder verdenking te staan. Wij deden onderzoek en ontdekten

dat het onwaar is. De "opname" doctrine is net zo. Het wordt nu geleerd door tienduizenden predikanten en geloofd door miljoenen. Gebruikmakend van hetzelfde oordeel, onderzochten wij en ontdekten dat het ook vals is. De kerken beweren dat er een bovennatuurlijke, alomtegenwoordige, alwe-tende duivel of Satan is, die overal tegelijk op aarde is; en tegelijkertijd aanwezig is in de hel, miljoenen levende doden martelt en het scheepsel is dat, zo beweren zij, zijn macht zal geven aan een toekomstige anti-christ. Deze leer wordt door de meeste kerken onderwezen,

door miljoenen geloofd en moet daarom met argwaan worden bekeken. Wij hebben dit ook onderzocht en ontdekten dat het vals is. De duivel of satan van de kerken wordt in twijfel getrokken door dezelfde deducties die wij gebruikten voor ons onderzoek naar de "hel", de "opname der gemeente" en de "anti-christ". Dat is de reden waarom wij deze doctrine van een

Bovennatuurlijke Duivel onderzoeken.

DE VALSE LEER GENAAMD "SEEDLINE"

Ik hoop dat je begint in te zien dat de gangbare kerkelijke leer van "de Duivel of Satan" geen enkele fundering heeft in het Oude Testament, in het geheel niet. Het is er gewoon niet. Dat scheepsel is niet te vinden in de eerste 800 pagina's van mijn 1000 pagina's tellende Bijbel.

Om terug te komen op de Satan / Eva dispuut - we zitten met een vreemd wezen, een slang genaamd, die een hoorbaar gesprek voert met Eva. Eva gaf deze slang de schuld van haar eigen ongehoorzaamheid aan Gods bevel. De vraag blijft: onderwijzen de predikanten van de Koninkrijks identiteit, die deze doctrine onderwijzen (een bovennatuurlijk wezen genaamd Satan, die Eva verleidde en Kaïn voortbracht) werkelijk de Bijbelse waarheid of onderwijzen zij datgene waarvan wij hebben ontdekt dat het vals is? Zij zeggen dat de verleiding van Eva haar seksuele vereniging met "Satan" was en dat dit bovennatuurlijke wezen Kaïn verwekte. En zij zeggen dat er nu, via Kaïn, miljoenen fysieke afstammelingen van Satan op aarde zijn. Volgens deze doctrine zijn deze nakomelingen meestal menselijk, maar deels engelachtig van aard. Het zijn "boze engelen."

Deze Koninkrijk-Identiteit predikanten houden vol dat hun leer anders is dan die van de confessionele kerken. In feite klagen sommige van deze predikanten dat de confessionele kerken deze "waarheid" over Satan en Eva voor de mensen verborgen hebben gehouden. Ik beweer dat hun onderwijs over wat er in de Hof gebeurde, tussen de zogenaamde slang en Eva, slechts weinig verschilt van wat de meeste kerken onderwijzen. Hier zijn twee overeenkomsten:

1. De engelachtige bovennatuurlijke Satan van sommige Koninkrijk-Identiteit predikanten is identiek aan die van de kerken. Hij is een groot en machtig engelenwezen met een levensduur van duizenden jaren. Hij is onverwoestbaar, alomtegenwoordig, alwetend en hij heeft de macht om bijna alle plannen van God te dwarsbomen of te vernietigen en om bijna de gehele schepping van God in zijn macht te krijgen. Hun Satan is identiek aan de typische Satan van de

kerken waarvoor wij geen basis hebben gevonden in het Oude Testament.

2. Deze Koninkrijk-Identiteit predikanten beweren dat hun seksuele interpretatie van wat er in de Hof gebeurde, een gebeurtenis is die anders is dan die door de kerken wordt onderwezen. Nogmaals, dat is niet waar. Bijna elke kerkelijke denominatie in het Christendom staat haar leden toe "de val" in de Hof als seksueel van aard te zien, zelfs als zij die leer niet openlijk onderwijzen. Heeft u ooit een dominee van een kerkgenootschap u horen vertellen dat de zonde in de Hof niet seksueel van aard was? De kerkgenootschappen laten hun leden standaard geloven in een valse leer. Sommige kerken, zoals de Mormoonse Kerk, onderwijzen openlijk dat de gebeurtenis in de Hof van Eden seksueel van aard was. Zij leren dat de slang Satan was en dat hij Eva lichamelijk heb verleid en uit deze verbinding een kind voortbracht. Deze doctrine wordt ook onderwezen in de oude Babylonische Mysteriën.

Ik heb een boek in mijn bezit getiteld **De twee zaden van Genesis 3:15**. Dit boek werd uitgegeven door Dan Gayman (uit Missouri) in een poging om mijn leer over de gebeurtenis in de Hof van Eden te beantwoorden en te weerleggen. Ik wil hier kort uit citeren om u te bewijzen dat de mensen die deze valse leer onderwezen als één van de grondleggers van het oude Babylon. De mysterie-godsdiensten van Babylon leerden dat Satan Eva verleidde. Dan Gayman zegt, op pagina 25:

"Voor hen die menen dat de twee zaadlijnen, die van de slang en die van de vrouw Eva, niet geldig kunnen zijn omdat het een leer is die bewaard wordt in de mysteriegodsdiensten van Babylon, let wel: de mysteriegodsdiensten van het oude Babylon hebben bijna elke Bijbelse waarheid genomen, inclusief die van de zaadlijnen, en hebben deze waarheid verbasterd om in hun eigen specifieke doeleinden te passen. Als u de leer zou verwerpen dat Satan nageslacht voortbracht, als u de letterlijke aankondiging van uw God in Genesis 3:15 zou ontkennen, eenvoudig omdat het iets is dat gevonden wordt in de oude godsdiensten van Babylon, dan moet u ook zulke fundamentele waarheden verwerpen als de maagdelijke geboorte, de opstanding, de Godheid, astronomie, de Heilige Wetten van God en tal van andere gezonde Bijbelwaarheden, omdat al deze, en nog veel meer, zijn geleend en geperverteerd, verdraaid en bedorven door de oude godsdiensten van Babylon".

"De twee zaadlijnen, de leer dat de Slang zaad verwekte, in verschillende vormen, is zoals vele andere Bijbelse waarheden die in deze heidense godsdiensten zijn geïncorporeerd. Dit doet niets af aan de waarheid van wat de Bijbel zegt over de zaadlijn of enige andere Bijbelse waarheid die door de heidense godsdiensten is geleend."

Dan Gayman zegt correct dat heidense religies Bijbelse waarheden nemen en ze bederven of verdraaien. Maar hij draait zich om en zegt dat Babylon's versie van de gebeurtenis in de Hof NIET bedorven is, NIET pervers is. Hij zegt dat het de waarheid is. Dan Gayman's onderwijs, en het onderwijs van andere predikanten die deze "zaadlijn" prediken, is niet anders dan Babylon's onderwijs - het is IDENTIEK! Het is waar dat Babylon andere leerstellingen van de Bijbel neemt en ze anders onderwijst. Daarover ben ik het met hem eens. Zijn fout is dat hij niet ziet dat

Babylon hetzelfde onderwijst als wat hij onderwijst. Het is niet veranderd, daarom zou hij moeten zien dat de leer dat Satan Eva verleidde, een veerdraaide leer van Babylon is.

Ik moet zeggen dat ik het niet alleen op Dan Gayman gemunt heb. Zijn leerstellingen zijn bijna identiek aan die van misschien wel tien andere mannen.

Op een andere pagina zegt Gayman het volgende:

"U zult bij zorgvuldig onderzoek ontdekken dat de letterlijke waarheid van Genesis 3:15 (en daarmee bedoelt hij dat Satan Eva verleidde en Kaïn voortbracht) een solide bouwsteen is geweest in het fundament van de christelijke theologie vanaf de geschriften van het Oude Testament, de leringen van Jezus Christus zelf, en de apostelen na Hem, en door de vroege kerkvaders gedurende de eerste eeuwen na Christus."

Hij zegt dat de leer van Satan die Eva verleidde "een waarheid" is van de Babylonische Geheimen, en dat diezelfde "waarheid" de grondslag is van het Christendom. Bedenk wat dat betekent en wat hij, en anderen zoals hij, hebben gedaan. Zij vertellen ons dat het Christendom voortkomt uit dezelfde "waarheid" die werd onderwezen als het fundament van de Mysteriegodsdiensten van Babylon. Mijn Bijbel zegt zo iets niet!

De meeste zaadlijnpredikers, waaronder Gayman, onderwijzen ook dat wij "geesten" in de hemel waren voordat wij naar de aarde kwamen. Zij geloven dat wij een voorbestaan bij God hadden, en dat wij daarna naar de aarde kwamen, waar wij voor een korte periode van jaren een fysiek lichaam bezaten, en dat wij na onze dood naar de hemel terugkeren om bij God te zijn. Dat is bijna identiek aan de leer van de kerken dat wij een "onsterfelijke ziel" hebben en niet kunnen sterven. Dat is ook de leer van de oude Babylonische Geheimen, die leerden dat wij reeds in de hemel bestonden, naar de aarde kwamen, en bij onze dood naar de hemel terugkeren.

Mensen hebben me verteld dat we "eenheid" nodig hebben in de Koninkrijk-Identiteit beweging. Ze zeggen dat ik dit Satan / Eva ding moet bagatelliseren omdat "we eenheid nodig hebben in plaats van verdeeldheid." Ik zeg dit: de verdeeldheid is er al. De religie die door Dan Gayman en de zaadlijn predikers wordt onderwezen is niet mijn religie. Het is een geheel andere godsdienst. Het heeft geen fundering in de Bijbel, het heeft geen fundering in waarheid, het is een corrupte, Babylonische religie. Het is geen Koninkrijks evangelie. Ik beweer dat het Woord van God hem weerlegt. Ik beweer dat het Woord van God geen pre-existentie leert. Ik beweer dat het Woord van God geen bestaan na de dood leert tot de gezegende hoop: de opstanding van de doden. En, ik beweer dat het Woord van God leert dat er geen goddeloos, engelenwezen heeft bestaan, of ooit een zaadje in Eva's schoot heeft geplant en een mensenras op aarde heeft voortgebracht. Ik beweer dat de Almachtige God de enige Schepper is. Hij schiep goddeloze mensen voor Zijn doel. Geen duivel of Satan heeft ooit Gods plannen verstoord.

De oorlog in de hemel - Openbaring 12

De enige link in de Bijbel (en het is een nogal vage) tussen de slang van Genesis drie en de Satan van de kerken is in Openbaring twaalf. Daar worden zowel de termen "slang" als "Satan" gebruikt om één entiteit te beschrijven. Deze passage wordt gebruikt om het verband te leggen tussen de slang van Genesis drie en Satan of de duivel.

"En er kwam oorlog in de hemel; Michael en zijn engelen hadden oorlog te voeren tegen de draak; ook de draak en zijn engelen voerden oorlog, maar hij kon geen standhouden, en hun plaats werd in de hemel niet meer gevonden. En de grote draak werd op de aarde geworpen, de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan, die de gehele wereld verleidt; hij werd op de aarde geworpen en zijn engelen met hem." Openbaring 12:7-9

We hebben al gezien dat het woord "slang" 19 keer wordt gebruikt in het Oude Testament. Van die 19 keer verwijst het 18 keer ofwel naar echte slangen ofwel naar iets dat een symbool is van een slang. Het verwijst niet naar een engelenwezen. Is het mogelijk dat de slang van Genesis drie ook een slang zou kunnen zijn of tenminste een symbool van iets dat een werkelijke slang zou zijn?

Laten we verder lezen:

En ik hoorde een luide stem in de hemel zeggen: Nu komt de verlossing, en kracht, en het koninkrijk van onze God, en de kracht van zijn Christus; want de aanklager van onze broeders is nedergeworpen, die hen dag en nacht aanklaagde voor onze God. En zij hebben hem overwonnen door het bloed des Lams, en door het woord hunner getuigenis; en zij hebben hun leven niet liefgehad tot in den dood. Verheugt u daarom, gij hemelen en gij die daarin woont. Wee de bewoners van de aarde en van het zegel, want de duivel is tot u nedergedaald, hebbende grote toorn, omdat hij weet, dat hij slechts een korte tijd heeft.

Openbaring 12:10-12

Er worden nog steeds veel preken gehouden over deze "grote duivel", die "vanuit Gods woning op de aarde is neergeworpen". Sommige predikanten zeggen dat de duivel als een brullende leeuw over de aarde rondloopt, zoveel zielen als hij kan pakken (en ze geven hem er miljarden) en ze meeneemt naar zijn verblijfplaats onder de aarde: een plaats van vuur en zwavel. Volgens deze predikanten is dat wat hier in Openbaring twaalf wordt getoond. Sommigen zeggen dat de slang van Openbaring 12 ook de slang van Genesis drie is. Maar, is het mogelijk dat er een fout zit in de basisinterpretatie van waar deze strijd plaats vond? Laten we even teruggaan en het begin van Openbaring 12 lezen:

"En er werd een groot teken in de hemel gezien: een vrouw, met de zon bekleed, met de maan onder haar voeten en een krans van twaalf sterren op haar hoofd; en zij was zwanger en schreeuwde in haar weenen en in haar pijn om te baren." Openbaring 12:1-2

Vergeet niet dat Johannes visioenen zag. Waar verscheen de vrouw? Zij verscheen in de hemel. De

meesten van ons accepteren de interpretatie dat de vrouw Israël voorstelt. Waar is Israël? Is Israël boven in Gods verblijf in de hemel of is Israël op de aarde? Johannes zag de vrouw op dezelfde plaats waar hij de draak zag.

"En er werd een ander teken in de hemel gezien, en zie, een grote rossige draak met zeven koppen en tien horens, en op zijn koppen zeven kronen. En zijn staart sleepte een derde van de sterren des hemels mede en wierp die op de aarde. En de draak stond voor de vrouw, die baren zou, om, zodra zij haar kind gebaard had, dit te verslinden."

Openbaring 12:3-4

Voor Johannes worden deze beide visioenen gezien als in de hemel. Als de draak in de hemel is, of de verblijfplaats van God, dan zou de vrouw daar ook moeten zijn. Toch weten we dat de vrouw Israël symboliseert. Zij zou een kind krijgen en wij weten dat dat kind Jezus de Christus is, geboren uit het volk Israël. De draak zou haar kind verslinden, zodra het geboren was.

In vers vier staat dat de staart van de draak "het derde deel van de sterren van de hemel trok en ze op de aarde wierp". Een van onze sprekers op de laatste conferentie maakte duidelijk, door ons enkele statistieken te geven, dat die sterren, in de hemelen, vele miljoenen keren zo groot zijn als deze aarde. Dus, "de sterren" die uit deze "hemel" werden geworpen, waren niet de sterren van het heelal. Als het werkelijk sterren waren geweest, dan zou de aarde vele malen vernietigd zijn. De hemel hier is dus iets anders dan de hemel van de hemelen.

Laten we eens kijken naar de beschrijving van deze draak. We lezen in vers negen van hoofdstuk 12 dat hij "die oude slang", "de duivel" en "Satan" werd genoemd en dat hij "de aarde misleidde". In vers drie staat dat de draak aan Johannes verscheen als een "grote rode draak, hebbende zeven koppen en tien horens, en zeven kronen op zijn koppen". Het is duidelijk dat dit iets concreets voorstelde - iets echts - maar, iets anders dan een letterlijke duivel die eruit zag als een draak. Laten we verder gaan naar hoofdstuk 13:

"en hij bleef staan op het zand der zee. En ik zag uit de zee een beest opkomen met tien horens en zeven koppen; en op zijn horens tien kronen en op zijn koppen namen van godslastering." Openbaring 13:1

Als je de rest van het hoofdstuk leest, ontdek je dat dit beest grote wereldmachten voorstelt die uit de zee (of uit de volken) oprijzen en gedurende een bepaalde tijd op aarde heersen. We hebben het hier niet over iets dat zich in de ruimte bevindt. We hebben het over iets dat hier op aarde is. Jezus Christus maakte duidelijk dat het Koninkrijk der hemelen op aarde is. Het woord "hemel" in deze passage kan niet, en betekent niet, de verblijfplaats van God, zoals ons is geleerd. Deze draak bevond zich niet in de verblijfplaats van God. Hij vertegenwoordigde een heersende macht op de aarde.

Dit visioen wordt herhaald in Openbaring 17. In het volgende vers spreekt Johannes over een van de zeven engelen van hoofdstuk 16:

"En hij (een van de zeven engelen) voerde mij weg in de geest naar de woestijn; en ik zag een vrouw zitten op een scharlaken gekleurd beest, vol van namen van godslastering, hebbende zeven koppen en tien horens."

Openbaring 17:3

Dit is hetzelfde beest dat in Openbaring 12 werd beschreven. Johannes beschrijft de vrouw en vertelt ons haar naam:

En op haar voorhoofd was een naam geschreven: VERBORGENHEID, HET GROTE BABYLON. DE MOEDER VAN HOERERIJEN EN GRUWELEN VAN DE AARDE. En ik zag de vrouw dronken van het bloed der heiligen, en van het bloed der martelaren van Jezus; en toen ik haar zag, verwonderde ik mij met grote bewondering. Openbaring 17:5-6

Deze vrouw berijdt dus een beest met dezelfde beschrijving als het beest dat in Openbaring 12 en 13 "draak", "Satan" en "die oude slang" wordt genoemd. Deze vrouw heet Babylon en zij doodt christenen. Worden de christenen gedood in een verre hemel? Nee, ze worden hier op aarde gedood.

"En de engel zeide tot mij: Waarom verbaast gij u? Ik zal u het geheimenis van de vrouw zeggen en van het beest met de zeven koppen en tien horens, dat haar draagt. Het beest, dat gij zaagt, was en is niet, en het zal opkomen uit de afgrond en het vaart ten verderve; en zij, die op de aarde wonen, wier naam niet geschreven is in het boek des levens van de grondlegging der wereld af, zullen zich verbazen, als zij zien, dat het beest was en niet is en er toch zal zijn." Openbaring 17:7-8

Johannes beschrijft hier iets dat de bewoners van de aarde zullen zien en waarover zij zich zullen verwonderen. Waar zal het gezien worden? Hier op de aarde.

"Hier is het verstand, dat wijsheid heeft: De zeven koppen zijn zeven bergen waarop de vrouw gezeten is." Openbaring 17:9

Uit de Bijbelse profetie weten we dat "bergen" naties zijn.

En er zijn zeven koningen; vijf zijn er gevallen, en één is er, en de andere is nog niet gekomen; en wanneer hij komt, moet hij nog een korte tijd blijven. Openbaring 17:10

Wat beschrijft Johannes? Hij beschrijft de hoofden van het beest, en hij zegt dat het koningen zijn. Zijn de koningen in een verre hemel? Nee, ze zijn ergens hier op aarde.

En de tien horens, die gij gezien hebt, zijn tien koningen, die nog geen koninkrijk ontvangen hebben, maar die één uur met het beest als koningen macht ontvangen. Openbaring 17:12

"En de vrouw, die gij zaagt, is de grote stad, die het koningschap heeft over de koningen der aarde." Openbaring 17:18

Deze vrouw berijdt een rood beest. De engel vertelt Johannes dat de vrouw die grote stad is, of dat grote systeem, Babylon genaamd, dat regeert over het beest dat zij berijdt. Wat is het beest? Het stelt de koninkrijken van de aarde voor. Deze grote draak, deze Satan, is niet in een verre hemel. Het is een groot wereldheersysteem van koningen en naties hier op aarde. Wanneer hij wordt "neergeworpen", wordt hij vernietigd of wordt zijn macht gebroken door het bloed van Jezus.

De oorlog in de hemel werd niet uitgevochten in een of andere verafgelegen verblijfplaats van God met een engelenwezen dat tegen God in opstand kwam. Deze oorlog is wat hier aan de gang is; op aarde tussen de koningen der aarde en de mensen die zij doden, die de martelaren van Jezus worden genoemd. Het beest, deze hoofden en deze vrouw zijn allen tegenstanders van christelijk Israël. Het is niet een of ander engelachtig wezen. Het is geen alomtegenwoordige, bovennatuurlijke engel die seksuele relaties met een vrouw kan hebben en een kind kan voortbrengen. Deze oorlog in de hemel is de oorlog in het koninkrijk van de hemel op aarde, die wij hebben gezien, en waar alle naties van de wereld en alle mensen van de wereld vol verwondering naar kijken - precies zoals de engel Johannes vertelde dat ze zouden doen.

DIT VISIOEN WORDT OOK GEVONDEN IN DANIËL

De visioenen die Daniël had zijn tegenhangers van de visioenen van Johannes in het Boek Openbaring.

"Daarna zag ik in de nachtgezichten en zie, een vierde dier, vreselijk, schrikwekkend en geweldig sterk; het had grote, ijzeren tanden: het at en vermaalde, en wat overbleef, vertrad het met zijn poten; en dit dier verschilde van alle vorige, en het had tien horens." Daniël 7:7

Daniël wilde weten wat het beest was, dus vroeg hij het aan de engel, die het vervolgens gedetailleerd beschreef. Hier is een gedeelte van die beschrijving:

"Hij sprak aldus: Dat vierde dier is het vierde koninkrijk, dat op aarde zal zijn, dat verschillen zal van alle andere koninkrijken, en dat de gehele aarde zal verslinden en haar zal vertreden en vermorzelen. En de tien horens; uit dat koninkrijk zullen tien koningen opstaan, en na hen zal een ander opstaan; die zal van de vorige verschillen en drie koningen ten val brengen." Daniël 7:23-24

Wat is dit vierde beest? Het is de "sawtawn" of "Satan" uit Openbaring 12, die een grote wereldmacht is. Het wordt "de draak", "die oude slang", "de duivel" en "Satan" genoemd, het is iets dat Gods christelijke Israël vernietigt of bestrijdt, maar het is geen alomtegenwoordig, alwetend, engelachtig wezen.

We hebben gezien dat het woord "sawtawn" een Chaldeeus woord is dat tegenstander of bestrijder betekent. Wat zag Johannes in zijn visioen in Openbaring? Hij zag hetzelfde wat Daniël in zijn visioen zag: de grote vijanden (meervoud) van Gods volk, Israël. In Openbaring wordt over de strijd tussen die koninkrijken en Gods christelijke Israël gesproken als een "oorlog in de hemel". Helaas hebben onze mensen dat zo opgevat dat er daarboven (in een fysieke hemel) engelen waren die tegen God in opstand kwamen en op de aarde werden neergeworpen. Nee, die draak, Satan, of die engelen, zijn niet bovennatuurlijk. Het zijn koningen en rijken! Wanneer we iets zien dat past in de beschrijving van Satan of "sawtawn", dan is het gewoon een vijand, een tegenstander, of een tegenstrever.

EÉN ANTI-CHRIST OF VELEN?

Je hebt gehoord van de leerstelling van de een, grote anti-christ die, zo wordt verondersteld, op een toekomstig

tijdstip zal verschijnen en de controle over de aarde zal overnemen. Johannes schreef 1900 jaar geleden over deze gebeurtenis:

"Kinderen, het is de laatste ure; en gelijk gij gehoord hebt, dat er een antichrist komt, zijn er nu ook vele antichristen opgestaan, en daaraan onderkennen wij, dat het de laatste ure is. Zij zijn van ons uitgegaan, maar zij waren uit ons niet; want indien zij uit ons geweest waren, zouden zij bij ons gebleven zijn: maar aan hen moest openbaar worden, dat niet allen uit ons zijn."

1 Johannes 2:18-19

Johannes zegt dat er meer dan 1900 jaar geleden anti-Christenen (meervoud) waren en dat zij bij zijn volk waren geweest en daarna van hen waren uitgegaan.

"Wie is de leugenaar dan wie loochent, dat Jezus de Christus is? Dit is de antichrist, die de Vader en de Zoon loochent."

1 Johannes 2:22

Geliefden, gelooft niet iedere geest, maar beproeft de geesten, of zij uit God zijn; want vele valse profeten zijn uitgegaan in de wereld. Hierdoor kent gij de Geest van God: Elke geest, die belijdt, dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is uit God: En iedere geest, die niet belijdt, dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is niet uit God; en dit is de geest van den anti-christ, van welken gij gehoord hebt, dat hij komen zou; en ook nu reeds is hij in de wereld.

1 Johannes 4:1-3

Dan, in 2 Johannes, lezen we:

Want vele misleiders zijn in de wereld gekomen, die niet belijden, dat Jezus Christus in het vlees gekomen is. Dit is een misleider en een anti-christ.

2 Johannes 7

Ook hier vinden we weer vele anti-Christen. Uit eerdere studies is gebleken dat er miljoenen mensen op aarde zijn die nu en in het verleden als antichristen kunnen worden geïdentificeerd - meervoud. Collectief noemen wij hen antichrist - enkelvoud.

SYMBOLEN VAN DE ANTI-CHRIST

In het Boek Openbaring zag Johannes een visioen van een grote conglomeratie van vijanden van "de vrouw", Israël. Zij werden getoond als één schepsel, maar deze ene draak vertegenwoordigde vele schepselen. De draak stond voor vele menselijke wezens die anti-christelijk waren en daarom ook anti-christ. Deze draak stond dus niet voor één individu, maar voor een hele schare mensen, net zoals de uitdrukking "anti-Christ" staat voor een grote schare mensen - niet slechts één persoon. We zouden kunnen zeggen dat de draak ook de anti-Christ is, maar in beide gevallen bestaat de anti-Christ uit vele mensen, niet slechts één, en zij zijn niet engelachtig. Deze anti-christen zijn menselijke wezens die de tegenstanders zijn van christelijk Israël.

In het geval van Openbaring 12 komt het woord "slang" van "ophis" dat "scherpte van visie" betekent. De letterlijke betekenis is "een sluw of listig schepsel," en in de omgangstaal wordt het "slang" of "serpent" genoemd. Dus deze hele groep van miljoenen vijanden van de kinderen Israëls zou werkelijk "een slang" genoemd kunnen worden, omdat zij sluwe, listige, misleidende mensen zijn, die

trachten het christelijke Israël te vernietigen. Het maakt hen niet engelachtig en het maakt hen geen letterlijke slangen. Het woord "slang" is een beeldspraak.

In de verklaring van Johannes over de antichrist, en in de visioenen van Johannes over de draak, stellen die symbolen grote aantallen mensen voor. De mensen, die de koningen der aarde zijn, zijn mensen. De mensen die deze koningen steunen en die de christenen bestrijden, zijn mensen. Maar in plaats daarvan wordt ons door predikanten verteld dat dit allemaal een soort engelachtig wezen is, of een engelachtig schepsel.

VALSE LEERSTELLING VERBLINDT OGEN VOOR DE REALITEIT

Om de meeste leugens die ons volk hebben misleid te kunnen vernietigen, moeten we uitzoeken wat de Bijbel NIET leert. Dat is een tamelijk onbegonnen werk, want je moet naar alle verzen gaan die deze leraars van leugens gebruiken en elk vers afzonderlijk onderzoeken.

Het christendom ligt onder vuur, zoals we eerder zagen bij het lezen van hoofdstuk 2 van Mattheüs. Jezus waarschuwde dat de grootste misleiding van Gods volk zou komen van mensen die Jezus Christus komen prediken. Wie leert dat er zo'n plaats is als een brandende hel, waar miljoenen zullen leven en schreeuwen in pijn tot in de eeuwigheid? Wie leert dat de Joden Israël zijn en dat wij geen Israëlieten zijn? Wie leert dat de christenen van de aarde worden weggevoerd voordat de anti-christ komt? Wie leert dat de heerschappij van de anti-christ toekomstig is, nadat wij weg zijn? PREDIKANTEN! Omdat onze mensen deze leerstellingen van zoveel predikanten horen, nemen zij aan dat deze leer in de Bijbel staan. Geen van die doctrines staan in de Bijbel! Elk van hen is een heidens bijgeloof of een uitvinding van mensen. Toch worden ze ons geleerd door predikanten; daarom nemen mensen aan dat ze uit de Bijbel komen.

Laat me een theorie poneren: Als de predikanten niet zouden onderwijzen dat de anti-christ in de toekomst zou zijn, zouden onze mensen erkennen dat de anti-christen nu hier zijn. Als de predikanten niet zouden onderwijzen dat de Joden Gods uitverkoren volk zijn, en dat God je zal verwonden als je de Joden verwondt, zouden velen van ons volk eisen dat Joodse misdadigers worden uitgeroeid en gestraft of verbannen uit het land. Als de predikanten niet zouden onderwijzen dat de christenen zullen worden weggevoerd, zouden veel van die christenen zich zorgen maken over de redding van Amerika. Als de predikanten niet zouden onderwijzen dat Satan een grote boze macht is die de aarde overheerst, zouden velen van ons volk erkennen dat degenen die de aarde willen overheersen MENSEN zijn.

Ik heb predikanten veel moeite horen doen om de grote heerschappij van "de toekomstige anti-christelijke wereld-macht" uit te leggen. Zij beschrijven hoe Rusland naties onder zich verzamelt. Zij beschrijven hoe de tien naties van de Europese Gemeenschappelijke Markt zich aan het verzamelen zijn en dat deze naties de zetel van de anti-christ zullen worden. Deze predikanten beschrijven andere slechte dingen op aarde, maar zij zeggen altijd dat het deel uitmaakt van een "toekomstig antichristelijk wereld-systeem". Als zij in plaats daarvan diezelfde gebeurtenis zouden beschrijven en u zouden vertellen dat die dingen gebeuren omdat bepaalde levende mensen zich voorbereiden om ons te vernietigen, dan zou de reactie van ons volk heel anders zijn, nietwaar? In plaats van dat de

mensen zouden zeggen dat het allemaal voorspeld is en zal gebeuren, en dat het die engelachtige, boze geest van Satan is die het allemaal teweegbrengt, zouden zij erkennen dat het door mensen wordt gedaan. Maar, wie heeft de geesten van onze mensen geconditioneerd om in een bovennatuurlijke Satan te geloven? Het waren de predikanten op de kansels van Amerika maar ook in ons land.



Al onze christelijke mensen zijn in de positie gebracht dat zij de schuld voor alle kwaad bij een zogenaamd geestwezen leggen, dat zij de Duivel of Satan hebben leren noemen. Zij leggen de schuld niet bij individuele mensen die gecorrigeerd of geëlimineerd kunnen worden. Deze duivelse doctrine heeft onze mensen ervan weerhouden om zelfs maar te willen leren over de mensen die onze vijanden zijn. Als de mensen wisten dat deze Satan van de kerken niet bestaat, zouden zij begrijpen dat de dingen die tegen Israël gebeuren, door MENSEN worden uitgevoerd. De meeste van deze mannen zijn Joods, zoals: de Rothschilds, de Rockefellers, de Morgans, de Sassoons, de Kuhn-Loebs en nog honderd andere Joodse internationale bankiers of samenzweerdere. Het zijn mensen die een plan uitwerken om de christenen te vernietigen. Maar in plaats daarvan denken onze mensen in termen van een of ander vaag geestelijk wezen. De doctrines van de kerken weerhouden hen van rationeel denken.

De katholieke kerk is een goed voorbeeld van hoe een valse leer wordt gebruikt om mensen te veroveren en om diezelfde mensen ervan te weerhouden te leren wie hen verovert. Eeuwenlang heeft de katholieke kerk geleerd dat je naar hun kerk moet komen en voor haar en haar voorschriften moet buigen, anders zal de duivel je grijpen en je voor eeuwig en altijd in de hel verbranden. De mensen zijn zo bang voor de duivel dat zij verovering door de katholieke kerk accepteren omdat hun ogen in de verkeerde richting zijn gericht. Dit gaat maar door en door.

Wat is het dat onze mensen vernietigt? Het is niets anders dan een vertroebeling en verwarring van de waarheid van God. De waarheid is dat de meeste plannen, aanvallen en pogingen om het volk Israël en het christendom te vernietigen afkomstig zijn van mannen die kunnen worden geïdentificeerd en ontmaskerd; mannen die kunnen worden gestopt door de rechtvaardige woede

van christenen die volgens de wetten van God werken. Maar in plaats daarvan is ons verstand geconditioneerd om altijd de schaduw te bestrijden - nooit de werkelijkheid. Dat is waarom predikanten veel tijd besteden aan het prediken tegen pornografie en alcohol. Ze zouden de pornografen moeten benoemen en tegen hen moeten prediken. Predikanten moeten zich niet verzetten tegen alcohol - ze moeten zich verzetten tegen de mannen die het maken en bevorderen. Hetzelfde geldt voor bijna alles wat dit land corrupteert. De predikanten zijn geconditioneerd, of zij hebben de mensen geconditioneerd, om zich te verzetten tegen de daad, maar nooit tegen de individuen die die daad verrichten. Tegen de tijd dat je de nationale schaal hebt bereikt, hebben ze alle nationale misdaden, de inter-nationale misdaden en de moord op christenen in de schoenen geschoven van een of andere onduidelijke geest die Satan, de Duivel, de draak, de anti-Christ of iets dergelijks wordt genoemd. Zij leggen de schuld niet bij de anti-christ MENSEN.

1900 jaar geleden zei Johannes: "Ook nu zijn er vele antichristen." Wie heeft de geesten van christelijke mensen geconditioneerd om alleen aan de schaduw te denken en nooit aan de werkelijkheid? De mannen op de kansels van alle kerken! Zij hebben het gedaan met die valse doctrines.

Maarten Luther, en anderen, hebben de macht van de Rooms Katholieke Kerk over ons Israëlvolk gebroken door te bewijzen dat de leerstellingen van die kerk vals waren. Ik geloof dat de manier waarop wij, vandaag, als Gods volk en Gods dienaren, de macht van de vijand over ons gaan breken, is door te bewijzen dat hun doctrines valse doctrines zijn:

Jezus Christus zei: *"en gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken."* (Johannes 8:32). Onze mensen worden veroverd omdat hun geesten eerst werden veroverd door valse doctrines die door predikanten in kerken werden onderwezen. De rode bolsjewistische vijand en de joodse internationale bankiers hadden nooit zo ver kunnen komen in hun macht over ons planeet als nu het geval is, ware het niet dat de geesten van ons volk verduisterd zijn door predikanten die valse leerstellingen onderwijzen. Eén van die valse leerstellingen is dat er zoiets bestaat als een grote, boze, aartsengel die de macht heeft om de geesten van de mensen over de hele aarde tegelijk te verleiden.

IS "LUCIFER" WERKELIJK SATAN?

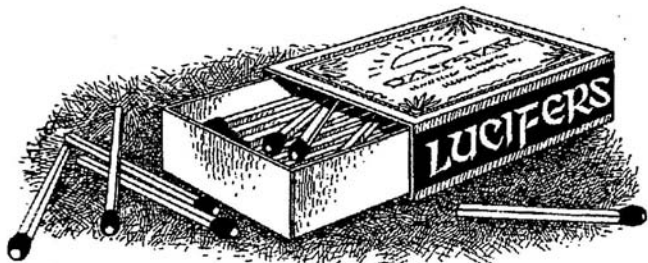
Laten we het woord "Lucifer" nu eens onderzoeken. Lucifer wordt genoemd in Jesaja:

"Hoe zijt gij uit de hemel gevallen, gij morgenster, zoon des dageraads; hoe zijt gij ter aarde geveld, overweldiger der volken! En gij overlegdet nog wel: Ik zal ten hemel opstijgen, boven de sterren Gods mijn troon oprichten en zetelen op de berg der samenkomst ver in het noorden; ik wil opstijgen boven de hoogten der wolken, mij aan de Allerhoogste gelijkstellen. Integendeel, in het dodenrijk wordt gij neergeworpen, in het diepste der groeve."

Jesaja 14:12-15

Dit lijkt God te zijn die tegen Lucifer spreekt. In veel gevallen noemen mensen Satan, deze grote aartsengel, bij de naam Lucifer. Er zijn mensen die de duivel aanbidden en hem bij de naam Lucifer noemen. Verbazingwekkend genoeg is de enige plaats waar je de naam Lucifer in de Bijbel tegenkomt, deze passage die je zojuist gelezen hebt.

Lucifer is een Latijns woord dat het Hebreeuwse woord "heylel" vervangt, dat "de morgenster" betekent (in de zin van helderheid). Lucifer is een Latijns woord dat "helder" of "vuur" betekent en het komt overeen met het Griekse woord "fosfor", dat "lichtdrager" betekent. Oudere mensen herinneren zich misschien dat de eerste brand-aanstekers, gemaakt met fosfor, "Lucifers" werden genoemd. Vroeger kon je naar de winkel gaan en een doosje Lucifers kopen.



Wij hebben ook een zekerder woord van profetie; waartoe gij er goed aan doet acht te slaan op een licht dat schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de dagster opgaat in uw harten: 2 Petrus 1:19

Het woord "dagster" komt van het Griekse woord "phosphoros" dat "lichtdrager" of "morgenster" betekent. Het kan alleen betrekking hebben op Jezus Christus, want in Openbaring 22 zegt Jezus:

Ik Jezus heb mijn engel gezonden om u deze dingen te getuigen in de gemeenten. Ik ben de wortel en het nageslacht van David, en de stralende morgenster. Openbaring 22:16

De dagster of de heldere en morgenster in het Nieuwe Testament verwijst alleen naar Jezus Christus. Het is een titel of een ondertitel.

In Jesaja 14:12, als u in de kantlijn kijkt in sommige Bijbels, staat er een cijfer bij het woord Lucifer en in de kantlijn staat "dagster". Dus, Jesaja 14:12 zou moeten luiden: "Hoe zijt gij uit de hemel gevallen, o dagster, zoon des morgens"!

JESAJA 14 - HET WARE VERHAAL

Je moet begrijpen hoe God tot deze "dagster," of "Lucifer," spreekt om te begrijpen wat Hij bedoelt. Dit hele ding is sarcasme. Laten we teruggaan naar vers vier, waar de Heer tot de profeet spreekt.

Dat gij deze spreuk (beschimping) tegen de koning van Babylon zult opnemen, en zeggen: Hoe heeft de onderdrukker opgehouden! de gouden stad opgehouden! Jesaja 14:4

De koning van Babylon is een mens. Hij is geen god of een aartsengel, hij is een mens. De profeet moest "spottende taal" gebruiken, of sarcasme, wanneer hij tot deze koning van Babylon sprak.

"De HERE heeft de stok der goddelozen verbroken, de scepter der heersers, die in verbolgenheid zonder ophouden natien sloeg, die in toorn volken vertrad in meedogenloze vervolging. De gehele aarde heeft rust, is stil; men breekt uit in gejubel; zelfs de cypressen verheugen zich over u, de

ceders van de Libanon: Sinds gij neerligt, klimt niemand naar ons op om ons te vellen." Jesaja 14:5-8

Hier wordt gesproken over de vernietiging van het rijk van Babylon. De koning van Babylon wordt verteld dat de aarde zich zal verheugen als hij vernietigd is.

"Het dodenrijk beneden is over u in beroering om u bij uw komst te ontmoeten; het wekt de schimmen voor u op, al de bokken der aarde; het doet alle koningen der volken van hun tronen opstaan. Zij allen vangen aan tot u te zeggen: Ook gij zijt krachteloos geworden als wij, gij zijt aan ons gelijk geworden;" Jesaja 14:9-10

De dode koningen vragen deze grote en machtige koning van Babylon of hij een dode koning zal worden zoals zij.

Uw pracht is ten grave gedragen, en het lawaai uwer violen; de worm is onder u uitgespreid, en de wormen bedekken u. Hoe zijt gij uit den hemel gevallen, o Lucifer (dagster), zoon des morgens! hoe zijt gij ter aarde nedergehouden, die de volken verzwakt hebt!

Jesaja 14:11-12

Waarvan is de koning van Babylon gevallen? Hij viel van de wereldmacht. De hemel verwijst niet altijd naar de verblijfplaats van God. Soms verwijst het naar de wereldmacht.

"En gij overlegdet in uw hart: Ik zal ten hemel opstijgen, boven de sterren Gods mijn troon oprichten en zetelen op de berg der samenkomst ver in het noorden; ik wil opstijgen boven de hoogten der wolken, mij aan de Allerhoogste gelijkstellen." Jesaja 14:13-14

God zegt dat deze koning van Babylon zich boven God wil verheffen. Dit is sarcasme of beschimping. God zegt, in wezen, "je denkt dat je de dagster bent, je denkt dat je de Christus bent, je denkt dat je de grote heerser en God van de aarde bent." Hij spreekt tegen een mens. Hij spreekt helemaal niet tegen een of andere aartsengel.

"Integendeel, in het dodenrijk wordt gij neergeworpen, in het diepste der groeve. Wie u zien, beschouwen u, letten op u: Is dit de man, die de aarde deed sidderen, die koninkrijken deed beven;" Jesaja 14:15-16

Ook al heerste Babylon in die tijd over de gehele bekende wereld, God beschimpt deze koning en zegt hem dat hij geen christus (gezalfde) is, dat hij geen groot heerser is. God zegt dat deze koning een sterfelijk mens is en dat hij zal worden neergehaald in de dood en in het graf.

"...die de wereld tot een woestijn maakte en haar steden afbrak; die zijn gevangenen niet naar huis liet keren? De koningen der volken liggen allen met ere, ieder in zijn woning, maar gij zijt weggeworpen, ver van uw graf, als een verafschuwde scheut, overdekt met verslagenen die door het zwaard doorboord zijn, die neerdalen naar de stenen der groeve als een weggetrapt aas. Gij wordt met hen niet in een graf verenigd, omdat gij uw land te gronde hebt gericht, uw volk gedood. Nimmer wordt het nageslacht der boosdoeners genoemd. Maakt voor zijn zonen een slachtbank gereed om de ongerechtigheid van hun vaders; opdat zij niet opstaan en de aarde in bezit nemen en het oppervlak der wereld vullen met steden. Zo sta Ik tegen hen op, luidt het woord

van de HERE der heerscharen, en Ik roei van Babel uit naam en rest, telg en spruit, luidt het woord des HEREN. En Ik zal het maken tot een bezit van roerdompen en tot waterpoelen, en Ik zal het wegbezemen met de bezem der verdelging, luidt het woord van de HERE der heerscharen. De HERE der heerscharen heeft gezworen: Voorwaar, zoals Ik gedacht heb, zo zal het geschieden, en zoals Ik besloten heb, zal het tot stand komen" Jesaja 14:17-24

Als je naar de context van deze profetie kijkt, is het waarschijnlijk dat deze vervuld werd bij de vernietiging van Belsazar, koning van Babylon, toen het Babylonische rijk werd overgenomen door de Meden en Perzen. Als u verder leest in Jesaja, zult u ontdekken dat Assyrië het volgende rijk was dat door God werd gebroken.

Nogmaals, Jesaja 14:4 is de enige plaats in de Bijbel waar het woord "Lucifer" wordt gebruikt. Toch hebben we mensen die zichzelf "Luciferianen" noemen, die een vaag, engelachtig, bovennatuurlijk wezen aanbidden, waarvan zij zeggen dat het hun god is. De waarheid is dat het woord "Lucifer" niet eens in de Bijbel zou moeten staan, het is een fout - een verkeerde vertaling. Dus, wat hebben we? Nou, we hebben hetzelfde met Lucifer als we hadden met "sawtan" of Satan. Wanneer we de bijbelpassages onderzoeken waar deze woorden worden gebruikt, blijft er niets over dat niet kan worden vervuld door een sterfelijk mens of sterfelijke mensen.

Ik ben ervan overtuigd dat een van de belangrijkste redenen waarom de kerkgangers vandaag de dag niet in woede opstaan tegen de mensen die onze natie bezoedelen en vernietigen, is dat predikanten hen ervan hebben overtuigd om te kijken naar een aartsengel of een geestwezen waarvan zij zeggen dat die alle problemen veroorzaakt. Hun wordt geleerd boos te zijn op de duivel in plaats van op de mensen die ons vernietigen. Dit wapen tegen ons is een van de meest onrechtvaardige en effectieve wapens die de vijand ooit heeft bedacht. Ons wordt wijsgemaakt dat onze vijanden worden gemotiveerd door iets bovennatuurlijks, terwijl de waarheid is dat zij worden gemotiveerd door woede en haat tegen ons, en het zijn mensen.

hoofdstuk 6

Ezechiël 28

We hebben de duivel nog niet veel "krediet" gegeven, tot nu toe. U zult echter spoedig zien dat hem wel iets toekomt. Het probleem is niet zozeer wat de duivel "toekomt", maar wat de duivel is. Ik ben van plan een bijbelse duivel te identificeren die God ons heeft gegeven.

Het volgende gedeelte wordt gebruikt om de leerstelling van een grote gevallen engel te ondersteunen, die volmaakt was in de hemel totdat hij vol ongerechtigheid werd uitgeworpen:

"In Eden waart gij, Gods hof; allerhande edelgesteente overdekte u: rode jaspis, chrysoliet en prasem, turkoois, chrysopaas en nefriet, lazuursteen, hematiet en malachiet. Van goud was het werkstuk, waarin zij waren gevat en aan u vastgehecht; toen gij geschapen werdt, waren zij gereed. Gij waart een beschuttende cherub met uitgespreide vleugels; Ik had u een plaats gegeven: gij waart op de heilige berg der goden, wandelend te midden van vlamme stenen. Onberispelijk waart gij in uw wandel, vanaf de dag dat gij geschapen werdt totdat er onrecht in u werd gevonden: door uw uitgebreide handel zijt gij vervuld geraakt met geweldenaarij en kwaamt gij tot zonde. Van de berg der goden verbande Ik u en deed u weg, gij beschuttende cherub, van tussen de vlamme stenen."

Ezechiël 28:13-16

Op dit punt hebben veel mensen dit schepsel veranderd in een supernatuurlijke aartsengel. Zij lezen en begrijpen vers 12 niet:

"Mensenkind, hef een klaaglied aan over de koning van Tyrus en zeg tot hem: zo zegt de Here HERE: Volmaakt zijt gij van gestalte, vol van wijsheid, volkomen schoon."

Ezechiël 28:12

Dit richt zich tot een koning van een historische stad genaamd, Tyrus. God gebruikt beschimpend sarcasme zoals Hij deed toen Hij sprak tot de koning van Babylon, in Jesaja 14. God zegt tegen de koning van Tyrus: "Je denkt dat je groot bent, vol van schoonheid en wijsheid en kostbare stenen." Wij erkennen dat wanneer Hij spreekt over "de veelheid van uw koopwaar", Hij bedoelt een grote, handelsstad. Uit de geschiedenis weten we dat Tyrus letterlijk het New York van de oostelijke Middellandse Zee was. Het dreef handel met alle naties in dat deel van de wereld en was zeer welvarend geworden.

God noemt deze koning van Tyrus zelfs een "gezalfd cherub". Het is niet per se verkeerd om een man zo te noemen. In Jesaja 45 noemt God koning Cyrus van Perzië "de gezalfde des Heren". Dat maakt Cyrus niet tot een engelachtig wezen. Wij erkennen dat God, volgens Daniël, Degene is die mensen in machtsposities plaatst. God maakt mensen tot koningen of heersers, dus de koning van Tyrus was gezalfd door God, net zoals Saul en David dat waren. Dat maakt geen enkele koning tot een aartsengel of Satan. Als we het begin van de profetie lezen, zullen we zien dat dit waar is.

"Het woord des HEREN kwam tot mij: Gij, mensenkind, hef een klaaglied aan over Tyrus, en zeg tot Tyrus, dat gelegen is aan de toegangen tot de zee, dat als de koopstad

der volken op vele kustlanden handel drijft: zo zegt de Here HERE: Tyrus, gij dacht: volmaakt schoon ben ik."

Ezechiël 27:1-3

Let op, helemaal in het begin zegt God dat het Tyrus is dat zegt dat het mooi is. Dus, wanneer Hij bij het laatste deel van de profetie komt, is het logisch dat God satire gebruikt, of beschimping, zoals Hij deed in Jesaja 14. In Jesaja ontdekten we dat Lucifer niet echt een engelenwezen was, maar dat hij de koning van een grote stad was.

"Midden in zee lag uw gebied, uw bouwmeesters maakten u van een volkomen schoonheid." Ezechiël 27:4

Tyrus was gebouwd op een eiland, waardoor het "in het midden van de zee" lag. Het stond bekend als een grote en mooie stad.

"Schepen van Tarsis brachten u de koopwaar aan. Volgeladen en zwaar bevracht laagt gij midden in de zee. Op wijde wateren brachten u uw roeiers; de oostenwind verbreekt u midden in zee. Uw rijkdom en uw waren, uw koopwaar, uw schepelingen en matrozen, uw scheepstimmerlieden en handelaars, en al uw krijgslieden die zich op u bevinden, ja heel de bemanning die aan boord is, weg zinken zij in het hart van de zee, op de dag van uw ondergang." Ezechiël 27:25-27

Een deel van de verwoesting van Tyrus kwam uit het oosten. Tyrus werd verwoest door Alexander de Grote. Hij en zijn mannen haalden de stad steen voor steen uit elkaar - en wierpen die stenen in de zee. De overblijfselen van Tyrus zijn er nog steeds voor de mensen om te zien.

God spreekt over Tyrus en zijn heersers in Ezechiël 27 en 28. Hij heeft het niet over een of ander engelenwezen en toch worden de verzen 13 tot en met 19 van Ezechiël 28 gebruikt om die leer te onderwijzen. De zinsnede, die gevonden wordt in Ezechiël 28:13 ("gij zijt in Eden, de hof van God geweest"), is deel van het probleem. Zij die onderwijzen over een bovennatuurlijk engelenwezen dat Satan heet, zeggen dat dit vers spreekt over de slang uit Genesis, hoofdstuk drie.

In 2 Koningen 19, valt Assyrië Israël aan. "Dan lezen we dat God de legers van Assyrië vernietigde. Maar, in vers 11, beschimpt de koning van Assyrië Hizkia, de koning van Israël:

"Zie, gij zelf hebt gehoord wat de koningen van Assur met alle landen gedaan hebben door ze met de ban te slaan; zoudt gij dan gered worden? Hebben soms de goden der volken die mijn vaders vernietigd hebben, hen gered: Gozan, Haran, Resef en de bewoners van Eden in Telassar?" 2 Koningen 19:11-12

Wat is Eden hier? Het is een stad in Mesopotamië, die veroverd was door Assyrië. Archeologen hebben oude tabletten opgegraven waar de Assyrische koning zijn gegevens op bijhield, en zij hebben ontdekt dat er een stad was die door de Assyriërs Betadene werd genoemd. In het Hebreeuws zou de naam Betheden of het Huis van Eden zijn.

Laten we teruggaan naar Ezechiël 27:

"De kooplieden van Seba en Rama dreven handel met u: het fijnste van alle specerijen, allerhande edelgesteente en

goud leverden zij voor uw waren. Haran, Kanne en Eden de kooplieden van Seba, Assur, Kilmad dreven handel met u."

Ezechiël 27:22-23

De kooplieden, van de stad genaamd Eden, dreven handel in de stad Tyrus. Dus, wanneer we lezen over deze koning van Tyrus als zijnde "in Eden, de hof van God," betekent dit niet noodzakelijkerwijs dat een sterfelijke koning (waarvan God voorspelde dat hij in Tyrus zou sterven) vroeger in de hof van Eden was, waar Adam en Eva waren. Het kan een stad zijn geweest of een gebied dat nog steeds Eden heet, dat mogelijk naar het oude Eden was genoemd.

Enkele jaren geleden heb ik een studie gedaan naar de ligging van de tuin van Eden. Ik kwam tot de conclusie dat de tuin van Eden het gehele gebied omvatte dat wij vandaag de dag kennen als Saoedi-Arabië en het gehele gebied tot aan het noorden van Turkije (waar men beweert dat de Ark van Noach zich zou kunnen bevinden); en van bijna de kust van de Middellandse Zee tot aan het uiterste oostelijke deel van de vallei van de Eufraat. Dat is een enorm groot gebied vergeleken met wat veel mensen denken van Eden. Het grootste deel van de handel die de stad Tyrus, of de koning van Tyrus, zou hebben gedreven, zou zich hebben bevonden in wat vroeger de hof van Eden was.

Als we vers twee van Ezechiël 28 lezen, zien we dat God het over een sterfelijk mens heeft:

Mensenkind, zeg tot de vorst van Tyrus: Zo zegt de Here God: Omdat uw hart hoog verheven is, en gij gezegd hebt: Ik ben een god, ik zit op de zetel Gods, in het midden der zeeën; toch zijt gij een mens, en geen God, hoewel gij uw hart stelt als het hart van God: Ezechiël 28:2

"daarom, zie, Ik breng vreemdelingen over u, de gewelddadigste der volken; die zullen hun zwaarden trekken tegen de luister van uw wijsheid en uw glans ontwijden." Ezechiël 28:7

Kunt u zich voorstellen dat mannen of naties tegen Satan, deze grote aartsengel, zouden komen en hem met zwaarden zouden doden? Echter, Alexander de Grote, die mannen van vele verschillende naties meebracht, kwam tegen de stad Tyrus met zwaarden en vernietigde haar. Deze hele profetie, beschreven in enigszins allegorische termen, gaat over de vernietiging van een sterfelijke koning en een wereldlijke stad.

We zijn nu onze laatste passage in het Oude Testament kwijt waar we de Satan van de kerken hadden kunnen redden. Hij bestaat eenvoudig niet in de bladzijden van het Oude Testament.

Wat verzocht Jezus?

Nu komt de uitdaging. We hebben 800 van de 1000 bladzijden van mijn Bijbel onderzocht en we hebben de Satan van de kerken niet gevonden. Hoe zit het met de laatste 200 pagina's? We zullen een flink aantal passages in het Nieuwe Testament overslaan waar het woord "duivel" of "Satan" wordt gebruikt, omdat er veel meer passages zijn dan in het Oude Testament. Maar we zullen er genoeg lezen, zodat we kunnen vaststellen wat de Bijbelse duivel werkelijk is.

Laten we beginnen met een zeer moeilijk gedeelte. Het is de eerste plaats in het Nieuwe Testament waar het woord "duivel" wordt gevonden:

“Toen werd Jezus door de Geest naar de woestijn geleid om verzocht te worden door de duivel. En nadat Hij veertig dagen en veertig nachten gevast had, kreeg Hij ten laatste honger. En de verzoeker kwam en zeide tot Hem: Indien Gij Gods Zoon zijt, zeg dan, dat deze stenen broden worden. Maar Hij antwoordde en zeide: Er staat geschreven: Niet alleen van brood zal de mens leven, maar van alle woord, dat uit de mond Gods uitgaat. Toen nam de duivel Hem mede naar de heilige stad en hij stelde Hem op de rand van het dak des tempels, en zeide tot Hem: Indien Gij Gods Zoon zijt, werp Uzelf dan naar beneden; er staat immers geschreven: Aan zijn engelen zal Hij opdracht geven aangaande u, en op de handen zullen zij u dragen, opdat gij uw voet niet aan een steen stoot. Jezus zeide tot hem: Er staat ook geschreven: Gij zult de Here, uw God, niet verzoeken. Wederom nam de duivel Hem mede naar een zeer hoge berg en hij toonde Hem al de koninkrijken der wereld en hun heerlijkheid, en zeide tot Hem: Dit alles zal ik U geven, indien Gij U nederwerpt en mij aanbidt. Toen zeide Jezus tot hem: Ga weg, satan! Er staat immers geschreven: De Here, uw God, zult gij aanbidden en Hem alleen dienen. Toen liet de duivel Hem met rust en zie, engelen kwamen en dienden Hem.” Mattheüs 4:1-11

Elke plaats in het Nieuwe Testament waar je het woord "Satan" leest, komt van het Griekse woord "satanas," dat komt van het Chaldeeuwse woord "sawtawn." Het is geen nieuw woord, het is een overzetting. We hebben in het Oude Testament gezien dat het Chaldeeuwse woord "sawtawn" "tegenstander" betekende. Het was niet echt een naam. Dus in vers negen moet God zeggen: "Ga weg, tegenstander."

Om te begrijpen wat deze duivel was, kunnen we misschien beter ons geheugen oprispen over wat Jezus eigenlijk is. Als we de aard van Jezus kunnen begrijpen, kunnen we misschien deze duivel begrijpen.

“Want over de engelen ontfermt Hij Zich niet, maar Hij ontfermt Zich over het nageslacht van Abraham. Daarom moest Hij in alle opzichten aan zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en getrouw hogepriester zou worden bij God, om de zonden van het volk te verzoenen.” Hebreeë 2:16-17

Dus, Jezus werd een mens, gemaakt als Zijn Israëlitische broeders. Paulus vertelt ons dat Jezus een mens werd, zodat Hij het werk kon doen dat Hij geacht werd te doen.

“Want doordat Hij zelf in verzoekingën geleden heeft, kan Hij hun, die verzocht worden, te hulp komen.” Hebreeë 2:18

Het was noodzakelijk dat Jezus verzocht werd, zodat Hij op Zijn beurt troost kon geven aan de mens die ook verzocht werd.

“Daar wij nu een grote hogepriester hebben, die de hemelen is doorgegaan, Jezus, de Zoon van God, laten wij aan die belijdenis vasthouden. Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medevoelen met onze zwakheden, maar een, die in alle dingen op gelijke wijze als wij is verzocht geweest, doch zonder te zondigen. Laten wij daarom met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden om hulp te verkrijgen te gelegener tijd.” Hebreeë 4:14-16

Paulus zegt dat Jezus Christus kwam in de gestalte van het zaad van Abraham, letterlijk. Hij kwam als mens, zodat Hij in alle opzichten verzocht kon worden, en werd, zoals wij. Laten we Jacobus herlezen over hoe de mens in verzoeking wordt gebracht:

“Laat niemand, als hij verzocht wordt, zeggen: Ik word van Godswege verzocht. Want God kan door het kwade niet verzocht worden en Hijzelf brengt ook niemand in verzoeking. Maar zo vaak iemand verzocht wordt, komt dit voort uit de zuiging en verlokking zijner eigen begeerte. Daarna, als die begeerte bevrucht is, baart zij zonde; en als de zonde volgroeid is, brengt zij de dood voort.”

Jakobus 1:13-15

Waardoor werd Jezus verzocht? Als Christus aan een mens gelijk was gemaakt, dan werd Hij verzocht door dezelfde gevoelens en begeerten die mensen hebben. Jakobus gebruikt de term "lust". Ons probleem bij het begrijpen hiervan is dat de moderne betekenis van het woord "seksuele lust" is. Maar dat was 300 jaar geleden niet zo. Lust en begeerte zijn, letterlijk, synoniemen. De honger die we hebben is een "lust", die we vervolgens vervullen door te eten. Als het een lust is die ons tot zonde leidt, dan is het verkeerd. Maar lust zelf, in de betekenis van het woord 300 jaar geleden, is niet noodzakelijkerwijs zonde.

Jezus had honger. Honger of eetlust is een verlangen, een lust, in de betekenis van het woord 300 jaar geleden. Hij wilde eten. Daarom was het de verleiding van de honger die zei: "maak van deze stenen brood."

Jezus wist ook, dat God Hem zou beschermen. Hij had het fysieke risico van verwonding kunnen nemen, maar in plaats daarvan zei Hij dat Hij God niet zou verleiden. Mannen geven vaak toe en nemen fysieke risico's omdat ze zeggen: "Oh, ik ben een Christen en God zal mij beschermen." Dan gebeurt er iets. Waarom gebeurde het? Omdat zij toegaven en God in verzoeking brachten door een risico te nemen dat zij niet hadden moeten nemen.

Jezus, wetende wie Hij was, en wat Hij was, wist dat Hij met Zijn intelligentie macht over de mensen kon verkrijgen. Wij herkennen in andere mensen een lust, een verlangen naar macht. Wij hebben politici en wereldleiders die hebben toegegeven aan deze lust of verlangen naar macht en zij zijn zondaars geworden. Ik denk niet dat ik de Schriften te ruim interpreteer als ik zeg dat Jezus deze gevoelens en kennis in Zijn lichaam had, want Paulus zegt in Hebreeë: "Hij werd verzocht zoals wij." De begeerten of de verlangens of de gedachten van het vlees kwamen tot Hem, net zoals tot ons. Als Zijn vlees Hem anders geen verzoeking bood, wat voor heerlijkheid zou het dan zijn dat Jezus de verzoeking kon weerstaan en wij in de Bijbel kunnen lezen dat Hij niet zondigde? Deze gedachten en begeerten moesten tot Jezus komen opdat Hij zou vervullen wat geschreven stond. Dus deze duivel die Jezus in de woestijn verzocht was precies wat Jakobus zegt dat ons verleidt: de begeerten van het vlees.

DUIVELS IN HET NIEUWE TESTAMENT

Laten we meer gedeeltes lezen waarin het woord "duivel" voorkomt. We zullen ze moeten lezen afgewisseld met de passages over Satan, omdat ze in het Nieuwe Testament moeilijk te scheiden zijn.

Het woord "duivel" in het Nieuwe Testament komt van twee Griekse woorden. Het ene woord is "diabolos" en het andere is "daimonion", waar wij ons woord "demon" van

krijgen - hoewel het in het Engels van 300 jaar geleden met "devil" vertaald wordt. Deze woorden worden in het Nieuwe Testament met "duivel" of "duivels" vertaald.

Mattheüs, hoofdstuk vier, zegt dat Jezus verzocht werd door "diabolos," en Hij noemde hem "Satan," of, letterlijk, Zijn "tegenstander". De begeerten en verlangens van ons vlees zijn een tegenstander voor ons. Zij zijn de tegenstanders die proberen ons op de verkeerde weg te leiden, terwijl wij proberen Gods Woord te lezen en Gods Geest te volgen om op de juiste weg geleid te worden.

EEN LEER VAN DE FARIZEEËN

Laten we naar Mattheüs vier gaan, na Jezus' verzoeking door de "duivel", en Zijn overwinning op die verzoeking:

En Jezus trok rond in geheel Galilea, onderricht gevend in hun synagogen, en predikende het evangelie van het koninkrijk, en genezende allerlei ziekten en allerlei kwalen onder het volk. En zijn roem ging uit over geheel Syrië; en zij brachten tot hem alle zieken, die door verscheiden ziekten en kwellingen bevangen waren, en die van duivelen bezeten waren, en die krankzinnig waren, en die de verlamming hadden; en hij genas hen. Mattheüs 4:23-24

De volgende passage vertelt over een kwelling die veroorzaakt werd door "een duivel":

"Als dezen nu uitgingen, ziet, zo brachten zij tot Hem een mens, die stom en van den duivel bezeten was. En als de duivel uitgeworpen was, sprak de stomme. En de schareverwonderden zich, zeggende: Er is nooit desgelijks in Israël gezien!" Mattheüs 9:32-33

"Maar de Farizeeën zeiden: Door de overste der boze geesten drijft Hij de geesten uit." Mattheüs 9:34

Wie brengt de leer naar voren dat er een hoofdduivel is? Deze leer komt van de Farizeeën. Dit voorval is ook opgetekend in hoofdstuk drie van Marcus:

"En de schriftgeleerden, die van Jeruzalem gekomen waren, zeiden: Hij heeft Beelzebul, en door de overste der boze geesten drijft Hij de geesten uit." Markus 3:22

Hier beschuldigen de schriftgeleerden Jezus ervan te handelen in de macht van wat zij noemden een "prins der duivelen". Dit is weer die leer, dat er een grote bovennatuurlijke duivel is. Jezus antwoordt:

"En Hij riep hen tot Zich en sprak tot hen in gelijkenissen: Hoe kan de satan de satan uitdrijven?" Markus 3:23

Lucas elf vertelt ditzelfde verhaal, maar het is een iets langere versie.

"En Hij was bezig een boze geest uit te drijven en deze was stom. En het geschiedde, toen de geest uitgevaren was, dat de stomme sprak. En de scharen verwonderden zich. Doch sommigen van hen zeiden: Door Beelzebul, de overste der boze geesten, drijft Hij de geesten uit." Lucas 11:14-15

Wij hebben in andere verslagen gezien, dat het de schriftgeleerden en de Farizeeën waren, die deze theorie of

doctrine naar voren brachten, dat Jezus door een of andere opperste duivel werkte.

En anderen, Hem verzoekende, zochten van Hem een teken uit de hemel. Maar Hij, hun gedachten kennende, zeide tot hen: Elk koninkrijk, dat tegen zichzelf verdeeld is, wordt te gronde gericht; en een huis, dat tegen een huis verdeeld is, wankelt. Indien ook Satan tegen zichzelf verdeeld is, hoe zal zijn koninkrijk standhouden? Want gij zegt, dat ik door Beëlzebub duivelen uitdrijf. En indien ik door Beëlzebub duivelen uitdrijf, door wie doen uw zonen dat dan? Daarom zullen zij uw rechters zijn. Maar als ik met de vinger Gods duivelen uitdrijf, dan is ongetwijfeld het koninkrijk Gods over u gekomen. Lucas 11: 16-20

Jezus geeft aan welke macht het is die de kwellingen van deze mensen wegneemt. Het is Gods macht, die een einde maakt aan de macht van de "duivels" over ieder mens. Maar als u de andere verwijzingen hiernaar leest, zult u zien dat de enigen in het Nieuwe Testament die met de theorie of de leer komen dat er een hoofdman, of vorst, van de duivels is, de schriftgeleerden en Farizeeën zijn of de mensen die tegen Jezus Christus gekant waren.

VERLEIDING: NATUURLIJK - NIET BOVENNATUURLIJK

Er zijn nog veel meer verwijzingen naar het uitdrijven van "diabolos," of deze duivels. We zullen ze niet allemaal lezen omdat het er zo veel zijn. Ze volgen een algemeen patroon van iemand die door iets wordt getroffen en dan komt Jezus of een van de discipelen langs en verdrijft, of dooft, deze kwelling. Dit wordt "het uitdrijven van duivels" genoemd.

"Toen Hij des morgens vroeg op de eerste dag der week opgestaan was, verscheen Hij eerst aan Maria van Magdala, van wie Hij zeven boze geesten uitgedreven had." Markus 16:9

Daarna verscheen Jezus aan de discipelen en zei tegen hen:

"Als tekenen zullen deze dingen de gelovigen volgen: in mijn naam zullen zij boze geesten uitdrijven, in nieuwe tongen zullen zij spreken, slangen zullen zij opnemen, en zelfs indien zij iets dodelijks drinken, zal het hun geen schade doen; op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen genezen worden." Markus 16:17-18

Dus het uitdrijven van duivels, of "diabolos," zou een teken zijn na de prediking van allen die geloven. Wees een beetje voorzichtig met het letterlijk nemen van sommige van deze dingen. Er staat: "zij zullen slangen oppakken." Er zijn mensen die geloven dat je ratelslangen kunt oppakken zonder gewond te raken, omdat dat hier staat. Maar de slang hier is een tegenstander. Je zult in staat zijn, je tegenstanders overwinnend te weerstaan. Breng God niet in verzoeking door het oppakken van giftige slangen of door het drinken van carbolzuur of een of ander gif. U zou vallen voor wat Jezus niet viel - Zichzelf neerwerpen omdat God Hem zou redden. Zelfs Jezus, met de kracht die Hij van God had, omdat Hij een mens was, nam geen fysieke risico's en verleide God niet. Wees dus voorzichtig met de betekenis van deze verzen. We bestuderen hier geen letterlijke giftige slangen of het drinken van dodelijke dingen, maar eerder

figuren van deze dingen. Laten we dus ons gezonde, gewone verstand gebruiken. Laten we oppassen dat we niet bezwijken voor de begeerten van het vlees, de verlangens, de vreemde dingen die in ons opkomen en die niet per se zonde zijn. Maar als we er aan toegeven, zoals Jakobus zegt, dan brengt dat wel zonde.

In de eerste tien verzen van 1 Korintiërs, hoofdstuk tien, verhaalt Paulus van de Israëlitische geschiedenis. Dan herinnert hij de Israëlieten eraan:

“Dit is hun overkomen tot een voorbeeld voor ons en het is opgetekend ter waarschuwing voor ons, over wie het einde der eeuwen gekomen is. Daarom, wie meent te staan, zie toe, dat hij niet valle. Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt.” 1 Korintiërs 10:11-13

Na de geschiedenis van Israël te hebben gegeven, dat in de woestijn in verzoeking werd gebracht en voor die verzoeking bezweek, waarschuwt Paulus ons om dat niet te doen. Hij wijst erop dat wij in verzoeking zullen komen, zoals alle mensen, maar God geeft ons een uitweg.

“Daarom dan, mijn geliefden, ontvlucht de afgoderij! Ik spreek immers tot verstandige mensen; beoordeelt dan zelf, wat ik zeg. Is niet de beker der dankzegging, waarover wij de dankzegging uitspreken, een gemeenschap met het bloed van Christus? Is niet het brood, dat wij breken, een gemeenschap met het lichaam van Christus? Omdat het een brood is, zijn wij, hoe velen ook, een lichaam; wij hebben immers allen deel aan het ene brood. Ziet, hoe het gaat bij het Israel naar het vlees: hebben niet zij, die de offers eten, gemeenschap met het altaar? Wat wil ik hiermede dan zeggen? Dat een afgodenoffer iets is, of dat een afgod iets is? Integendeel, dat hun offeren een offeren is aan boze geesten en niet aan God en ik wil niet, dat gij in gemeenschap komt met de boze geesten. Gij kunt niet de beker des Heren drinken en de beker der boze geesten, gij kunt niet aan de tafel des Heren deel hebben en aan de tafel der boze geesten.” 1 Corintiërs 10:14-21

Ik citeerde die lange passage om aan te tonen dat Paulus het over verzoeking had, en hij verwees ernaar als "het aanbidden van afgoden". Hier, net als in het Oude Testament, worden duivels synoniem gemaakt met afgoden. Zij zijn iets dat men aanbidt wat niet van God is.

DENK NOG EENS NA OVER DEZE VERZEN

Nu ga ik de passages die we aan het begin van deze studie lazen opnieuw citeren en er enkele opmerkingen bij maken. Misschien ziet u nu beter wat die duivel is, dan toen we ze de eerste keer lazen.

In hoofdstuk vier van Efeziërs vertelt Paulus christenen hoe ze moeten handelen:

“Legt daarom de leugen af en spreekt waarheid, ieder met zijn naaste, omdat wij leden zijn van elkander. Geraakt gij in toorn, zondigt dan niet: de zon mag niet over een opwelling van uw toorn ondergaan; en geeft de duivel geen voet. Wie een dief was, stele niet meer, maar spanne zich liever in om met zijn handen goed werk te verrichten, opdat hij iets kan mededelen aan de behoeftige.” Efeziërs 4:25-28

Merk op dat Paulus zei dat ze moesten ophouden met zondigen. Geef geen plaats aan de duivel of aan de begeerten van het vlees ---- aan de zonde.

“en een dienstknecht des Heren moet niet twisten, maar vriendelijk zijn jegens allen, bekwaam om te onderwijzen, geduldig, met zachtmoedigheid de dwarsdrijvers bestraffende. Het kon zijn, dat God hun gaf zich tot erkenning der waarheid te keren en, ontnuchterd, zich te wenden tot de wil van Hem, losgekomen uit de strik des duivels, die hen gevangen hield.” 2 Timotheüs 2:24-26

Er had ook kunnen staan dat zij gevangen worden genomen door toe te geven aan de begeerten van het vlees, de strik van de duivel?

“Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen, opdat Hij door zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou ontronen, en allen zou bevrijden, die gedurende hun ganse leven door angst voor de dood tot slavernij gedoemd waren.” Hebreeënen 2:14-15

Deze duivel heeft de macht van de dood, of brengt de dood. In het Nieuwe Testament is het de zonde die de macht heeft de dood te brengen. Zou in Hebreeënen 2:14 gelezen kunnen zijn dat Jezus door de dood de begeerten van het vlees vernietigd heeft? Het zijn de begeerten van het vlees, of het verlangen om te zondigen, die de dood veroorzaken.

In hoofdstuk vier van Jakobus lezen we:

“Onderwerpt u dus aan God, maar biedt weerstand aan de duivel, en hij zal van u vlieden. Nadert tot God, en Hij zal tot u naderen. Reinigt uw handen, zondaars, en zuivert uw harten, gij, die innerlijk verdeeld zijt.” Jakobus 4:7-8

Wij moeten de duivel weerstaan, of de begeerten of verlangens van het vlees die tot zonde leiden.

Vernedert u dan onder de machtige hand van God, opdat Hij u te zijner tijd verhoogt: “Vernedert u dan onder de machtige hand Gods, opdat Hij u verhoge te zijner tijd. Werpt al uw bekommernis op Hem, want Hij zorgt voor u. Wordt nuchter en waakzaam. Uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden. Wederstaat hem, vast in het geloof, wetende, dat aan uw broederschap in de wereld hetzelfde lijden wordt toegemeten.” 1 Petrus 5:6-9

We lezen in Paulus dat alle mensen verzocht worden. Wij hebben dezelfde verdrukkingen. Wat zijn deze verdrukkingen? Ze zijn van de duivel: de begeerten van het vlees.

“wie de zonde doet is uit de duivel, want de duivel zondigt van den beginne. Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels verbreken zou.” 1 Johannes 3:8

Met andere woorden, wie de zonde doet, geeft plaats aan de begeerten, die de zonde voortbrengen. Christus is geopenbaard om een einde te maken aan de zonde. Hij kwam om de begeerten van het vlees te vernietigen. Een verder bewijs hiervan wordt gevonden in het evangelie van Johannes:

"De volgende dag zag hij Jezus tot zich komen en zeide: Zie, het lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt."

Johannes 1:29

Het is het Lam Gods dat de duivel wegneemt, of de vorst van de wereld. Wat is de prins van de wereld? Wat is datgene wat heerst over de mensen in de wereld? Het is de begeerte van het vlees - een duivel, of DE duivel in hen.

DE BRON VAN HET KWAAD: BOVENNATUURLIJKE DUIVEL, OF HET HART VAN DE MENS?

Hoofdstuk zeven van Marcus bevat nog een lange passage die duidelijk zal maken wat de duivel is die ons verleidt. De schriftgeleerden en de Farizeeën zijn in gesprek met Jezus:

"toen vroegen de Farizeeën en de schriftgeleerden Hem: Waarom wandelen uw discipelen niet naar de overlevering der ouden, maar eten zij met onreine handen hun brood? Maar Hij zeide tot hen: Terecht heeft Jesaja van u, huichelaars, geprofeteerd, zoals er geschreven staat: Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart is verre van Mij. Tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van mensen zijn. Gij verwaarloost het gebod Gods en houdt u aan de overlevering der mensen. En Hij zeide tot hen: Het gebod Gods stelt gij wel fraai buiten werking om uw overlevering in stand te houden. Want Mozes heeft gezegd: Eer uw vader en uw moeder, en: Wie vader of moeder vervloekt, zal de dood sterven. Maar gij zegt: Indien een mens tot zijn vader of moeder zegt: Het is korban, dat is, offergave, al wat gij van mij hadt kunnen trekken,"
Markus 7:5-11

Jezus beschuldigde de schriftgeleerden en Farizeeën ervan een valse leer te onderwijzen, namelijk dat als je zondigde, je alleen maar een gift aan de tempel hoefde te geven en je was vrij. Er zijn vandaag de dag nog van dat soort religies.

"dan laat gij hem niet toe ook nog maar iets voor zijn vader of moeder te doen."
Marcus 7:12

Met andere woorden, een gift aan de tempel bevrijdde je van het gehoorzamen van God.

"En zo maakt gij het woord Gods krachteloos door uw overlevering, die gij overgeleverd hebt. En dergelijke dingen doet gij vele. En toen Hij de schare wederom tot Zich geroepen had, zeide Hij tot hen: Hoort allen naar Mij en verstaat wel: Niets, dat van buiten de mens in hem komt, kan hem onrein maken, maar hetgeen uit de mens naar buiten komt, dat is het, wat hem onrein maakt. Indien iemand oren heeft om te horen, die hore." Markus 7:13-16

Is deze passage niet vreemd bij de eerste lezing? Jezus heeft zojuist de schriftgeleerden en Farizeeën berispt en hun verwarring verweten door het onderwijzen van een valse leer. Dan draait Hij zich om en zegt dat er niets van buiten een mens is dat hem kan bederven. Is dit een tegenstrijdigheid? Neen!

"En toen Hij van de schare thuis kwam, vroegen zijn discipelen Hem naar de gelijkenis"
Markus 7:17

De discipelen begrepen niet helemaal wat Jezus zei. Jezus gaf een antwoord op wat Hij de Farizeeën had verweten: dat zij door hun tradities het Woord van God van geen kracht hadden gemaakt. Laten we verder lezen en we zullen zien dat hoewel een externe kracht (de schriftgeleerden en Farizeeën) het Woord van God konden vernietigen, zij moesten werken aan iets dat in een mens was om die mens van God af te keren.

"En Hij zeide tot hen: Zijt ook gij zo onbevattelijk? Begrijpt gij niet, dat al wat van buiten in de mens komt, hem niet onrein kan maken, omdat het niet in zijn hart komt, maar in de buik, en er te zijner plaatse uitgaat? En zo verklaarde Hij alle spijzen rein."
Markus 7:18-19

"En Hij zeide: Hetgeen uit de mens naar buiten komt, dat maakt de mens onrein. Want van binnenuit, uit het hart der mensen, komen de kwade overleggingen, hoererij, diefstal, moord, echtbreuk, hebzucht, boosheid, list, onmatigheid, een boos oog, godslastering, overmoed, onverstand. Al die slechte dingen komen van binnen uit naar buiten en maken de mens onrein."
Markus 7:20-23



Waar komen deze slechte dingen vandaan? Ze komen van de duivel die in ieder mens is: de begeerten van het vlees. Als wij vrij waren van deze begeerten, dan zou geen van de dingen die wij in de wereld zien, en waarvan wij beweren dat zij de verdervers en de verdorvenen zijn, enig effect op ons hebben. Wat is het dat heerst in onze sterfelijke lichamen? Diabolos, de duivel! Daimonion, de lust om te zondigen! Wat is de verleider? Diabolos, daimonion, de lust om te zondigen! Waar zit die? Het is in ons hart! Wat moeten we weerstaan? Diabolos, de duivel, of de lust om te zondigen. Wat veroorzaakt de dood? Diabolos, of de lust om te zondigen. Wat wordt door het woord van God uitgedreven? Diabolos, de duivel, daimonion, of de begeerte om te zondigen! Wat zal vernietigd worden in de opstanding wanneer wij volmaakt gemaakt worden? Het zal de duivel zijn, diabolos, de begeerte om te zondigen, die vernietigd zal worden. Wanneer wij door het vuur van de opstanding komen, zal

de duivel (of de begeerte om te zondigen) in dat vuur geworpen en vernietigd worden.

Deze lust zit in het hart van ieder sterfelijk mens. Dit is waar Jezus het over heeft in Markus zeven. Dat is waarom de duivel (meervoud) zo vaak gebruikt wordt in het Nieuwe Testament. Het spreekt over de vele verleidingen, begeerten en zonden die alle mensen overkomen. Dit verklaart hoe deze diabolos, deze duivel, in de hele wereld tegelijk kan zijn en ieder mens in verzoeking kan brengen. Het gaat hier niet om een of ander apart engelenwezen dat vanuit Gods verblijfplaats naar beneden is gekomen en ons afzonderlijk verleidt. Jezus maakt duidelijk, in Markus 7 (misschien wilt u de begeleider hiervan lezen in Mattheüs 15), dat er niets van buitenaf is dat een mens kan verontreinigen. Datgene wat een mens verontreinigt, is reeds in het hart van iedere mens aanwezig. Het is de "duivel" of de begeerten van het vlees.

Er bestaat niet zoiets als een "hoofd" duivel. Dat is een doctrine, zoals we hebben gezien, van de schriftgeleerden en de Farizeeën. Die doctrine wordt nu onderwezen door praktisch elke kerk in Amerika, inclusief veel van wat doorgaat voor het Christendom.

We zouden beter onze eigen aard begrijpen, onze eigen zonde, en onze noodzaak ons te bekeren. Het is het hart in onszelf dat boven alles wanhopig slecht is. Wij hebben Gods Woord nodig om wat WIJ zijn, niet omwille van een ander schepsel. God zij dank dat we dat tot ons laten doordringen. U kunt begrijpen waarom de grote mannen van de Reformatie zoveel schreven en spraken over de zondige en verdorven natuur van de mens, onze eigen vleselijke, duivelse natuur. U kunt ook begrijpen, wanneer we dat soort prediking hebben, hoe we echte bekeringen hebben waar mensen hun eigen zonden zien, berouw hebben en zich bekeren en zich dan voeden met het Woord van God en luisteren naar de roep van Zijn Geest

hoofdstuk 7

De Zondige Natuur

Romeinen zes spreekt over de gedoopte Christen. Paulus spreekt tot mensen die beleden hebben in Jezus Christus te geloven. Deze passage zal je laten zien wat macht heeft over de mens. Hoofdstuk vijf van Romeinen spreekt over rechtvaardiging door geloof. Het zegt dat de dood heerste na de zonde van Adam en dan eindigt het met:

“Want, gelijk door de ongehoorzaamheid van een mens zeer velen zondaren geworden zijn, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van een zeer velen rechtvaardigen worden. Maar de wet is er bijgekomen, zodat de overtreding toenam; waar evenwel de zonde toenam, is de genade meer dan overvloedig geworden, opdat, gelijk de zonde als koning heerste in de dood, zo ook de genade zou heersen door rechtvaardigheid ten eeuwig en levend door Jezus Christus, onze Here.”
Romeinen 5:19-21

Paulus maakt een vergelijking tussen Adam, die zonde in dit ras bracht, en Jezus, die zonde wegneemt. Let op het gebruik van het woord "regeerde" in vers 21. Als we een stukje teruggaan in het hoofdstuk naar vers 14, vinden we het woord "heerste" weer:

“Toch heeft de dood als koning geheerst van Adam tot Mozes, ook over hen, die niet gezondigd hadden op een gelijke wijze als Adam overtrad, die een beeld is van de komende.”
Romeinen 5:14

Het woord "heersen" betekent heerschappij. Onthoud dit als we hoofdstuk zes lezen. In dit hoofdstuk spreekt Paulus over datgene wat nu heerst over de mensen, en in het verleden over hen heeft geheerst.

“Wat zullen wij dan zeggen? Mogen wij bij de zonde blijven, opdat de genade toeneme? Volstrekt niet! Immers, hoe zullen wij, die der zonde gestorven zijn, daarin nog leven? Of weet gij niet, dat wij allen, die in Christus Jezus gedoopt zijn, in zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuwheid des levens zouden wandelen. Want indien wij samengegroeid zijn met hetgeen gelijk is aan zijn dood, zullen wij het ook zijn met hetgeen gelijk is aan zijn opstanding; dit weten wij immers, dat onze oude mens medegekruisigd is, opdat aan het lichaam der zonde zijn kracht zou ontnomen worden en wij niet langer slaven der zonde zouden zijn;”
Romeinen 6:1-6

Sommige mensen pleiten voor een duivel die een apart wezen is en los van de mens bestaat, op grond van het feit dat over de duivel wordt gesproken als over een persoon. Met andere woorden, hij wordt gepersonifieerd door "Satan", "de Duivel", "hij", enzovoorts te worden genoemd. Daarom moet hij een afzonderlijke entiteit hebben met leven in zichzelf.

In Romeinen spreekt Paulus over de verandering van het individu van het oude leven in het nieuwe leven in Christus en hij zegt dat de OUDE MAN met Christus gekruisigd is. Er is iets dat aan ons toebehoort dat gekruisigd is, weggedaan of weggenomen. In deze passage wordt het verpersoonlijkt en ONZE OUDE MAN.

“want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde.”
Romeinen 6:7

Dit spreekt tot christenen die bevrijd zijn van de zonde door hun aanvaarding van de dood en opstanding van Jezus Christus.

“Indien wij dan met Christus gestorven zijn, geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven, daar wij weten, dat Christus, nu Hij uit de doden is opgewekt, niet meer sterft: de dood voert geen heerschappij meer over Hem. Want wat zijn dood betreft, is Hij voor de zonde eens voor altijd gestorven; wat zijn leven betreft, leeft Hij voor God. Zo moet het ook voor u vaststaan, dat gij wel dood zijt voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus. Laat dan de zonde niet langer als koning heersen in uw sterfelijk lichaam, zodat gij aan zijn begeerten zoudt gehoorzamen,” Romeinen 6:8-12

Wij mogen de begeerte om te zondigen, of de "duivel", niet laten heersen of de heerser laten zijn in ons sterfelijk lichaam. Dat is logisch als we denken aan de uitdrukking "weerstand de duivel en hij zal van u vlieden". Weersta de lust om te zondigen en u zult niet zondigen.

“en stelt uw leden niet langer als wapenen der ongerechtigheid ten dienste van de zonde, maar stelt u ten dienste van God, als mensen, die dood zijn geweest, maar thans leven, en stelt uw leden als wapenen der gerechtigheid ten dienste van God. Immers, de zonde zal over u geen heerschappij voeren, want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade. Wat dan? Zullen wij zondigen, omdat wij niet onder de wet, maar onder de genade zijn? Volstrekt niet! Weet gij niet, dat gij hem, in wiens dienst gij u stelt als slaven ter gehoorzaamheid, ook moet gehoorzamen als slaven, hetzij dan van de zonde tot de dood, hetzij van de gehoorzaamheid tot gerechtigheid?” Romeinen 6:13-16

Let op de verpersoonlijking van de zonde. Als je de dienaren van de zonde wordt, maak je jezelf gehoorzaam aan hem. Gehoorzaam aan wie? Gehoorzaam aan de zonde. Dus de zonde wordt verpersoonlijkt als de heerser die over jou heerst, wanneer jij jezelf aan hem overgeeft. Hij zegt dat u zelfs zijn (zonden) dienaren bent.

“Maar Gode zij dank: gij waart slaven der zonde, doch gij zijt van harte gehoorzaam geworden aan die vorm van onderricht, die u overgeleverd is; en, vrijgemaakt van de zonde, zijt gij in dienst gekomen van de gerechtigheid.”
Romeinen 6:17-18

U bent dus vrijgemaakt van de duivel, of van de begeerte om te zondigen, door in de Here Jezus Christus te geloven en een dienstknecht der gerechtigheid te worden, een dienstknecht van Jezus.

“en, vrijgemaakt van de zonde, zijt gij in dienst gekomen van de gerechtigheid. Ik zeg dit van menselijk standpunt om de zwakheid van uw vlees. Want gelijk gij uw leden gesteld hebt ten dienste van de onreinheid en van de wetteloosheid tot wetteloosheid, zo stelt nu uw leden ten dienste van de gerechtigheid tot heiliging. Want toen gij slaven waart der zonde, waart gij vrij van de gerechtigheid. Wat voor vrucht hadt gij toen? Dingen, waarover gij u nu schaamt; immers, het einde daarvan is de dood. Maar thans, vrijgemaakt van de zonde en in de dienst van God gekomen, hebt gij tot vrucht uw heiliging en als einde het eeuwige leven. Want het

loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here.”
Romeinen 6:18-23

Hieruit blijkt heel duidelijk de theologie dat het loon van de zonde de dood is.

“Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen, opdat Hij door zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou onttrenen,”
Hebreeë 2:14

De duivel en de zonde kunnen in de meeste van deze passages door elkaar worden gebruikt. Zowel de duivel als de zonde worden aangeduid als "hij", "hem" en "het". Jullie zijn "zijn" dienaren, jullie zijn "zijn" dienaren, enzovoort. Dus het argument dat de duivel een persoon moet zijn, omdat hij gepersonaliseerd wordt door "hij" en "hem" genoemd te worden, gaat niet op. Zoals we hier hebben gezien, wordt zonde ook "hij" en "hem" genoemd.

Er is een grondstelling in de natuurkunde dat dingen die gelijk zijn aan hetzelfde, gelijk zijn aan elkaar. De duivel en de zonde hebben beiden de macht en de sleutel tot de dood. De duivel en de zonde zijn beiden datgene wat in uw sterfelijk lichaam heerst als u zich tot de zonde wendt. De duivel en de zonde zijn beiden datgene wat u dient als u in zonde leeft. En de duivel en de zonde zijn beide datgene waarvoor Jezus kwam om te vernietigen. Hij stierf opdat de duivel, of de zonde, een einde zou hebben in uw sterfelijk lichaam.

Voordat we het onderwerp van dienstknechten en het dienen van datgene wat over je heerst verlaten, laten we een deel van Johannes 12 lezen. Jezus vertelt over Zijn komende dood.

"DE VORST VAN DEZE WERELD"

“Maar Jezus antwoordde hun en zeide: De ure is gekomen, dat de Zoon des mensen moet verheerlijkt worden.”
Johannes 12:23

Terwijl Jezus zijn gebed beëindigt, wordt een stem gehoord:

“Vader, verheerlijk uw naam! Toen kwam een stem uit de hemel: Ik heb hem verheerlijkt, en Ik zal hem nogmaals verheerlijken! De schare dan, die daar stond en toehoorde, zeide, dat er een donderslag geweest was; anderen zeiden: Een engel heeft tot Hem gesproken. Jezus antwoordde en zeide: Niet om Mij is die stem er geweest, maar om u. Nu gaat er een oordeel over deze wereld; nu zal de overste dezer wereld buitengeworpen worden; en als Ik van de aarde verhoogd ben, zal Ik allen tot Mij trekken. En dit zeide Hij om aan te duiden, welke dood Hij sterven zou.”
Johannes 12:28-33

Jezus dood zou de vorst van deze wereld uitdrijven. Na verder onderwijs aan de discipelen over wat Hij zou gaan doen, wat er met Hem zou gaan gebeuren, en wat er zou worden volbracht, zegt Jezus:

“En nu heb Ik het u gezegd, eer het geschiedt, opdat gij geloven moogt, wanneer het geschiedt. Niet veel zal Ik meer met u spreken, want de overste der wereld komt en heeft aan Mij niets,”
Johannes 14:29-30

Jezus impliceert dat de "vorst van deze wereld" zal zegevieren, althans op dat moment. De vorst van deze wereld zou Pilatus kunnen zijn geweest, die de heerser was, of de vorst van het Romeinse Rijk in die tijd. Het had de opperpriester kunnen zijn, die de heerser was over Jeruzalem; of het had de dood kunnen zijn. De vorst van deze wereld zou de heerschappij over Jezus op zich nemen, althans tijdelijk.

Wat heerst er over de wereld? Ja, ik weet dat de mensen zeggen dat de duivel of Satan regeert. Maar wat is het principe waar we het net over hebben gehad dat heerst over de wereld? Zonde en dood zijn de heersers van deze wereld. Als je niet denkt dat zonde en dood heersen over deze wereld, dan heb je niet goed gekeken naar de wereld zoals die nu is. Iedereen gaat naar de dood toe. Allen hebben gezondigd en komen te kort aan de heerlijkheid van God. De uitdrukking "vorst van deze wereld" kan dus eenvoudig datgene betekenen wat over de mens in deze wereld heerst. Het hoeft niet een aparte entiteit te zijn met leven in zich.

In hoofdstuk 16 van Johannes lezen we over de Heilige Geest, of de Trooster, die zal komen:

"Doch Ik zeg u de waarheid: Het is beter voor u, dat Ik heenga. Want indien Ik niet heenga, kan de Trooster niet tot u komen, maar indien Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden. En als Hij komt, zal Hij de wereld overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel; van zonde, omdat zij in Mij niet geloven; van gerechtigheid, omdat Ik heenga tot de Vader en gij Mij niet langer ziet; van oordeel, omdat de overste dezer wereld geoordeeld is." Johannes 16:7-11

In vers acht lezen we dat "Hij de wereld zal berispen over de zonde." De Trooster zal de zonde oordelen, die de vorst van deze wereld is. Hoe doet de Heilige Geest dat? Lees verder:

"doch wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid; want Hij zal niet uit Zichzelf spreken, maar al wat Hij hoort, zal Hij spreken en de toekomst zal Hij u verkondigen. Hij zal Mij verheerlijken, want Hij zal het uit het mijne nemen en het u verkondigen." Johannes 16:13-14

Met andere woorden, de Trooster zal u Gods Wetten leren. Hij zal u de juiste weg leren, Hij zal u de toekomstige dingen tonen. Hij zal u "zonde" openbaren, die de vorst van deze wereld is. Hij zal u verwijderen van een dienaar van de zonde (of de vorst van deze wereld) te zijn, Hij zal u de betere weg tonen en u onder de heerschappij van Jezus Christus plaatsen.

De meesten van ons is vanaf de kindertijd geleerd dat er een groot satanisch wezen is dat lang leeft en macht heeft om je geest en hart te beïnvloeden (hij zou van buitenaf komen en dit doen). De meesten van ons hebben nooit een argument gehoord tegen deze leer. Hetzelfde geldt voor de leer van de hel. We hebben er nog nooit een argument tegen gehoord. We horen het in de kerken, we lezen het in de bladen, we zien het in de films, we lezen het in de krant en iedereen met wie we ooit spraken vertelde ons dat wanneer mensen sterven ze naar de hel gaan en dat de duivel en zijn demonen hen steken met hooivorken, voor eeuwig en altijd. Wij geloofden dit omdat dat alles was wat we ooit gehoord hadden. Wij hadden nooit echt **de Schriften** onderzocht om te zien of deze dingen zo waren. En toch, wanneer wij de Schriften beginnen te onderzoeken, is deze leer er, vreemd genoeg, gewoon niet.

"DE VORST VAN DE MACHT VAN DE LUCHT"

Wij hebben zojuist gezien dat het ding dat wij dienen "zonde" is, die "duivel" wordt genoemd. Het is dat kwade principe in de natuur van de mens, dat de heerschappij over de mens overneemt, totdat hij door Jezus Christus van de zonde (of de duivel) wordt bevrijd.

In Efeziërs spreekt Paulus tegen mensen die christen zijn geworden:

"Ook u, hoewel gij dood waart door uw overtredingen en zonden, waarin gij vroeger gewandeld hebt overeenkomstig de loop dezer wereld, overeenkomstig de overste van de macht der lucht, van de geest, die thans werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid," Efeziërs 2:1-2

De fundamentalisten stoppen daar allemaal en zeggen: "Zij dienden allen de duivel, Satan, en de vorst van de macht van de lucht."

Laten we vers drie lezen:

"(trouwens, ook wij allen hebben vroeger daarin verkeerd, in de begeerten van ons vlees, handelende naar de wil van het vlees en van de gedachten, en wij waren van nature, evenzeer als de overigen, kinderen des toorns)," Efeziërs 2:3

Dit vertelt ons dat de "vorst van de macht van de lucht" gebruikt word voor de begeerten of verlangens van het vlees en van de geest. Het staat recht in de passage, maar de meeste mensen lezen alleen de verzen één en twee en ze lezen vers drie niet.

Paulus moet geweten hebben, toen hij aan de Efeziërs schreef, wat Jacobus wist toen hij deze woorden schreef:

"Maar zo vaak iemand verzocht wordt, komt dit voort uit de zuiging en verlokking zijner eigen begeerte. Daarna, als die begeerte bevrucht is, baart zij zonde; en als de zonde volgroeid is, brengt zij de dood voort." Jakobus 1:14-15

Dat is wat Jezus bedoelde toen Hij onderwees:

"Niets, dat van buiten de mens in hem komt, kan hem onrein maken, maar hetgeen uit de mens naar buiten komt, dat is het, wat hem onrein maakt." Markus 7:15

"En Hij zeide: Hetgeen uit de mens naar buiten komt, dat maakt de mens onrein. Want van binnenuit, uit het hart der mensen, komen de kwade overleggingen, hoererij, diefstal, moord, echtbreuk, hebzucht, boosheid, list, onmatigheid, een boos oog, godslastering, overmoed, onverstand. Al die slechte dingen komen van binnen uit naar buiten en maken de mens onrein." Markus 7:20-23

ONZE ERGSTE VIJAND ZIJN WIJZELF

Wat gebruiken de vijanden en de bedervers van Israël tegen ons? Sommigen zullen zeggen dat ze drank gebruiken, pomografie, en allerlei dingen die ons verleiden. Wat lokken ze uit? Ze lokken de duivel of de lust tot zonde die in ons is. Als we Jezus' heerschappij zouden aanvaarden, in plaats van de heerschappij van de duivel in ons, zouden deze vijanden geen vooruitgang maken met al de dingen die ze ons voorschotelen. Zij moeten datgene wat in ons is verleiden, wat ons vervolgens verontreinigt. Als wij de lust om te zondigen niet in ons zouden hebben, dan zouden al die

mensen die ons in de volken van Israël tegenwerken, letterlijk niet in staat zijn om hun brood te verdienen. De meesten van hen verdienen hun brood door ons datgene te laten kopen wat de lust in ons opwekt. Als we deze inwendige duivel onder controle zouden krijgen, zouden onze vijanden geen macht meer over ons hebben. Er is niet een of ander groot, almachtig, of alwetend bovennatuurlijk wezen dat tegen ons opkomt en dat wij niet kunnen weerstaan. Zoals het gezegde luidt: wij zijn onze eigen ergste vijand.

Telkens wanneer Israël in zonde en ongerechtigheid verkeerde, zond God een profeet naar hen toe en beschuldigde de Israëlieten. Hij beschuldigde niet de duivel, of Satan of Israëls vijanden van zonde en ongerechtigheid. Hij beschuldigde altijd het volk zelf. Israëlieten zijn altijd persoonlijk verantwoordelijk geweest voor hun eigen zonden. Daarom bad David in Psalm 19: "Reinigt Gij mij van geheime gebreken." David had de zonde van overspel begaan en in Psalm 51 zegt hij:

"Wees mij genadig, o God! naar Uw goedertierenheid; delg mijn overtreding uit, naar de grootheid Uwer barmhartigheden. Was mij wel van mijn ongerechtigheid, en reinig mij van mijn zonden. Want ik ken mijn overtredingen, en mijn zonde is steeds voor mij. Tegen U, U alleen, heb ik gezondigd, en gedaan, dat kwaad is in Uw ogen; opdat Gij rechtvaardig zijt in Uw spreken, en rein zijt in Uw richten."

Psalm 51:3-6

"Ontzondig mij met hysop, dan ben ik rein, was mij, dan ben ik witter dan sneeuw;"

Psalm 51:9

David beweerde niet dat de duivel het hem had laten doen of dat iemand anders hem was komen verleiden. David zei: "Ik heb gezondigd, God vergeve mij."

Ook al prediken veel predikanten uit de Wet en proberen zij mensen te overtuigen van zonde, toch laten zij deze alwetende geest hier als de oorzaak van hun zonde; in plaats van de oorzaak te leggen waar die is: midden in onze eigen verdorven geest en hart. Als wij ons realiseren wat WIJ zijn, dan is het gemakkelijk voor ons om te begrijpen waarom God ons zegt dat wij degenen zijn die zich moeten bekeren.

God vertelt ons wat de lust om te zondigen doet:

"Indien dan nog ons evangelie bedekt is, is het bedekt bij hen, die verloren gaan, ongelovigen, wier overleggingen de god dezer eeuw met blindheid heeft geslagen, zodat zij het schijnsel niet ontwaren van het evangelie der heerlijkheid van Christus, die het beeld Gods is."

2 Korintiërs 4:3-4

EÉN SOEVEREINE SCHEPPER GOD

Het is de begeerte om te zondigen in het vlees die de mensen verblindt voor de waarheid. Het is dat wat in de mens is dat hem verblindt. Het is niet een duivel of Satan die een vloek over hem uitspreekt.

Als je gelooft dat er een grote Satan is die dit allemaal doet en die de oorzaak is van al deze slechte en verdorven dingen die gebeuren, wat zegt dat dan over Gods soevereiniteit? En wat zegt dat over Jezus' uitspraak dat Hem alle gezag in hemel en op aarde is gegeven? Het vernietigt het!

Wat verblindt de mensen? Hun zondige natuur! Wie gaf de mensen hun zondige natuur? God, de Schepper!

Uiteindelijk hebben we het over de soevereiniteit van God. We hebben het over de vraag of er één God is of vele goden. De waarheid die naar buiten moet komen is dat er EÉN God is. Hij heeft ons gemaakt zoals we zijn, met wat we een fout zouden kunnen noemen, maar God deed het opzettelijk.

Ik moet denken aan een nieuw boek dat iemand me onlangs gaf. Het is getiteld Wereld Mythologie. Het behandelt alle beschavingen en volkeren van de aarde van het verleden tot het heden. Het is een beetje verbazingwekkend om alleen al door zoiets heen te bladeren en naar de afbeeldingen van heidense goden te kijken. Mensen aanbidden werkelijk die kleine beeldjes, stukjes steen, snijwerkjes van ivoor, en gietwerkjes van goud. Deze "goden" hebben namen gekregen en hebben krachten toegeschreven gekregen. Er zijn lange verhalen, die wij tegenwoordig mythologie noemen, waarin de heidenen geloofden. Een groot deel van de wereld gelooft nog steeds in dit soort dingen. In Australië word het genoemd "Dreamtime" en word het aan kinderen geleerd.

In de mythologie zijn er goden voor alles. Er zijn goden voor de schepping, voor rampen, voor aardbevingen en voor het weer. De heidenen hebben goden die de wind en de zee beheersen, goden die hen oogsten geven of hun oogsten vernietigen, en goden van oorlog en vrede. Zij hebben goden die leven en gezondheid schenken en ziekte en dood brengen. Sommige van hun goden schenken kinderen, terwijl weer andere rijkdom of armoede schenken.

Waar komen al deze goden vandaan? Zij komen uit het binnenste van de geesten van de mensen. De Bijbel noemt ze "geen goden". Het zijn dingen die mensen in hun hart en geest verzinnen en die ze dan aan andere mensen leren.

EEN INSTRUMENT VAN PRIESTERLIJKE BEHEERSING

Er is één reden voor dit alles. Als je de oude geschiedenis kent, zul je herkennen dat de verhalen die door de priesters over goden werden verteld, maar één doel hadden: het volk onderwerpen aan de priester. Het verhaal heeft altijd hetzelfde einde: "Hier zijn al deze goden. Ik, de priester, heb contact met hen allemaal. Ik weet hoe ik met ze moet praten. Ik zal boodschappen van hen krijgen en zal offers aan hen brengen om hun toorn weg te nemen, of ik zal tot hen bidden om jullie goede dingen te geven. Wat moet je doen? Je moet me je geld geven, je trouw, je gehoorzaamheid aan mijn bevelen."

De geschiedenis van de wereld is de geschiedenis van mensen in gevangenschap van mensen die hen valse verhalen over goden leerden. Laten we dat eens overzetten naar de moderne tijd. Dient de duivel hetzelfde doel? De predikant is de priester die contact heeft met God. De mensen wordt verteld dat er een razend monster in de wereld is, dat hen zal vernietigen tenzij deze predikant tussenbeide komt bij God om hen te redden. Ons wordt verteld dat als we de dominee niet gehoorzamen, we naar die plaats zullen gaan waar de duivel is en we voor eeuwig en altijd gemarteld zullen worden.

Wat is het resultaat van deze leer? Hele naties en hele volkeren komen onder het juk van een priesterschap, dat het bestaan leert van een boze god die niet bestaat. Het enige verschil is dat jaren geleden de priesters leerden dat er honderden goden waren, terwijl vandaag de dag, wat voor het christendom doorgaat, slechts twee goden lijkt te prediken: de goede en de slechte. Het principe is nog steeds hetzelfde. Het resultaat is nog steeds hetzelfde. Mensen

komen onder slavernij van een priesterschap. In het Christendom verpakt de geestelijkheid dit alles in Bijbelse bewoordingen, en zij gebruikt zelfs de naam van Jezus. Maar hun thema is nog steeds hetzelfde: "Jullie moeten komen en doen wat ik zeg, anders zullen jullie worden overgeleverd aan deze duivel en in de hel zal hij jullie voor eeuwig kwellen. Ik ben de enige die jullie kan redden."



De rooms-katholieke kerk regeert, tot op grote hoogte, over een groot deel van de aarde met deze valse leer, die vertelt over een niet bestaande god die de macht heeft om mensen kwaad te doen. Kunt u zich voorstellen hoe de wereld er uit zou zien en hoe ons volk er uit zou zien als het geleerd werd, en werkelijk geloofde, dat er maar ÉÉN God is, die alle macht heeft en dat wij ons tot Hem kunnen wenden voor hulp, voor levensonderhoud en voor bevrijding van de begeerte om in onszelf te zondigen?

In Exodus bevrijdde God Israël uit de Egyptische slavernij. Hoofdstuk 12 verhaalt over het geven van het Pascha, dat een symbool was van het vergoten bloed van Jezus Christus, dat de verzoening en de verlossing van onze zonden is. In de verzen 11 en 12 lezen we:

"En aldus zult gij het eten: uw lendenen omgord, uw schoenen aan uw voeten en uw staf in uw hand; overhaast zult gij het eten; het is een Pascha voor de HERE. Want Ik zal in deze nacht het land Egypte doortrekken en alle eerstgeborenen, zowel van mens als dier, in het land Egypte slaan en aan alle goden van Egypte zal Ik gericht oefenen, Ik, de HERE."
Exodus 12:11-12

Toen God de eerstgeborenen van de heersende klasse in Egypte vernietigde, vernietigde God de macht van de goden van Egypte. Hij vernietigde de mensen en het resultaat was dat Hij de goden vernietigde.

De eerste van de Tien Geboden luidt:

"Toen sprak God al deze woorden: Ik ben de HERE, uw God, die u uit het land Egypte, uit het diensthuis, geleid heb. Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben."
Exodus 20:1-3

In het verbond dat God op de berg sloot, lezen we:

"Ten aanzien van alles, wat Ik u bevolen heb, zult gij op uw hoede zijn; de naam van andere goden zult gij niet noemen, hij zal uit uw mond niet gehoord worden."

Exodus 23:13

"Want mijn engel zal voor uw aangezicht gaan en u brengen naar de Amoret, de Hethiet, de Perizziet, de Kanaaniet, de Chiwwiet en de Jebusiet, en Ik zal hen vernietigen. Gij zult u niet nederbuigen voor hun goden noch hen dienen en gij zult niet doen naar hun werken, maar gij zult ze volkomen vernielen en hun gewijde stenen zult gij geheel verbrijzelen."
Exodus 23:23-24

"Gij zult noch met hen noch met hun goden een verbond sluiten. Zij zullen in uw land niet blijven wonen, opdat zij u niet tegen Mij doen zondigen, doordat gij hun goden gaat dienen, want dit zou u tot een valstrik zijn." Exodus 23:32-33

Als u het woord "goden" in uw concordantie opzoekt, zult u zien dat Israël zich altijd en eeuwig neerboog en andere goden diende, of vereerde. Het resultaat was altijd hetzelfde: verovering en dienstbaarheid aan andere volken. Telkens wanneer Israël het in zijn hoofd en hart kreeg dat er een andere god dan God was, werden zij door andere volken gevangen genomen.

Jeremia de profeet werd naar Israël gezonden toen zij in zonde en ongerechtigheid verkeerden.

"Zwerft rond in de straten van Jeruzalem, ziet toch en speurt na, zoekt op zijn pleinen, of gij iemand vindt, of er een is, die recht doet, die oprechtheid betracht, dan zal Ik haar vergeven."
Jeremia 5:1

Jeremia gaat door met hen te veroordelen omdat zij een zondig volk zijn:

"Waarom zou Ik u vergeven? Uw kinderen verlaten Mij en zweren bij niet-goden. Toen Ik hen verzadigd had, pleegden zij echtbreuk, ja, in het hoerenhuis zijn zij thuis."
Jeremia 5:7

"Zie, Ik breng over u een volk van verre, o huis Israels, luidt het woord des HEREN; een volk van eeuwen is het, een overoud volk, een volk, waarvan gij de taal niet kent en de spraak niet kunt verstaan; zijn pijlkoker is als een geopend graf, allen zijn het helden. Verslinden zal het uw oogst en uw brood, verslinden zal het uw zonen en uw dochters, verslinden zal het uw schapen en uw runderen, verslinden zal het uw wijnstok en uw vijgeboom; vergruizelen zal het uw versterkte steden, waarop gij uw vertrouwen stelt, door het zwaard. Doch, ook in die dagen, luidt het woord des HEREN, zal Ik niet voorgoed met u afrekenen. En het zal geschieden, wanneer gij zegt: Waarvoor heeft de HERE, onze God, ons dit alles aangedaan? zeg dan tot hen: Gelijk gij Mij hebt verlaten om vreemde goden te dienen in uw land, zo zult gij vreemden dienen in een land dat het uwe niet is."
Jeremia 5:15-19

Israël diende andere goden, dus liet God Israël andere mensen dienen.

"Maar dit volk heeft een weerbarstig en weerspannig hart, zij zijn afgeweken en heengegaan, zij hebben niet bij zichzelf gezegd: Laat ons toch de HERE, onze God, vrezen, die regen geeft, de vroege en late regen, op zijn tijd, die de vaste oogstweken ons bewaart."
Jeremia 5:23-24

De prediking in de meeste kerken vertelt hoe de duivel heerst over u, over koninkrijken, en over de hel. Dit bouwt een andere god op die niet bestaat. Dus wordt Israël gedwongen "de duivel" te vrezen. Daarom zegt deze passage ons dat zij niet in hun hart zeggen: "Laten wij nu de Heer vrezen die ons regen geeft." Zij vrezen de Here niet, in plaats daarvan vrezen zij de duivel. Velen van ons Israël-volk zijn, letterlijk, onder de slavernij van een godsdienstig systeem. Die slavernij ontstaat omdat hun is geleerd te vrezen in de handen van een boze, goddeloze god te worden geplaatst, als zij dat godsdienstige systeem niet gehoorzamen. Dat is waar God het over heeft in de volgende verzen:

"Zou Ik hierover geen bezoeking doen, luidt het woord des HEREN, of zou Ik aan een volk als dit Mij niet wreken? Ontzettend en afschuwelijk is wat er voorvalt in het land; de profeten profeteren vals en de priesters verschaffen zich gewin nevens hen, en mijn volk heeft het gaarne zo. Maar wat zult gij doen, als het op een einde loopt?"

Jeremia 5:29-31

Welke middelen gebruiken de priesters om de heerschappij in handen te nemen? Zij gebruiken valse leringen. Het is vandaag de dag waar dat Gods volk in Israël de grofste ongerechtigheden en zonden in hun land toelaat, omdat zij van de predikanten hebben geleerd dat Jezus de Wet heeft weggedaan. Deze predikanten profeteren vals.

Ons wordt door deze valse profeten verteld dat God je zal vervloeken als je je tegen een Jood verzet. Het resultaat is dat Joodse oplichters, zwendelaars, aandelenmanipulators, landfraudeurs en Joodse vernietigers van ons ras en onze cultuur de controle hebben overgenomen van onze samenleving en zelfs van onze regering. De profeten profeteren vals. Wat zal God met je doen als je iets tegen de Joden doet? De predikanten zeggen: Hij zal je naar de hel sturen en je in de klauwen van de duivel brengen, die je voor eeuwig en altijd zal kwellen. Die angst leeft bij miljoenen van ons volk. Als zij wisten dat God alleen bestaat en dat God barmhartig is, zouden zij niet in zulke onzin trappen.

Laat mij ter illustratie hiervan een ervaring vertellen die ik enige tijd geleden had. Ik woonde een bijeenkomst bij aan de westkant waar Archeoloog Ray Capt een film vertoonde. Ik had de bijeenkomst geopend met gebed en gesloten. Toen ik wegging, volgde een stel mij naar de parkeerplaats. Ze stelden me enkele vragen over wat voor geheime organisatie wij waren. De vrouw nam het woord en zei: "Ik ben naar andere bijeenkomsten zoals deze geweest en ze praten allemaal over de Bijbel, maar als ze dan eindelijk ter zake komen zeggen ze dat de Joden geen Israëlieten zijn. Dat lijkt hun belangrijkste boodschap te zijn." Ik antwoordde: "Nou, wij zijn niet geheim. Ik heb een kerk in Scottsdale en een radio bediening. Niemand verbergt iets. Het is gewoon dat we weten dat de Joden anti-Christ zijn en zij zijn niet het Israël volk. Zij zijn niet God's 'uitverkoren volk'." Toen ik dit zei, trokken zij zich fysiek zo'n twee meter van mij terug en lieten een zeer hoorbare hijg horen. Ze zeiden, "Oh, je gaat naar de hel als je dat gelooft over de Joden."

Denk je dat deze angst voor de duivel en de hel geen controle mechanisme is? Dat is het wel. Het zorgt ervoor dat onze mensen dingen laten gebeuren in het land die niet zouden gebeuren als ze de waarheid over de duivel en over de hel kenden. Dit echtpaar was eigenlijk bang dat God hen aan de duivel zou overleveren. We spraken nog enkele ogenblikken en het was duidelijk dat ik met hen geen enkele waarheid kon bereiken omdat zij bang waren om "naar de hel te gaan". De doctrine van de duivel had hen het contact met de werkelijkheid doen verliezen.

hoofdstuk 8

"Duivels Utdrijven"

Laten we eens kijken naar het ujdrijven van duivels zoals in de Schrift staat. Er schijnen in het Nieuwe Testament gevallen te zijn waarin boze geesten of demonen door Jezus en Zijn discipelen uit mensen worden geworpen. Drie van zulke gevallen komen voor in Mattheüs.

"En Hij trok rond in geheel Galilea en leerde in hun synagogen en verkondigde het evangelie van het Koninkrijk en genas alle ziekte en alle kwaal onder het volk. En het gerucht van Hem drong door tot in geheel Syrië; en men bracht tot Hem allen, die ernstig ongesteld waren, gekweld door allerlei ziekten en pijnen, bezeten en maanziek en verlamden, en Hij genas hen."

Mattheüs 4:23-24

Het woord "lunatic" betekent "gek geworden door de werking van de maan". [maanziek, krankzinning] Blijkbaar hadden sommigen duivels en werden anderen gek gemaakt door de werking van de maan. Als je het ene gelooft, kun je net zo goed het andere geloven.

"Toen het nu avond werd, bracht men vele bezeten tot Hem; en Hij dreef de geesten uit met zijn woord en die ernstig ongesteld waren genas Hij allen,"

Mattheüs 8:16

"Terwijl zij heengingen, zie, men bracht een doofstomme bezetene bij Hem. En nadat de boze geest was uitgedreven, sprak de doofstomme. En de scharen verbaasden zich en zeiden: Zo iets is nog nooit in Israël voorgekomen!"

Mattheüs 9:32-33

In het algemeen, waar de Bijbel zegt dat duivels in mensen worden uitgedreven, wordt het woord "duivel" vertaald van het Griekse woord "daimonion" of het equivalent daarvan. Het is van "daimonion" dat wij ons Engelse woord "demon" krijgen. Wanneer er sprake is van een individuele duivel, zoals degene die Jezus verleidde, is het woord "diabolos", wat heel anders is - wat het Grieks betreft.

Ik ga nu een ander boek citeren, dat mij enige tijd geleden door iemand werd toegestuurd, waarin de auteur uit andere bronnen citeert waarom men in die tijd mensen met lichamelijke of geestelijke afwijkingen aanduidde als hebbende demonen of duivels. Hij spreekt over het woord "daimonion," zelf, en zegt:

"Het was de naam die de Grieken gaven aan wezens waarvan zij dachten dat ze in de lucht bestonden en een bemiddelende rol speelden tussen God en de mens ten goede of ten kwade.

"Deze denkbeeldige wezens zouden in het Deze denkbeeldige wezens in het Engels worden uitgedrukt als "demon", "kwade genius" of "voogdij godheid", die alle tot de heidense mythologie behoren en geen plaats hebben in de waarheid. Wij citeren de volgende opmerkingen over dit onderwerp uit Parkhurst's Greek Lexicon, een voorbeeld van de oorsprong van het idee".

Vervolgens citeert hij enkele bijbelverzen in zowel het Oude als het Nieuwe Testament waarin deze mensen zogenaamd onderworpen zijn aan een soort van "macht van

de lucht". Dat was wat de Grieken beschouwden als deze demonen.

Nogmaals een citaat van deze auteur:

"Het meest beeldend zijn de woorden van Plato in Sympos: 'Elke demon is een tussenwezen tussen God en sterfelijke mensen.' Als je vraagt wat hij bedoelt met 'middenwezen' zal hij je zeggen: "God wordt niet onmiddellijk door de mens benaderd, maar alle handel en omgang tussen goden en mensen geschiedt door bemiddeling van demonen." Wilt gij de bijzonderheden zien? Demonen zijn verslaggevers en dragers van de mensen tot de goden en, weer, van de goden tot de mensen en, van de smeekbeden en gebeden van de een, en van de bevelen en beloningen van toewijding van de ander. Naast deze oorspronkelijke materiële bemiddelaars of de intelligentie die in hen woont, die Appellias een hogere soort demonen noemt, die altijd vrij zijn van de bezwaring van het lichaam, en uit welke hogere orde Plato veronderstelt dat voogden werden aangesteld mannen, erkennen de heidenen nog een andere soort, namelijk de zielen van mensen die na de dood vergoddelijkt of heilig verklaard zijn."

"Volgens de Grieken waren er twee soorten demonen. De ene soort waren slechts geesten van de lucht en de andere waren werkelijke zielen van mensen die gestorven waren. Zo zegt Hessiad, een van de oudste heidense schrijvers, die dat gelukkige mensengeslacht beschrijft dat in het eerste en gouden tijdperk van de wereld leefde, dat zij na de dood van dit geslacht door de wil van de grote Jupiter tot demonen werden gepromoveerd, bewaarders van sterfelijke mensen, waarnemers van hun goede en kwade werken, bekleed met lucht, altijd wandelend over de aarde, schenkers van rijkdommen en dit, zegt hij, is de koninklijke eer die zij genieten."

Volgens de Griekse mythologie hebben deze demonen de macht om mensen dingen te geven of te onthouden."

Plato is het met Hessiad eens en zegt: "Hij en vele andere dichters spreken uitstekend die beweren dat wanneer goede mensen sterven, zij grote eer en waardigheid bereiken en demonen worden. Dezelfde Plato, op een andere plaats, beweert dat: Allen die dapper in de oorlog sterven, behoren tot de gouden generatie van Hessiad en worden demonen en dat wij voor altijd hun graven moeten dienen en aanbidden als de graven van demonen. Zo ook," zegt hij, "verordenen wij telkens wanneer iemand van hen die uitmuntend goed waren in het leven, sterft, hetzij van ouderdom of op een andere manier."

Dus, goede mensen worden dan demonen en volgens Plato moeten wij hen vereren.

"Volgens Plutarchus was het een zeer oude opvatting dat er bepaalde boze en kwaadaardige demonen waren die goede mensen benijden en trachten hen te storen en te hinderen in het nastreven van deugdzaamheid, opdat zij, standvastig in goedheid

en onkreukbaar, na de dood een beter lot zouden krijgen dan zij zelf genieten."

Dus, demonen proberen je naar beneden te halen, zodat je een slechtere demon wordt dan zij zijn.

Dan zegt de auteur van dit artikel dit:

"Christus' gelijkvormigheid aan de volkstaal verplichtte Hem niet tot volkse waanideeën. In één geval erkent Hij blijkbaar de god van de Filistijnen."

"Als ik door Beëlzebub duivelen uitdrijf, door wie doen uw zonen dat dan?"
(Lucas 11:19)

"Beëlzebub' (of Baalzebub) was de god van de vliegen, een god die door de Filistijnen werd aanbeden, volgens 2 Koningen 1:6. Christus, die de naam gebruikt, neemt niet de moeite om stil te staan bij het feit dat Beëlzebub een heidense fictie was, maar schijnt eerder, omwille van het argument, aan te nemen dat Beëlzebub een realiteit was".

Vervolgens wijst hij erop dat het feit dat Jezus hen niet berispte en hen vertelde dat Beëlzebub niet bestond, niet betekent dat Jezus geloofde dat hij bestond. Jezus sprak met hen alsof hun goden echt waren, en dat waren ze voor hen ook.

Dit vereist een beetje meer studie, want het uitdrijven van demonen of duivels wordt heel wat keren in de Bijbel genoemd. Laten we dus verder lezen, vanaf het punt waar we waren in Mattheüs 9, waar Jezus deze duivel of demon uitdreef en de stomme sprak:

Maar de Farizeeën zeiden: Hij drijft duivels uit door de vorst van de duivels. En Jezus trok rond in alle steden en dorpen, onderricht gevend in hun synagogen, en predikende het evangelie van het Koninkrijk, en genezende alle ziekte en alle kwaal onder het volk.
Mattheüs 9:34

Telkens wanneer het idee werd geopperd dat er een leider of een vorst van de duivels was, zien we dat het de Joodse Farizeeën waren die het naar voren brachten. In de bovenstaande passage beschuldigen zij Jezus ervan dat Hij duivels uitdreef door de vorst van de duivels. Wat gebeurde er? Jezus antwoordde hen niet eens. Hij ging gewoon door met Zijn werk, het genezen van zieke mensen.

DE KRANKZINNIGE MAN EN DE ZWIJNEN STORMLOOP

Hoe zit het met het uitdrijven van de duivels in de varkens? In Marcus, hoofdstuk vijf, wordt het verhaal in meer detail verteld:

"En zij kwamen aan de overkant der zee in het land der Gerasenen. En toen Hij uit het schip ging, kwam Hem terstond uit de grafsteden een mens tegemoet met een onreine geest"
Marcus 5:1-2

In het verhaal in Mattheüs acht, waren er twee mannen. Hier is er maar één. Dit kan dus niet hetzelfde incident zijn. Er kunnen twee soortgelijke incidenten zijn geweest. Verder in Marcus:

Die zijn woning had tussen de graven, en niemand kon hem binden, nee, niet met kettingen: Want hij was dikwijls

gebonden geweest met ketenen en boeien, en de ketenen waren door hem uiteengerukt, en de boeien in stukken gebroken; en niemand kon hem temmen.

En voortdurend, nacht en dag, was hij in de graven en in de bergen, schreeuwende en zichzelf met stenen slaande. En toen hij Jezus uit de verte zag, liep hij toe, viel voor Hem neder, en zeide, roepende met luider stem: Wat hebt Gij met mij te maken, Jezus, Zoon van de allerhoogste God? Ik bezweer U bij God, dat Gij mij niet pijnigt. Want Hij zeide tot hem: Onreine geest, ga uit van deze mens. En Hij vroeg hem: Hoe is uw naam? (5-10a) En hij zeide tot Hem: Mijn naam is legioen, want wij zijn talrijk. En hij smeekte Hem dringend hen niet buiten het land te zenden. Nu werd daar bij de berg een grote kudde zwijnen gehoed. En zij smeekten Hem, zeggende: Zend ons in de zwijnen, dat wij daarin varen. En Hij stond het hun toe. En de onreine geesten gingen uit en voeren in de zwijnen; en de kudde, ongeveer tweeduizend, stormde langs de helling de zee in en zij verdronken in de zee."

Markus 5:3-13

Als je verder leest, ontdek je dat de mensen die in dat gebied woonden, ontdekten wat er gebeurd was. Zij kwamen naar buiten en vroegen Jezus om te vertrekken.

"En toen Hij in het schip ging, smeekte de bezetene Hem, dat hij bij Hem mocht blijven. Doch Hij stond het hem niet toe, maar Hij zeide tot hem: Ga naar uw huis tot de uwen en bericht hun al wat de Here in zijn ontferming u gedaan heeft."

Markus 5:18-19

Volgens de moderne terminologie was de man duidelijk krankzinnig. Veel mensen die als krankzinnig worden beschouwd hebben geestelijke afwijkingen door gifstoffen in hun lichaam, gebrek aan bepaalde voedingsstoffen, of een lichamelijk letsel aan hun hoofd. Zij hebben niet noodzakelijkerwijs een demon in hun lichaam om deze geestelijke afwijkingen te veroorzaken of om ongewone kracht te tonen. Dit is niet ongewoon.

Is het mogelijk dat, toen Jezus deze duivels of demonen uitdreef, Hij niets meer of minder deed dan een persoon genezen die een of ander lichamelijk gebrek had?

Dat verklaart nog steeds de zwijnen niet, of wel? Denk eens even na. Van blinde mensen werd gezegd dat zij een demon hadden en Jezus dreef die uit en genas hen. Hetzelfde gold voor mensen die stom waren of ziek door een of andere ziekte die ze misschien hadden. Hier hebben we een man die raaskalt, krankzinnig is, van wie gezegd wordt dat hij een duivel of een demon heeft, en Jezus drijft die uit en geneest hem. Ik beweer niet dat Jezus de mensen probeerde te laten zien dat demonen niet bestonden. Hij ontkende het niet. Hij genas de mensen gewoon.

Maar, bedenk dit: Jezus onderwees ook in gelijkenissen. Toen de discipelen Hem vroegen waarom, zei Hij: "Omdat zij de waarheid niet begrijpen." Jezus stond toe dat bepaalde mensen geestelijk blind bleven door in gelijkenissen te onderwijzen. Moeten wij er op staan dat Jezus iedere persoon verlichtte met wie Hij in contact kwam? Zou Hij hen hebben toegestaan in hun eigen onwetendheid en bijgeloof voort te gaan en hen hebben laten geloven dat demonen bestonden? Het is duidelijk dat God toestaat dat de heidenen doorgaan met het aanbidden van valse goden.

Psalm 96:5 zegt dat de goden der volken afgoden zijn, en Paulus schrijft dat afgoden niets zijn. In Jesaja, hoofdstukken 41 tot en met 45, doet God veel moeite om Israël te vertellen dat er geen andere goden naast Hem zijn, Hij is de enige God. Maar God heeft de niet-Israëlieten blijkbaar niet

gecorrigeerd. Zij geloven nog steeds in andere goden. Waarom houden wij vol dat Jezus de niet-Israëlieten moest corrigeren in hun valse geloof over demonen? Als Hij hen toestond een leugen te geloven door in gelijkenissen te onderwijzen, waarom aanvaarden wij dan niet dat Hij hen toestond een leugen te geloven door "demonen" uit te drijven en hen toe te staan dat te blijven geloven?

HET GELOOF IN DE WARE GOD SCHEIDT ISRAËL VAN DE HEIDENEN

Er is nog een ander principe in het spel dat hierop het antwoord kan zijn. In Exodus 33 heeft Israël gezondigd en God heeft gedreigd niet met Israël het Beloofde Land in te gaan. Hier spreekt Mozes spreekt tot God:

"En hij zeide tot Hem: Indien Gij zelf niet medegaat, doe ons vanhier niet optrekken. Waaraan zal anders geweten worden, dat ik en uw volk genade in uw ogen gevonden hebben, dan doordat Gij met ons medegaat? Immers daardoor zijn ik en uw volk afgezonderd uit alle volken, die op de aardbodem zijn." Exodus 33:15-16

Hoe wordt Israël afgezonderd van alle mensen op aarde? Het is alleen Israël dat de enige ware God aanbidt. Mozes zei dat dit ons zal scheiden van alle andere volken op aarde.

Eerder noemde ik een boek getiteld Wereld Mythologie. Het is een prachtig uitgevoerd, zeer groot boek met bladzijde na bladzijde afbeeldingen en tekeningen van beelden, afgoden en goden. Voor de heidenen zijn dit hun goden en zij geloven erin. God, de Almachtige, heeft hen tot op de dag van vandaag niet van die leugen ontdaan. Hij heeft toegestaan dat zij in hun waanvoorstellingen geloven. In feite zendt God sterke waanideeën naar de mensen die de waarheid niet willen geloven (2 Thessalonicenzen 2:10-12). Waarom is het dan niet mogelijk, dat de schijnbare bewijzen van demonen, waarover wij zoveel horen in de heidenwereld, niet iets is dat God toelaat, zodat zij in hun valse goden blijven geloven.

Israël blijft gescheiden van alle volkeren der aarde doordat zij het enige volk op aarde is dat de ware God van de Bijbel aanbidt. In feite is een van de belangrijkste bewijzen in de wereld van vandaag dat wij het Israëlitische volk zijn, het feit dat wij de God van de Bijbel aanbidden. Andere rassen aanbidden andere goden. Dat is wat God tegen Mozes zei in dit gesprek in Exodus.

Micha vier is een profetie over het Koninkrijk. Eén vers van deze profetie is voor mij verwarrend geweest, totdat het in deze studie over de duivel juist zin begon te krijgen. De verzen zes en zeven van hoofdstuk vier verwijzen naar de heropname van het Israëlitische volk:

"Te dien dage, luidt het woord des HEREN, zal Ik het kreupele verzamelen en het verstrooide bijeenbrengen, en degenen over wie Ik kwaad heb doen komen. En Ik zal het kreupele stellen tot een overblijfsel en het verdrevene tot een machtig volk, en de HERE zal Koning over hen zijn op de berg Sion, van nu aan tot in eeuwigheid." Micha 4:6-7

Wij weten dat dit spreekt over de hereniging van het Israëlitische volk naar dit grote, Noord-Amerikaanse continent, waarvan wij weten dat het het Sion van de Bijbelse profetie is. Het is het vers dat aan deze twee voorafgaat dat voor mij erg verwarrend was:

"Want alle volkeren wandelen elk in de naam van zijn god, maar wij zullen wandelen in de naam van de HERE, onze God, voor altoos en immer."
Micha 4:5

Dat was niet logisch voor mij voordat ik deze studie deed. Wat betekent het? Het betekent dat, in de tijd van Israëls hereniging, de niet-Israëlieten allemaal hun eigen godsdiensten en hun eigen goden zouden hebben en dat alleen Israël de ware God van de Bijbel zou aanbidden.

Zoals ik eerder heb gezegd, heeft God het geloof van de heidenen in valse goden of zelfs in demonen nog niet weggenomen. Jezus genas mensen die genezen wilden worden of wier familieleden of vrienden Hem vroegen te genezen. Hij "dreef demonen uit". De niet-Israëlieten gingen gewoon door met het geloven in demonen, net zoals zij vroeger hadden gedaan en Jezus corrigeerde hen niet, net zomin als Hij de niet-Israëlieten corrigeerde toen Hij in gelijkenissen sprak, zodat zij het niet zouden begrijpen. De Bijbel maakt duidelijk dat je het Woord van God alleen kunt begrijpen door de gave van de Heilige Geest. Mensen die de Heilige Geest niet hebben, kunnen de Bijbel niet begrijpen. God laat hen in onwetendheid, net zoals Jezus de heidenen achterliet in hun onwetende geloof in duivels en demonen.

BOODSCHAPPER VAN SATAN: VLESELIJKE NATUUR

Er is door de eeuwen heen veel gespeculeerd over de volgende verzen:

"en ook om het buitengewone van de openbaringen. Daarom is mij, opdat ik mij niet te zeer zou verheffen, een doorn in het vlees gegeven, een engel des satans, om mij met vuisten te slaan, opdat ik mij niet te zeer zou verheffen. Driemaal heb ik de Here hierover gebeden, dat hij van mij zou aflaten. En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg, want de kracht openbaart zich eerst ten volle in zwakheid. Zeer gaarne zal ik dus in zwakheden nog meer roemen, opdat de kracht van Christus over mij kome." 2 Korintiërs 12:7-9

Sommigen zeggen dat deze "doorn in het vlees" een lichamelijke handicap was. Sommigen geloven dat het een soort demon moet zijn geweest, omdat Paulus het "de boodschapper van Satan" noemde. Hij bad dat het hem zou verlaten, maar het ging niet weg. Wat was het dan? Ik geloof dat het niets meer of minder was dan de vleselijke natuur van de mens, waar Paulus mee te kampen had, net als iedere andere christen. De oude mens sterft nooit, hij wordt alleen onder controle gebracht. Deze vleselijke natuur was "de boodschapper van Satan." Het is gemakkelijker om Romeinen zeven te begrijpen, als we geloven dat 2 Korintiërs deze betekenis heeft.

Sommigen hebben zich afgevraagd of Paulus geen razende gek was toen hij sommige verzen van het zevende hoofdstuk van Romeinen schreef. De wet was tegen hem, de wet was voor hem. Hij kon geen beslissing nemen:

Is dan dat wat goed is mij dood geworden? God verhoede het. Maar de zonde, opdat zij zonde zou blijken, heeft door het goede de dood in mij gewerkt; opdat de zonde door het gebod meer dan zondig zou worden. Want wij weten, dat de wet geestelijk is; maar ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde. Want wat ik doe, sta ik niet toe; want wat ik wil, dat doe ik niet; maar wat ik haat, dat doe ik. Als ik dan doe wat ik niet wil, stem ik toe met de wet dat zij goed is. Nu

ben ik het niet meer, die het doe, maar de zonde, die in mij woont.
Romeinen 7:13-17

Paulus zegt dat hij probeert het goede te doen, maar dat er iets in hem is dat hem het kwade laat doen. Hij vindt het niet leuk, maar het gebeurt. Dan probeert hij de wet te volgen en wordt hij geteisterd door de vleselijke mens in hem, net zoals dat in iedere christen het geval is. Er zijn mensen in de wereld die God heeft overgegeven aan deze vleselijke natuur. Wij noemen hen de heidenen, de vleselijke mens, of de natuurlijke mens. De duivel in hen is hun volledige en totale heerser.

Wij, als christenen, hebben Gods Wet gekregen voor ons verstandelijk begrip en de Geest om ons te bewegen de Wet te gehoorzamen.

Daarom is er een oorlog in ons gaande, waarin wij een overwinnaar kunnen zijn. De heidenen kunnen niet winnen, zij zijn altijd het slachtoffer en verliezen de oorlog. Israël verliest niet, zolang zij het Woord lezen, het Woord tot zich nemen, het Woord bestuderen en het gehoorzamen. De apostel Paulus wilde dat de oorlog zou eindigen. Ik geloof dat hij tot God bad om er een eind aan te maken en God zei nee tegen hem. God zei dat Zijn kracht voldoende was en dat Hij verheerlijkt werd door de zwakheid van Paulus. Het feit dat wij niet volmaakt zijn, verheerlijkt God wanneer wij Hem gehoorzamen. God wordt verheerlijkt omdat wij zwak zijn en onderworpen aan de zonden van het vlees. Door Zijn Woord, Zijn Geest en Zijn Kracht, doen wij wat goed is in tegenstelling tot wat verkeerd is.

Paulus zegt:

"want naar de inwendige mens verlustig ik mij in de wet Gods, maar in mijn leden zie ik een andere wet, die strijd voert tegen de wet van mijn verstand en mij tot krijgsgevangene maakt van de wet der zonde, die in mijn leden is. Ik, ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods? Gode zij dank door Jezus Christus, onze Here! Derhalve ben ik zelf met mijn verstand dienstbaar aan de wet Gods, maar met mijn vlees aan de wet der zonde."

Romeinen 7:22-25

Ik geloof dat de begeerte van het vlees datgene is waarvan Paulus had gevraagd dat het zou worden weggedaan en dat niet werd weggedaan, net zo min als dat het geval is bij welke christen dan ook. Wij leven ons hele leven met die oude vleselijke mens, die oude duivel, die oude satan. We voeren een oorlog tegen hem. Deze "duivel" is, zoals je kunt zien, geen grote, bovennatuurlijke, altijd levende aartsengel die ons verleidt. Die verleiding komt van binnenuit ons en blijft daar. Maar door de Kracht en de Geest en het Woord van Jezus, wordt de duivel, of satan, ondergeschikt gemaakt.

Denk er ook aan, dat zowel in het Oude Testament als in het Nieuwe, God altijd de zondaar beschuldigt van de zonde. Toen Israël zondigde, zei God nooit dat "de duivel" hen verleidde. In plaats daarvan zei Hij hun dat zij gezondigd hadden en onder het oordeel zouden komen, totdat zij zich van hun zonde zouden afkeren en Hem zouden volgen. Hetzelfde is waar in het Nieuwe Testament. Het is altijd het individu dat van de zonde beschuldigd wordt en aangespoord wordt om te gehoorzamen en zich van de zonde af te keren. Die boodschap wordt altijd aan Israël gegeven. God heeft de heidenen nooit een boek gegeven waarin staat dat zij Zijn wet moeten volgen. Hij gaf die alleen aan Israël. Het bestaan zelf van deze demon, of duivel, of Satan, of wat het ook is dat in ons lichaam, in onze geest en

in ons hart woedt, en ons vermogen om het te overwinnen door het Woord en de Kracht en de Geest van God, onderscheidt ons van elk ander ras op aarde. De andere rassen geloven in die demonen, maken er goden van en vereren ze. Zij tekenen afbeeldingen van die "goden", zij maken standbeelden van hen en bouwen tempels voor hen. God zegt ons wat wij met die demonen en duivels moeten doen: onderwerp ze aan de macht van Christus en geef geen plaats aan de duivel.

GOD STAAT TOE DAT HEIDENEN IN ONWETENDHEID BLIJVEN

Hoe zit het met de varkens die in het water gingen? Geloof u dat demonen water in hun longen krijgen en verdrinken als ze het water ingaan? Geloof u werkelijk dat er demonen waren die uit deze man kwamen en met de varkens het water in gingen? Of genas Jezus een man en deed Hij iets dat de heidenen in hun zonde en hun ongerechtigheid liet? Ik ben meer geneigd het laatste te geloven. Daar komt nog bij dat dit één van de twee plaatsen is waar Jezus eigendom vernietigde. Jezus vernietigde een onrein dier dat zij niet mochten grootbrengen, aanraken of eten. Dus door Zijn daad gaf Hij hun een les in de Wet, die zij blijkbaar negeerden en niet geloofden. Het lijkt er bijna op dat sommige "demonen" hoorbaar spraken. Maar is het niet mogelijk dat de Almachtige God toeliet dat er stemmen te horen waren, zodat de heidenen in hun onwetendheid bleven? Maar laten we ons niet aansluiten bij de heidenen in die onwetendheid!

Sommige christelijke zendelingen in heidense landen beweren bewijzen te hebben gezien van demonen die daadwerkelijk mensen rondgoiden, in lichamen sneden en mensen in andere talen lieten spreken, dingen uitsprekend die een mens zogenaamd niet zou kunnen uitspreken. Is het niet vreemd dat dit soort activiteiten niet voorkomt onder christelijke Israëlgelovigen wanneer zij Gods Woord volgen? Het gebeurt altijd in heidense landen, onder het volk dat God toestaat in valse goden te geloven.

Wij moeten de absolute en totale soevereiniteit van God aanvaarden. Wat het ook is dat de heidenen geloven, het hoeft niet te bestaan, behalve in hun eigen gedachten en in dingen die God veroorzaakt om hen sterke waanvoorstellingen te zenden, zodat zij een leugen zullen geloven.

"GIJ ZIJT VAN UW VADER, DE DUIVEL"

Over vreemd gedrag en het hebben van een demon gesproken: in Lucas zeven zond Johannes de Doper mannen uit om naar Jezus te informeren en wij vinden dat de vijanden van Christus zeiden dat Johannes de Doper een demon had. In hoofdstuk acht van Johannes, had Jezus het volgende te zeggen tegen de schriftgeleerden en Farizeeën:

"Gij hebt de duivel [diabolos] tot vader en wilt de begeerten van uw vader doen. Die was een mensenmoorder van den beginne en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij naar zijn aard, want hij is een leugenaar en de vader der leugen." Johannes 8:44

In Jeremia lezen we dat het hart boven alle dingen wanhopig is. Deze mensen aanbaden de zonde in tempels die feitelijk zijn opgegraven in het oude land Kanaän. Deze daden van zonde zijn in strijd met de Wet van God. God zei

tegen hen: *"Gij zijt van uw vader, de duivel."* Met andere woorden, zij waren van de god die zij aanbaden, en dat was de zonde of de duivel.

"Wie uit God is, hoort de woorden Gods; daarom hoort gij niet, omdat gij uit God niet zijt." Johannes 8:47

Jezus zei tegen deze schriftgeleerden en Farizeeën dat zij niet in staat waren het bestaan of niet bestaan van andere goden te begrijpen, omdat zij Gods Woord niet kunnen horen.

"De Joden antwoordden en zeiden tot Hem: Zeggen wij niet terecht, dat Gij een Samaritaan zijt en bezeten zijt? Jezus antwoordde: Ik ben niet bezeten, maar Ik eer mijn Vader, en gij onteert Mij." Johannes 8:48-49

DE GROTE SUPERDUIVEL NIET IN DE BIJBEL!

Omdat Hij zich tegen hen verzette, werd van Jezus gezegd dat Hij een duivel had of een "daimonion" in het Grieks. We weten uit vers 49, hierboven, dat Jezus geen "duivel" had. Of deze duivels of demonen nu geesten, boze geesten, of kwade invloeden zijn, zij zijn altijd vrij beperkt in hun uitwerking. Dit is waar in het hele Nieuwe Testament. Meestal is er maar één persoon bij betrokken. De schade aan de bezeten is gewoonlijk zeer gering en beperkt tot die persoon en, in een paar gevallen, iemand die door hen werd verwond. Demonen waren altijd onderworpen aan Jezus, aan Zijn discipelen, en aan Zijn naam. Zij schenen geen invloed te hebben op naties of koninkrijken. Zij schenen een persoon geen grote geestelijke kracht te geven. In feite was hun effect precies het tegenovergestelde. De "bezeten" persoon werd wat wij "krankzinnig" zouden noemen. Echter, ongeacht wat je gelooft over de demonen die in het Nieuwe Testament werden uitgedreven, deze passages kunnen op geen enkele manier worden gebruikt om een grote super demon, super verleider, super duivel, aartsengel, Satan, of wat dan ook op te bouwen.

Om een en ander op te helderen, gaan we nog wat meer lezen over Satan in het Nieuwe Testament. In Markus acht vonden we dat Petrus een satan was omdat hij Jezus tegenwerkte in wat Jezus moest doen wat betreft gekruisigd worden. In Lucas lezen we over een satan die Judas Iskariot binnenging:

"Het feest nu der ongezuurde broden, dat Pascha genoemd wordt, naderde. En de overpriesters en de schriftgeleerden zochten, hoe zij Hem uit de weg konden ruimen, want zij waren bang voor het volk. En de satan voer in Judas, genaamd Iskariot, die tot het getal der twaalf behoorde. En hij ging heen en besprak met de overpriesters en hoofdlieden, hoe hij Hem aan hen zou overleveren. En zij verblijdden zich en kwamen overeen hem geld te geven." Lucas 22:1-5

Als Judas werkelijk handelde als de agent van een grote aartsengel, waarom wilde hij het dan doen om geld te krijgen? De aartsengel zou toch geen geld nodig hebben gehad? Nee, Judas handelde in gehoorzaamheid aan zijn eigen lust en verlangen naar geld, naar lof, of wat dan ook. Als we verder lezen in dit hoofdstuk, komen we bij een paar vreemde verzen:

"Simon, Simon, zie, de satan heeft verlangd ulieden te ziften als de tarwe, maar Ik heb voor u gebeden, dat uw

geloof niet zou bezwijken. En gij, als gij eenmaal tot bekering gekomen zijt, versterk dan uw broederen." Lucas 22:31-32

Het lijkt erop dat Jezus zei dat deze grote aartsengel Simon Petrus wilde hebben. Maar, zou dit iets te maken kunnen hebben met wat er kort daarvoor gebeurd was?

"Er ontstond ook onenigheid onder hen over de vraag, wie van hen als de eerste moest gelden. Hij zeide tot hen: De koningen der volken voeren heerschappij over hen en hun machthebbers worden weldoeners genoemd."

Lucas 22:24-25

Jezus berispte hen omdat zij twistten over wie van hen de grootste onder Hem zou zijn. Zij zwichtten voor de begeerten van het vlees, voor hun eigen ego, voor hun eigen verlangen om groot te zijn. Jezus zei tegen Simon: "Satan wilde jou." Wat wilde Simon? Zijn eigen ego of verlangen.

In 1 Timoteüs, lezen we:

"Deze opdracht vertrouw ik u toe, mijn zoon Timoteus, overeenkomstig de profetieën, die vroeger aangaande u zijn uitgesproken, opdat gij, u daarnaar richtend, de goede strijd strijdt met geloof en met een goed geweten. Omdat sommigen dit hebben verworpen, heeft hun geloof schipbreuk geleden. Tot hen behoren Hymeneus en Alexander, die ik aan de satan heb overgegeven, opdat hun het lasteren worde afgeleerd."

1 Timoteüs 1:18-20

Paulus zei dat sommige gelovigen zich van het geloof hadden afgekeerd. Zij konden moeilijk aan de grote aartsengel, Satan, overgeleverd zijn, want Satan zou hen zeker niet "geleerd hebben niet te lasteren", of wel? Ik geloof dat zij werden overgeleverd aan de begeerten van het vlees, aan het verderf dat over hen zou komen doordat zij zich van het geloof hadden afgekeerd, en dat zij daardoor zouden "leren niet te lasteren". Hetzelfde staat geschreven in 1 Korintiërs, hoofdstuk vijf:

"Inderdaad men spreekt van hoererij onder u, en zulk een hoererij, als zelfs onder de heidenen niet voorkomt, dat iemand leeft met de vrouw van zijn vader." 1 Korintiërs 5:1

"Wanneer wij vergaderd zijn, gij en mijn geest met de kracht van onze Here Jezus, leveren wij in de naam van de Here Jezus die man aan de satan over tot verderf van zijn vlees, opdat zijn geest behouden worde in de dag des Heren."

1 Korintiërs 5:4-5

Paulus zegt dat deze zondaar die ontucht had gepleegd aan Satan moest worden overgeleverd tot verderf van het vlees. Wat bedoelde hij daarmee? Hij bedoelde dat ze de zondaar moesten overleveren aan zijn eigen zonde. In de volgende verzen zegt Paulus:

"Uw roem deugt niet. Weet gij niet, dat een weinig zuurdeeg het gehele deeg zuur maakt? Doet het oude zuurdeeg weg, opdat gij een vers deeg moogt zijn; gij zijt immers ongezuurd. Want ook ons paaslam is geslacht: Christus."

1 Korintiërs 5:6-7

Zij moesten deze man, die opzettelijk zondigt, eruit schoppen en hem aan zijn zonde overleveren, opdat het vlees vernietigd zou worden. Paulus zegt duidelijk niet dat ze deze zondaar moesten overleveren aan een letterlijke grote aartsengel.

Hoofdstuk twee van Openbaring bevat een andere passage die uitleg behoeft:

En schrijf aan de engel der gemeente te Pergamos: Dit zegt Hij, die het tweesnijdend scherpe zwaard heeft: Ik weet uw werken, en waar gij woont, ja, waar de zetel des satans is; en gij houdt mijn naam vast, en hebt mijn geloof niet verloochend, ja, in die dagen, waarin Antipas mijn getrouwe martelaar was, die onder u gedood werd, waar satan woont.

Openbaring 2:12-13

De satan van de kerken woont in een plaats die "Hel" of "Hades" heet. Johannes vertelt deze kerk in Pergamos dat zij precies daar zijn waar Satan's zetel is. De geschiedenis geeft ons het antwoord hierop. Pergamos was het centrum van de antichristelijke activiteit in die tijd. Er waren daar mensen die probeerden de christenen en het evangelie van Christus te vernietigen. Dat blijkt uit Johannes' verwijzing naar een martelaar als zijnde "gedood onder u, waar Satan woont." Waar had hij het over? Hij had het over de tegenstanders, of hun vijanden. "Satan" wordt zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament gebruikt om eenvoudigweg **je vijand**, of **je tegenstander** te betekenen.

Bij onderzoek hebben we gezien dat, van de vele passages in de Bijbel die lijken te spreken over een grote "Duivel, of een Satan," van bijna alle passages kan worden aangetoond dat ze die theorie niet ondersteunen. De grote gevallen aartsengel ontbreekt volledig op de bladzijden van het Oude Testament. Zelfs de woorden die door de kerken gebruikt worden, zoals "Duivel", "Slang" en "Lucifer", zijn of verkeerd gebruikt of, in het geval van "Lucifer", verkeerd vertaald en zouden niet eens in de Bijbel mogen staan. Dus de grote, de Duivel, verdwijnt als we naar hem zoeken in de bladzijden van het Oude Testament. De grote van Openbaring 12, die slang, die oude draak, die de duivel wordt genoemd, is duidelijk een beschrijving van een groot wereldrijk met verschillende hoofden, die koningen en naties voorstellen.

Velen van hen die leren dat de slang van Genesis 3 de slang of Satan van Openbaring is, leren dat deze slang van Genesis 3 zo mooi en knap was dat Eva voor hem viel en hem begeerde vanwege zijn schoonheid. Maar kunt u zich voorstellen dat een Adamvrouw zou aangetrokken zijn voor, en seksueel intiem zou willen zijn, met een wezen met zeven koppen en met horens op die koppen? Het moet een heel ander schepsel zijn. De slang betekent "de sluwe", maar het zevenkoppige beest uit de Openbaring is niet de slang uit Genesis drie.

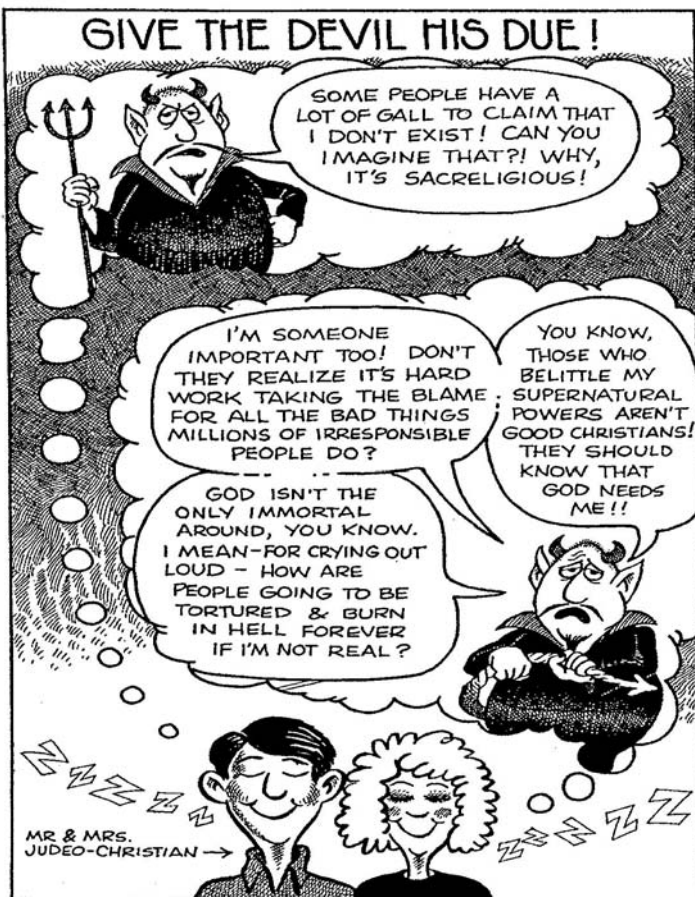
In de meeste gevallen in zowel het Oude als het Nieuwe Testament waar de titel "Satan" wordt gebruikt, betekent het eenvoudig "tegenstander" of "tegenstrever". We zagen dat op veel van die plaatsen de persoon werd genoemd of zijn titel werd gegeven en dat hij een sterfelijk mens was. In de meeste gevallen kan "satan" of "de duivel" door elkaar gebruikt worden met de woorden "zonde", "begeerte om te zondigen" of "begeerten van het vlees".

David werd een "satan" toen hij Israël telde (2 Samuël 24:1-2 & 1 Kronieken 21:1). Judas werd een "satan" toen hij geld wilde hebben om Jezus te verraden. Petrus werd een "satan" toen hij probeerde zich te bemoeien met Gods plan om Jezus te kruisigen (Matteüs 16:23). Hun daden kwamen voort uit hun hart, uit wat zij dachten of verlangden, in tegenstelling tot dat wat God had gepland.

Laat mij tot slot citeren uit een geschrift van meer dan 100 jaar geleden over wie of wat de duivel van de Bijbel is:

"De grote Satan, of tegenstander, die ieder mens heeft te vrezen en die hem voortdurend neigt tot een koers die tegengesteld is aan de wijsheid en godsvrucht, is de neiging van de louter dierlijke instincten om voor eigen rekening te handelen. Deze neiging is de geest of de neiging van het vlees, die krachtig onderdrukt moet worden, wil een mens buiten de weg van het kwade blijven. De waarheid alleen, die de uiting en de kracht van de Geest is, zal hem hiertoe in staat stellen. Als hij zich overgeeft aan het vlees, wandelt hij op de weg des doods. (Romeinen 8:13: "Want indien gij naar het vlees leeft, zult gij sterven; maar indien gij door de Geest de werkingen des lichaams doodt, zult gij leven."). Het doel van het Evangelie dat door Paulus naar de heidenen werd gezonden, was om hen van de duisternis tot het licht en van de macht van Satan tot God te brengen. Onwetendheid of duisternis is de grote macht van de tegenstander die in ons op de loer ligt, want waar een mens onwetend is over Gods wil, heeft het vlees een heersende macht over hem. De heidenen zijn van God vervreemd in Efeziërs 4:18 door de onwetendheid die in hen is. Verlichting door het horen van het Woord schept een nieuwe mens in zich die, in de loop van de tijd, de oude mens doodt die verdorven is, naar de bedrieglijke begeerte, of hem althans onder (onderwerping) houdt opdat de nieuwe mens geen wegwerping wordt. Introduceer de actieve, samenzwerende, intelligente duivel van de orthodoxie en het hele beeld wordt veranderd en in verbijsterende verwarring gebracht. **Maar hij kan niet worden geïntroduceerd. "Onze ervaring verbiedt het."**

CONCLUSIE



Ik zeg dit: als je de Satan uit de kerken zou verwijderen, zouden de christenen veel dingen beseffen. Zij zouden beseffen dat de antichristen - de vijanden van de christenen - mensen van vlees en bloed zijn die van de zonde hun god maken. Als opzettelijke zondaars die weigeren zich te bekeren en zich te keren, moeten zij gestraft worden onder Gods wet. Als wij hen zouden aanklagen voor het verderf dat zij in de wereld veroorzaken, in plaats van een "duivel" aan te klagen, zouden wij een begin maken met het verwijderen van de afzonderlijke goddelozen die Jezus Christus, de christenen en het christendom bestrijden. Tegelijkertijd zouden wij, door te erkennen dat onze eigen grote tegenstander onze eigen vleselijke lusten in ons lichaam zijn, gemakkelijker begrijpen wat het IN ONS is dat onder controle gebracht moet worden, opdat wij, van Israël, de Levende en Ware God kunnen dienen.

Wij zouden waarlijker zien en begrijpen dat wij Gods dienaren moeten zijn en dat wij oorlog moeten voeren tegen onze eigen vleselijke natuur. En wij zouden begrijpen dat God andere rassen en volkeren en wezens heeft toegestaan om in niet-bestaande goden te geloven voor Zijn doel om Israël tot correctie te roepen.

God schiep de mens met wat wij een gebrek zouden kunnen noemen: **de natuurlijke neiging om te zondigen** (in de Schrift "ongerechtigheid" genoemd). Door dat gebrek, door sommigen "Satan" of "de Duivel" genoemd, zijn wij zondaars. Het is gedaan tot eer van God, opdat Hij ons in het nieuwe tijdperk volmaakt, zondeloos en eeuwig levend zou doen herrijzen - en opdat wij zouden begrijpen dat dat volmaakte leven, dat zondeloze leven, dat eeuwige leven niet voortkomt uit iets wat wij ooit gedaan hebben, maar uit Gods barmhartigheid. God zal onze corrupte natuur veranderen in een onomkoopbare, en we zullen altijd leven in een Koninkrijk waar we geen duivel (geen inherente corrupte natuur) hebben om ons te verleiden.

Loof God!

